

LESSEN IN WAARHEID

H. Emilie Cady

INHOUD

Les 1: Gevangenschap of vrijheid

Les 2: Uitleg van het bestaan

Les 3: Denken

Les 4: Ontkenningen

Les 5: Bevestigingen

Les 6: Geloof

Les 7: Persoonlijkheid en individualiteit

Les 8: Spiritueel begrip

Les 9: De geheime plaats van de Allerhoogste

Les 10: De geheime plaats vinden

Les 11: Spirituele gaven

Les 12: Eenheid van de Geest

Les 1: Gevangenschap of vrijheid

Wanneer u aan deze lessen begint, zou u zoveel mogelijk, voorlopig alle vroegere theorieën en overtuigingen opzij moeten leggen. Dan bespaart u zichzelf de moeite om te trachten 'oude wijn in nieuwe zakken' te doen. (Lucas 5:37)

Laat alles wat u niet meteen begrijpt of er mee eens bent, rustig bezinken tot u het hele boek hebt gelezen. Naarmate u verder komt, zal veel duidelijk worden. Veel wat in het begin tegenzin en tegenspraak in u zou opwekken, wordt wat verder duidelijk en aanvaardbaar. Nadat u het gelezen hebt, bent u tenslotte vrij om terug te keren naar uw oude geloof en uw levensvisie.

Maar neem u tenminste een tijdlang voor om net te zijn aan de kinderen. Want zei de Meester niet, dat in spirituele zaken 'indien u niet wordt gelijk de kinderen, zult u het koninkrijk der hemelen niet ingaan'. (Matth. 18:3)

'Voorts, wees krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht.' (Efez. 6:10)

'Voorts, broeder, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend, al wat deugd heet en lof verdient, bedenk dat wat u geleerd en overgeleverd is, wat u van mij gehoord en gezien hebt, brengt dat in toepassing en de God van de vrede zal met u zijn. (Fil. 4:8,9)

1. Elk mens gelooft dat hij geketend is door het vlees en de dingen van het vlees. Alle

lijden is het gevolg van dit geloof. De geschiedenis van de uittocht van de kinderen van Israël uit hun lange gevangenschap in Egypte is een beschrijving van het menselijke bewustzijn dat van het zintuiglijke en dierlijke deel van de mens groeit naar het spirituele deel.

2. 'En Jehovah zei (sprekend tot Mozes), ik heb terdege de ellende van mijn volk gezien dat in Egypte is en hun gejammer over hun drijvers gehoord, ja, ik ken hun smarten.

3. Daarom ben ik nedergedaald om hen uit de macht der Egyptenaren te redden en uit dit land te voeren naar een goed en wijd land, een land vloeiende van melk en honing. (Ex. 3:7,8)

4. Deze woorden drukken de houding van de Schepper ten opzichte van zijn hoogste schepping, de mens, uit.

5. Vandaag en alle dagen, heeft hij aldoor tegen ons, Zijn kinderen, gezegd: 'ik heb terdege de ellende gezien van jullie die in Egypte (duisternis en onwetendheid) zijn en jullie gejammer over jullie drijvers (ziekte, verdriet en alle gebrek) gehoord, en daarom ben ik (niet 'zal ik', maar 'ik ben nu')

nedergedaald om jullie uit al dit lijden te verlossen en jullie te voeren naar een goed en groot land, overvloeiend van alle goede dingen. (aanpassing van Ex. 3:7,8)

6. Ooit, ergens, moet elk mens weet bij zinnen komen. Wanneer hij het beu is om resten varkensvoer te eten, zal hij 'opstaan [verrijzen] en naar mijn Vader gaan'. (Lucas 15:18)

'Want het staat geschreven,
(Zo waarachtig als) Ik leef, spreekt de Here,
voor mij zal alle knie zich buigen en elke tong

zal God loven [erkennen].' (Rom. 14:11)

7. Dit houdt niet in dat God een strenge alleenheerser is die de mens door zijn almacht dwingt om voor Hem te buigen. Het is eerder een uitdrukking van de goddelijke orde, de wet van alle liefde, al het goede. De mens die eerst leeft in het zelfzuchtige dierlijke deel van zichzelf, zal via verschillende stadia en door diverse processen groeien naar het goddelijke, spirituele begrip waarin hij weet dat hij één is met de Vader en waarin hij vrij is van alle lijden, omdat hij bewuste heerschappij heeft over alle dingen. Ergens op deze tocht komt het menselijk bewustzijn op het punt waar het met genoegen buigt voor het spirituele zelf en erkent dat dit spirituele zelf, de Christus, de hoogste Heer is. Hier en tot in alle eeuwigheid roept het hart uit, niet met een gevoel van gevangenschap, maar met blijde vrijheid: 'de Here is koning' (Ps.93:1). Iedereen moet vroeger of later bij dit ervaringsmoment aankomen.

8. Beste lezer, u en ik zijn al bij zinnen gekomen. We zijn ons bewust geworden van een onderdrukkende gevangenschap, zijn toen verrezen en onze uittocht uit Egypte begonnen naar het land van de vrijheid en nu kunnen we niet terug, al zouden we het willen. Hoewel het heel goed mogelijk is, dat het af en toe zal voorkomen dat we diep in onherbergzame streken terecht komen of een schijnbaar ondoorwaadbare Rode zee, voordat we het land van melk en honing (de tijd van volledige verlossing uit al onze ellende en moeilijkheden) zullen bereiken. Toch zegt God tegen elk van ons, zoals Mozes tegen de bevende kinderen van Israël zei: 'Vrees niet, sta stil en aanschouw de

verlossing door de Heer, die hij voor u vandaag zal toebereiden'. (Ex.14:13)

9. Ieder mens moet vroeger of later leren om alleen te zijn met zijn God, niets anders kan hem helpen. Niets anders zal u ooit meester van uw lot maken. In uw Heer in uw eigen innerlijk is al het leven en gezondheid, alle kracht en vrede en vreugde, al de wijsheid en steun die u ooit nodig kunt hebben of kunt verlangen.

Niemand kan u dat geven wat deze innerlijke Vader kan. Hij is de bron van alle vreugde en troost en macht.

10. Tot nu toe geloofden we dat we door anderen geholpen en getroost werden, dat we vreugde van uiterlijke omstandigheden en de omgeving ontvingen, maar dat is niet zo. Alle vreugde en kracht en goeds ontspringen aan een bron in ons eigen wezen en als we deze waarheid kennen, moeten we beseffen dat niets dat wie dan ook doet of zegt, of niet doet of zegt, onze vreugde en ons goeds weg kan nemen. Want God in ons is de bron waaruit al ons goeds opwelt.

11. Iemand heeft gezegd: 'Onze vrijheid komt van het begrijpen van de geest en de gedachten van God over ons.' Beschouwt God de mens als zijn dienaar of als zijn kind? De meeste van ons hebben geloofd dat we niet alleen slaven van de omstandigheden zijn, maar op zijn best dienaren van de Allerhoogste. Dit is allebei onwaar. Het is tijd dat we ons bewust worden van de juiste gedachten. Het is tijd om te weten dat we geen dienaren zijn, maar kinderen 'zijn wij nu kinderen dan zijn wij ook erfgenamen' (Rom. 8:17). Erfgenamen van wat? Nou, erfgenamen van alle wijsheid, zodat we niet, door gebrek aan wijsheid, fouten maken. Erfgenamen van alle liefde, zodat we geen angst of afgunst hoeven te kennen. Erfgenamen van

alle kracht, alle leven, alle goeds.

12. Het menselijk verstand is zo gewend aan woorden die men al vanaf de kindertijd hoort, dat men er vaak geen enkele betekenis aan hecht. Staat u er wel bij stil om echt te begrijpen wat het betekent om 'erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus' (Rom. 8:17) te zijn? Het betekent dat ieder mens een toevoerkanaal is en een uitvoerkanaal kan worden van alles wat er in God is. Het betekent dat alles wat God is en heeft, in werkelijkheid voor ons is, Zijn enige erfgenamen, als we slechts weten hoe we onze erfenis op moeten eisen.

13. Het opeisen van ons rechtmatig erfgoed, het erfgoed dat God ons wil geven in ons dagelijks leven, is precies dat wat we hier leren.

14. Paul sprak de waarheid toen hij zei: 'Zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles.

15. Maar hij staat onder voogdij en toezicht, tot op het tijdstip dat door zijn Vader tevoren bepaald was.

16. Zo bleven ook wij, zolang wij onmondig waren, onderworpen aan de wereldgeesten [het denken van de wereld].

17. Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, heeft God Zijn Zoon uitgezonden ... En omdat u zonen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in onze harten (in onze bewuste geest), die roept 'Vader'.

18. U bent dus niet meer slaaf, maar zoon; indien u zoon bent, dan bent u ook erfgenaam door God.' (Gal.4:1,7)

19. Het is door Christus, de Christus in ons, dat we alles zullen ontvangen dat God heeft en is, zoveel of zo weinig als we durven opeisen.

20. Het doet er niet toe met welk doel u eerst de Waarheid begon te zoeken, het was in werkelijkheid omdat het Gods 'volheid van de tijd' (Gal.4:4) was voor u om te verrijzen en te beginnen uw erfgoed op te eisen. U mocht niet langer tevreden zijn met de elementen van de wereld of door ze geketend zijn. Stel u voor! Gods 'volheid van de tijd' is nu, het is tijd voor u om vrij te zijn, om over alle materiële dingen te heersen, om niet langer een slaaf te zijn, maar een zoon die zijn erfenis volledig bezit! 'Niet gij hebt mij, maar ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat u heen zou gaan en vrucht dragen.' (Joh.15:16)

21. We zijn nu op een punt aangekomen waar we de Waarheid niet langer zoeken vanwege de beloningen. Het moet niet langer het zoeken naar een geloof om te volgen zijn, maar het moet het leven van een leven zijn. In deze eenvoudige lessen zullen we alleen maar de eerste stappen uit de Egyptische gevangenschap van zelfzucht, lust en ellende zetten naar het land van vrijheid, waar volmaakte liefde en al het goede heersen.

22. Elke juiste gedachte die we denken, ieder onzelfzuchtig woord of daad, moet wel tot goede gevolgen leiden. Dat zijn onveranderlijke wetten. Maar in ons leven moeten we leren om de gevolgen die de 'broden en de vissen' (Matth. 15:36) zijn, los te laten. We moeten liever ernaar streven om bewust de Waarheid te zijn, om liefde te zijn, om wijsheid te zijn, om leven te zijn (wat we onbewust ook zijn) en de gevolgen aan zichzelf over te laten.

23. Elk mens moet zichzelf dagelijks tijd gunnen voor stilte en meditatie. In dagelijkse meditatie ligt het geheim van macht. Alleen hiermee kan men zowel in spirituele kennis als

in macht groeien. Beoefen de tegenwoordigheid van God, net zoals u muziek zou beoefenen. Niemand zou er ooit van dromen om een meester te worden in muziek zonder elke dag een tijd alleen met muziek bezig te zijn. Dagelijkse meditatie alleen met God richt de goddelijke tegenwoordigheid in ons en brengt het in ons bewustzijn.

24. U kunt zo bezig zijn met het doen, het uitstromen van liefde om anderen te helpen (dat onzelfzuchtig en Godgeleijk is), dat u geen tijd vindt om u af te zonderen. Maar het gebod, of liever, de uitnodiging is 'kom hier en ga alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig' (Marcus 6:31) En het is de enige manier waarop u ooit duidelijke kennis, ware wijsheid, nieuwe ervaringen, doelbewustheid, of kracht om het onbekende tegemoet te treden, die in elk dagelijks leven moet komen, zult verwerven. Zijn heeft voorrang boven doen. Wanneer we bewust de Waarheid zijn, straalt het van ons uit en doet de werken, zonder dat we ooit heen en weer hoeven te rennen. Als u geen tijd hebt voor deze stille meditatie, maak tijd, neem de tijd. Let goed op en u zult merken dat sommige dingen beter nagelaten kunnen worden, zelfs terwijl u onzelfzuchtig bezig bent, dan dat u regelmatig mediteren zou verwaarlozen.

25. U zult merken dat iedere dag enige tijd besteed wordt aan nutteloze gesprekken met mensen die even aankomen om vermaakt te worden. Het is prima als u zulke mensen kunt helpen, maar als dat niet het geval is, verspil dan geen ogenblik met uzelf nutteloos te verkwisten om hun leegloperij te bevredigen. U hebt geen idee wat u daarmee verliest.

26. Wanneer u zich terugtrekt uit de wereld om te mediteren, doe dat dan niet om over uzelf of

uw mislukkingen na te denken, maar om al uw gedachten te richten op God en op uw relatie met de Schepper en Heerser van het universum. Laat alle kleine irriterende zorgen en angsten enige tijd los en span u desnoods in om uw gedachten van ze af te keren en te richten op enkele van de eenvoudige woorden van Jezus, of van de Psalmen. Denk na over één of andere uitspraak van de Waarheid, hoe eenvoudig ook.

27. Alleen degene die het heeft beoefend, kan weten hoe het alle fysieke nervositeit kalmeert, alle angst, overgevoeligheid, al de kleine tegenslagen van het dagelijks leven; gewoon deze tijd van kalm, stil wachten alleen met God. Laat het nooit een tijd van slavernij zijn, maar altijd van uitrusten.

28. Sommigen die de kalmte en de macht die voortkomen uit dagelijkse meditatie hebben meegemaakt, hebben de fout gemaakt zich uit de wereld terug te trekken om hun tijd helemaal aan meditatie te wijden. Dit is ascetisme en is niet wijs noch nuttig.

29. Jezus, die ons edelste voorbeeld van het volmaakte leven is, zonderde zich elke dag af van de wereld, alleen om er in terug te keren met hernieuwde spirituele macht. Dus zonderen we ons af in de stilte van goddelijke aanwezigheid zodat we de wereld van alledag in kunnen gaan met nieuwe inspiratie en grotere moed en daadkracht en macht om te overwinnen.

30. 'Wij praten tegen God; dat is gebed. God spreekt tegen ons; dat is inspiratie.' We zonderen ons af om stil te worden, opdat nieuw leven, nieuwe inspiratie, nieuwe denkkraft, nieuw levensonderhoud van de bron in kan stromen. Dan komen we terug om het op degenen om ons heen uit te storten, opdat zij ook opgetild worden. Disharmonie kan niet blijven

in een huis waar zelfs maar één gezinslid dagelijks in de tegenwoordigheid van God mediteert. Zo zeker is het dat de hernieuwde vervulling van het hart met vrede en harmonie resulteert in het voortdurende uitstorten van vrede en harmonie in de hele omgeving.

31. Op deze nieuwe weg die we zijn ingeslagen, dit leven van het leven van de Geest in plaats van het oude zelf, is het nodig dat we altijd ernaar streven om steeds meer van de geest van zachtmoedigheid en liefde van de Christus in ons dagelijks leven toe te passen.

Zachtmoedigheid betekent geen slaafsheid, maar het betekent een geest die voor een Pilatus van valse beschuldigingen kan staan en niets zeggen. Er is er geen zo groots, zo goddelijk als degene, die zachtmoedig en onverstoord voor de valse beschuldigingen van de menselijke geest kan staan, omdat hij de Waarheid van het zijn kent. 'Uw vriendelijkheid heeft mij groot gemaakt.' (2 Sam.2:36)

32. We moeten vergeven zoals wij vergeven willen worden. Vergeven betekent niet louter onverschillig worden ten opzichte van degenen die ons persoonlijk kwetsen; het betekent veel meer. Vergeven is geven voor - het is in ruil voor het kwaad iets geven dat duidelijk en echt goed is. Men kan zeggen: 'Ik hoef niemand te vergeven. Ik heb geen enkele persoonlijke vijand in de wereld. Als er onder welke omstandigheden dan ook een gedachte van 'zijn verdiende loon' in u opkomt over iets dat één van Gods kinderen zou doen of meemaken, hebt u nog niet geleerd om te vergeven.

33. De pijn die u lijdt, de mislukking om een kwestie te overwinnen die uw leven diep raakt, kan gebaseerd zijn op precies deze geest van gebrek aan vergevingsgezindheid, die u ten

opzichte van de wereld in het algemeen hebt.
Zet het resoluut van u af.

34. Laat u niet knechten door onjuiste overtuigingen over uw omstandigheden of omgeving. Hoe slecht uw omstandigheden ook mogen lijken, of hoezeer het ook mag lijken alsof uw ellende en moeilijkheden aan een ander persoon te wijten zijn, God, het goede, alleen het goede, is daar wanneer u zich op Zijn wet beroept en deze zo manifesteert.

35. Als we de moed hebben om vol te houden om God in alles te zien, zal zelfs 'de wraak van de mens' (Ps.76:10) onvermijdelijk in ons voordeel uitwerken. Toen Jozef sprak over zijn broers die hem als slaaf verkochten, zei hij: 'Jullie hebben het kwaad bedoeld, maar God heeft het goede bedoeld.' (Gen.50:20) Voor hen die God liefhebben 'werken alle dingen ten goede samen' (Rom.8:28) of voor hen die alleen God erkennen. Alle dingen! Diezelfde omstandigheden in uw leven die hartverscheurend kwaad lijken, zullen voor uw ogen in vreugde veranderen als u voortdurend weigert om iets anders dan God in ze te zien.

36. Het is volkomen natuurlijk voor de menselijke geest om te proberen te ontsnappen aan problemen door weg te lopen uit de huidige omgeving of door een verandering op het materiële vlak op te zetten. Een dergelijke ontsnappingsmethode is absoluut vergeefs en dwaas. 'De hulp van de mens is vergeefs' (PS.60:11).

37. Er is geen blijvende of echte ontsnappingsweg uit ellendige omstandigheden; alle hulp moet van binnenuit komen.

38. Door in de stilte vast te houden aan de woorden 'God is mijn verdediging en verlossing', tot ze deel uitmaken van uw wezen,

zullen u verlossen uit de handen en de argumenten van de slimste advocaat ter wereld.
39. Echt innerlijk bewust zijn dat 'de Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets' (Ps.23:1) zal in elke behoefte voorzien met meer zekerheid en guller dan ooit een mensenhand zou kunnen.

40. Het uiteindelijk doel van elk mens zou moeten zijn om zich bewust te worden van God in het innerlijk en vervolgens in alle uiterlijke zaken en verlossing door en via deze goddelijke Ene te bevestigen. Er zou geen menselijk heen en weer rennen moeten zijn in een poging de goddelijke te helpen, maar een kalm, onwankelbaar vertrouwen in de alwetendheid en almacht in zichzelf, die het verlangde kan bereiken.

41. In de stilte van uw eigen wezen moet eerst de overwinning geboekt worden, dan hoeft u geen deel te nemen aan de uiterlijke demonstratie van verlossing uit omstandigheden. Zelfs de muren van Jericho die u van het verlangde afhouden, moeten voor u neerstorten.

42. De Psalmist zei:

'Ik hef mijn ogen op naar de bergen (of de Allerhoogste)
vanwaar zal mijn hulp komen?

43. Mijn hulp is van de Here, Die hemel en aarde gemaakt heeft.

44. De Here (in uw innerlijk) zal u bewaren voor alle kwaad ...

45. De Here zal uw uitgang en uw ingang bewaren van nu aan tot in eeuwigheid.' (Ps.121:1,2,7,8)

46. Als we maar konden beseffen dat deze grote macht om te verlossen en te vervolmaken, om te redden en levend te maken, eeuwig in ons leeft; we zouden nu meteen voor altijd ophouden het bij anderen te zoeken.

47. Er is slechts één manier om dit volledige

besef te verkrijgen, de weg van de Christus.
'Ik ben de weg en de waarheid en het leven'
(Joh.14:6) sprak de Christus door de lippen van
de Nazarener.

48. Uw vasthouden aan de woorden 'Christus is
de weg' wanneer u van streek en verward bent en
geen uitweg ziet, zal steeds een weg naar
totale bevrijding openen.

LES 2: UITLEG VAN HET BESTAAN

Wie en wat is God? Wie en wat is de mens?

1. Toen Jezus tot de Samaritaanse vrouw aan de bron sprak, zei hij: 'God is Geest, en zij die Hem dienen, moeten Hem dienen in geest en in waarheid' (Joh. 4:24). Hij zei niet: 'God is een geest'. Het lidwoord 'een' in sommige Bijbelvertalingen is door de betreffende vertalers ingelast. Een geest veronderstelt immers het bestaan van meerdere geesten en dit is niet wat Jezus bedoelde.

2. Een gangbare definitie van Geest zegt: 'In het abstracte, leven of bewustzijn beschouwd als een onafhankelijk soort bestaan. Eén manifestatie van de goddelijke natuur, de Heilige Geest.'

Volgens de gebruikelijke verklaring is geest: leven of denkvermogen, dat men zich voorstelt als helemaal losstaand van het waarneembare lichaam. Als het tegenovergestelde van materie kan men geest beschrijven als levenskracht, drijfkracht, energie.

3. Hoewel ons dat is geleerd, moet men zich God

dus niet voorstellen als een grote persoonlijkheid of een mens die in de hemel woont, waar goede mensen Hem, met onbeschrijfelijke heerlijkheid omkleed, na hun dood aanschouwen. Ook niet als een strenge, toornige rechter, steeds gereed om slechte mensen te straffen, die er niet in zijn geslaagd hier een goed leven te leiden.

4. Nee, God is Geest, God is de Scheppende Kracht, de oorzaak van alles wat wij om ons heen zien. God als Geest is het onzichtbare Leven en Denken dat ten grondslag ligt aan alle waarneembare dingen. Zonder de Scheppende Kracht die wij God noemen, zou er geen lichaam of iets dat zichtbaar is, bestaan.

5. God is niet een wezen dat, of een persoon die leven, intelligentie, liefde en macht heeft: God is het onzichtbare maar zeer werkelijke iets dat wij leven noemen. God is volmaakte liefde en onbegrensde macht. God is het geheel van dit alles, het totaal van al het goede, zichtbaar en onzichtbaar.

6. Er is slechts één God in het heelal, slechts één oorzaak van al de verschillende levensvormen of de intelligentie die wij om ons heen zien, of dat nu mens, dier, plant of steen is.

7. God is Geest. Geest is onzichtbaar voor onze lichamelijke ogen. Wanneer we ons met het geestelijk lichaam bekleden, wordt de Geest zichtbaar en leren wij de innerlijke kracht kennen die de uiterlijke verschijning bezielt. Wanneer u uw aandacht echter uitsluitend op het lichaam richt, dan blijft het levende, denkende 'Ik', de inwonende Geest, voor u verborgen.

8. God is Liefde. Liefde kunnen we niet zien en we kunnen ons ook geen voorstelling maken van hetgeen liefde eigenlijk is, tenzij wij het in

de een of andere vorm kunnen waarnemen. Al de liefde in het universum is God. De liefde tussen man en vrouw, tussen ouders en kinderen, de tedere onvermoeibare liefde van een moeder, is gewoon een heel klein stukje van God dat voor ons zichtbaar is geworden.

9. God is wijsheid en intelligentie. Alle wijsheid en intelligentie die wij in het Universum waarnemen is een projectie van wijsheid in een zichtbare vorm. Onderwijzen betekent nooit iets van buitenaf naar binnen toe voeren. We hoeven geen kennis van buitenaf bij te brengen. De echte opvoeding is niets anders dan het tevoorschijn roepen van iets dat nooit afwezig is geweest. Onderwijzen betekent altijd iets uit het innerlijk halen wat daar reeds was. God, de ware bron van alle wijsheid, de Geest der Waarheid, leeft als oneindige wijsheid en geest in elk menselijk wezen en wacht er slechts op om gemanifesteerd te worden.

10. Tot nu toe zochten we kennis en hulp buiten ons, niet wetend dat de bron van alle kennis, de Geest van de waarheid, latent in ieder van ons leeft, wachtend om geroepen te worden om ons de waarheid over alle dingen te onderwijzen. De meest geweldige van alle leraren en overal aanwezig, zonder prijskaartje!

11. God is macht. God heeft niet alleen macht, maar Hij is macht. Met andere woorden: alle macht die wij hebben om iets te doen, is God. God, de oorzaak van elke minuut van ons bestaan, is niet alleen maar almachtig, Hij is de Almacht (alle macht) zelf. Hij is niet alleen alwetend, Hij is de Alwetendheid (alle kennis) zelf. Hij is niet alleen alomtegenwoordig, meer nog, Hij is

Alomtegenwoordigheid zelf; hij is dus overal. God is niet een wezen dat goede eigenschappen bezit, Hij is 'het goede' zelf. Al het goede dat u maar kunt bedenken in de meest volkomen volmaaktheid, vormt het onzichtbare Wezen dat wij God noemen.

12. God is de substantie, de essentie, het werkelijke dat elke zichtbare vorm van leven, liefde, verstand en macht in stand houdt. Iedere steen, iedere boom, ieder dier, al het zichtbare, is een openbaring van de ene Geest, God. Het verschil bestaat alleen maar in de uiterlijke vorm waarin Hij zich vertoont, want al het bestaande, ook hetgeen ons het onbelangrijkste toeschijnt, bevat het geheel.

13. Een druppel water van de oceaan is precies hetzelfde zeewater als de hele oceaan. De delen waaruit het water is samengesteld, zijn precies dezelfde en staan in dezelfde verhouding tot elkaar, of men een druppel, een hele emmer vol of de hele zee scheikundig gaat ontleden. Elke hoeveelheid bevat het geheel. Toch zou niemand zo dwaas zijn, te beweren dat elke druppel even groot is als de hele oceaan.

14. Zo kunnen wij ons dus ook voorstellen dat elke afzonderlijke uitdrukking van God het geheel bevat. We bedoelen dan helemaal niet dat elk individu God in Zijn geheel is, om het eens zo uit te drukken, maar dat God zich daarin in zekere mate en gradatie openbaart.

15. De mens is de laatste en hoogste openbaring van deze goddelijke Energie, de meest volkomen uitdrukking van God. Daarom is aan de mens ook de heerschappij gegeven over al het andere.

16. God is niet alleen de scheppende oorzaak van al wat leeft en denkt, maar Hij blijft er gedurende het hele bestaan de opbouwende en steeds weer vernieuwende, herscheppende kracht

van. Nooit kan Hij ook maar één ogenblik gescheiden worden van Zijn schepping. Hoe zou dan een musje ter aarde kunnen vallen zonder dat Hij er kennis van had? 'U gaat vele musjes te boven' (Matth.10:31).

17. God is. De mens ontstaat. De mens ontstaat uit God.

18. De mens is een drievoudig wezen, een samenstelling van Geest, ziel en lichaam. De Geest, het meest innerlijke, werkelijke, het absolute deel van ons, is het 'Ik', dat nooit verandert, hoezeer en hoe dikwijls onze gedachten en omstandigheden ook mogen veranderen. Dit deel van ons is God die in ons waarneembaar zichtbaar wordt. Het is de Vader die in ons woont. Vanuit dit middelpunt van zijn wezen kan ieder mens naar waarheid getuigen: 'Ik en de Vader zijn één' (Joh.10:30).

19. Het sterfelijke denken, dat wat Paulus 'het bedenken des vlezes' noemde, is niets anders dan het dwalende bewustzijn.

20. Het grote geheel van het tot nu toe nog onzichtbare 'Goed' dat wij God noemen, waarvan wij projecties zijn, tot wiens geslacht wij behoren en in wie wij 'leven, bewegen en zijn' (Hand.17:28), is voor mij de Vader - onze Vader 'en u bent allen broeders' (Matth.23:8), omdat wij allen manifestaties zijn van één en dezelfde Geest. Jezus die dit inzag, zei: 'Noem niemand op aarde uw vader noemen, want één is uw Vader, namelijk die in de hemelen is' (Matth.23:9). Zodra we onze echte relatie met al onze medemensen goed begrijpen, laten we meteen onze begrensde genegenheid voor enkelingen achter ons, en onze volle liefde aan heel de wereld, daarbij met blijdschap uitroepend: 'Wie is mijn moeder? Wie zijn mijn

broeders? En hij wees met zijn hand naar zijn discipelen, zeggend, "zie, deze zijn mijn moeder en mijn broeders". (Matth.12:48)

21. Velen hebben God als een persoon beschouwd. Het denkbeeld, dat God een Beginsel zou zijn, doet ze huiveren en vol ontzetting zeggen: 'Zij hebben mijn Heer weggenomen en ik weet niet waar ze Hem gelegd hebben' (Joh.20:13).

22. Daarentegen voelen ruimer denkende en meer ontwikkelde mensen zich beperkt door het begrip van God als een persoon, want een persoon is aan ruimte en tijd gebonden.

23. God is de naam, die wij geven aan dat onveranderlijke beginsel dat de bron is van alle bestaan. Voor het individuele bewustzijn is God persoonlijk, maar als de scheppende oorzaak van alle dingen, is Hij principe en onpersoonlijk. Uitgedrukt in ieder individu wordt Hij persoonlijk - een persoonlijke, liefhebbende, al-vergevende Vader-Moeder. Alles wat wij ooit nodig kunnen hebben of verlangen is het oneindige Vader-Principe, het grote reservoir van nog niet tot uitdrukking gebracht goed. Er zijn geen grenzen aan de Oorsprong van ons wezen. Ook niet aan Zijn bereidheid om meer van Hem zelf door ons tot uitdrukking te brengen, wanneer wij bereid zijn Zijn wil te doen.

24. Tot nu toe hebben wij ons ertoe beperkt om de vervulling van onze wensen en verlangens in het uiterlijke te zoeken: wij zijn diep teleurgesteld, want ons verlangen naar geluk is niets anders dan de kreet van het kind dat hunkert naar zijn Vader-Moeder God. Het is niets anders dan het verlangen van de Geest in ons binnenste om in ons bewustzijn naar voren te treden als steeds grotere volmaaktheid, tot wij ons eindelijk volledig bewust zullen zijn

van onze eenheid met het Alvolmaakte. Met minder dan dat kan de mens zich nooit tevreden stellen.

25. Ieder van ons heeft, door de Vader in ons, door het 'Ik', de kern van ons wezen, directe toegang tot het grote geheel van leven, liefde, wijsheid en macht, dat God is. Wat wij nu willen weten is hoe wij méér uit de bron kunnen ontvangen en hoe wij méér van God (wat alleen maar een andere naam voor het Algoede is) zichtbaar kunnen maken in ons dagelijks leven.

26. Er is maar één oorzaak van ons bestaan. Deze oorzaak is de levende Bron van al het goede, of dat nu leven, liefde, wijsheid, macht is; de Gever van alle goede gaven. Die Bron en u zijn verbonden, elk ogenblik van uw bestaan. U hebt het in uw macht, uit deze Bron al het goede te putten dat u ooit, nu en altijd, zou kunnen verlangen.

LES 3. DENKEN

1. Wij hebben in de eerste les geleerd dat de werkelijke essentie van alles wat wij om ons heen zien, God is. Wij hebben geleerd dat alles één en dezelfde Geest is in verschillende gradaties van manifestatie. Dat al de verschillende levensvormen één en hetzelfde leven zijn, tot waarneembare vormen gekomen uit het onzichtbare. Dat alle intelligentie en wijsheid in de wereld God als wijsheid zijn in verschillende gradaties van manifestatie. Dat al de liefde die mensen voelen en die wij elkaar bewijzen, slechts een beetje God-als-Liefde is, waarneembaar geworden door de

menselijke vorm.

2. Velen zullen na de voorgaande lessen ermee instemmen, dat er in het hele universum slechts één Geest is. namelijk God en God erkennen als het enige leven, de enige Geest, de enige Macht, die zichzelf in verschillende gradaties tot uitdrukking brengt in mensen en in alle dingen.

3. Anderen zullen vragen: 'Als alle denken God is, hoe kunnen wij dan verkeerde gedachten hebben of iets anders dan Gods gedachten denken?'

4. Het verband tussen de universele Geest en onze eigen individuele geest is heel moeilijk in woorden uit te drukken, maar wordt vanzelf duidelijk als men het ervaart.

5. Er bestaat in werkelijkheid slechts één Denkvermogen (of Geest, die leven, intelligentie enzovoort is) en toch is er het gevoel dat we individuen zijn met een vrije wil en geen marionetten.

6. De mens is een samenstelling van Geest, ziel en lichaam. Geest is de onveranderlijke kern van ons wezen; het 'ik' dat sinds onze kindertijd niet veranderd is en in alle eeuwigheid niet veranderen zal. Dat wat sommigen het 'sterfelijk denken' noemen is het verstand waarmee wij bewust denken en een vrije wil hebben. Dit deel van ons wezen is aan voortdurende veranderingen onderhevig.

7. Bij ons ontspruiten aan God in de stoffelijke wereld is Geest het meest innerlijke in ons. Een met God. De ziel is als het ware het omhulsel van de Geest en het lichaam is het externe bekleding van de ziel. Toch is in werkelijkheid de samengestelde mens één, b.v. zoals stoom, water en ijs één zijn en alleen maar van elkaar verschillen doordat zij

zich in vluchtige, vloeibare en vaste vorm vertonen. Als we sterk en machtig willen zijn, moeten we onszelf niet beschouwen als afzonderlijke Geest, ziel en lichaam, maar ze als één geheel zien. Oorspronkelijk leefde de mens bewust in het spirituele deel van zichzelf. Toen hij in zijn bewustzijn afdaalde tot het uiterlijke, meer materiële deel van zijn wezen, kwam hij ten val.

8. De term 'het sterfelijk denken' wordt veel gebruikt, maar veelal verkeerd begrepen. Het is het dwalend bewustzijn dat zijn kennis ontleent aan hetgeen de zintuigen in de buitenwereld waarnemen. Het is hetgeen Paulus 'het denken van het vlees' noemt, in tegenstelling tot de Geest, en hij zegt ronduit: 'Het denken van het vlees (het geloven wat het sterfelijk denken ons zegt) is de dood (leed, moeilijkheden, ziekte), maar het denken van de Geest (het verstand het zwijgen opleggen en alleen de Geest in ons laten spreken) is leven en vrede' (Rom. 8 : 6).

9. De Geest binnenin ons is de Goddelijke Geest, de ware Geest. Als het er niet was, zou het sterfelijk menselijk denken verdwijnen, net zoals een schaduw verdwijnt tegelijk met het werkelijke ding dat hem werpt.

10. Kost het u moeite om dit verschil tussen het goddelijk Verstand en het sterfelijk denken te begrijpen? Tob er voorlopig dan maar niet over.

Laat het rustig bezinken en naarmate u verder studeert, zal het u plotseling volkomen duidelijk worden.

11. De mensen die tegenwoordig langs spirituele weg bevrijd wens te worden van ziekte, moeilijkheden en depressie, kunnen in twee categorieën worden verdeeld. De ene verlangt

dat elke stelling bewezen wordt door uitvoerige en logische beredenering, voordat zij het kan en wil aannemen. De andere is meteen bereid om 'te worden als de kinderen' (Matth.18:3) en zich te laten vertellen, wat de eerste stappen zijn op de weg tot zuiver begrip dan wel tot de kennis van de Waarheid zoals God die ziet, om vervolgens door een rechtstreekse openbaring van het 'Al-Goede' het licht te verkrijgen. Beide zullen ten slotte hetzelfde doel bereiken en geen van beide is te veroordelen.

12. Indien u behoort tot degenen die denken uitsluitend door redenering en kracht van bewijzen de geestelijke dingen te kunnen kennen, dan zult u, hoe geleerd of wijs in wereldlijke zaken ook, toch falen op spiritueel gebied. U verlangt dan het onmogelijke; u tracht namelijk de Oneindigheid binnen de bekrompen ruimte van uw eigen verstand samen te persen.

13. 'De natuurlijke mens begrijpt de dingen die van de Geest Gods zijn, niet; want zij zijn hem dwaasheid; en hij kan ze niet begrijpen, omdat het onderscheid spiritueel gemaakt wordt' (1 Cor. 2 :14).

Gaandeweg zal het u duidelijk worden dat u zich, hoe dichtbij ook, toch nog maar aan de buitenkant van 'het koninkrijk der hemelen' bevindt. Dan zult u ertoe komen uw verstand te vervangen door het kleine kind, zonder wie u niet kunt binnentreden.

14. 'Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord en in het hart der mensen niet is opgekomen, hetgeen God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben' (1 Cor. 2:9).

15. 'Want aan ons heeft God het geopenbaard door Zijn Geest' (1 Cor. 2:10).

16. 'Wie toch onder de mensen weet wat in een mens is, dan de geest van de mensen die in hem is? Zo weet ook niemand wat in God is, dan de Geest Gods. (1 Cor. 2:11)

17. Voor hen, die op deze intellectuele of verstandelijke weg maanden, misschien jaren, moeten ploeteren, bestaan er tegenwoordig tal van nuttige boeken. Ook zijn er vele competente leraren in het metafysische, die goed en prijzenswaardig werk doen in het begeleiden van serieuze zoekers naar de Waarheid. Hun wensen wij van harte voorspoed toe!

18. Maar wij geloven net als Paulus dat 'het dwaze van God wijzer is dan de mensen' (1 Cor.1:25). Wij geloven dat elk mens rechtstreeks toegang heeft tot alles wat er in God is. Wij wachten op de 'kleine kinderen' die zonder tegenstribbelen of discussie een paar eenvoudige aanwijzingen willen aannemen en uitproberen. Eenvoudige regels, zoals Jezus ze aan de gewone mensen gaf, die met genoeg en aandacht naar hem luisterden. Regels die hun leren hoe zij de Christus (of het goddelijke) binnen zichzelf kunnen vinden en waarmee ieder mens zelf een weg uit zijn moeilijkheden en tot zijn bevrijding kan vinden.

19. Met andere woorden, er bestaat een korte weg naar de top van de heuvel. Voor hen die daaraan de voorkeur geven, bestaat er ook een heel goede lange omweg. Wij hebben toch liever de korte, gemakkelijke weg naar het doel door rechtstreeks de Geest van de waarheid in ons te zoeken, waarvan ons beloofd is, dat deze in ons verblijft en ons alle Waarheid zal laten kennen. Als u snel tot geestelijk begrip wil komen, dan raden wij u aan om u niet alleen op het lezen van boeken te verlaten. De meeste boeken bevatten slechts de inzichten van een

bepaalde schrijver of zij vertellen u van de persoonlijke ervaringen van iemand anders bij het speuren naar de Waarheid. Wat u nodig hebt is de openbaring van de Waarheid in uw eigen ziel en die vindt u nooit alleen door in boeken te lezen.

20. Zoek het licht van de Geest van de Waarheid in u. Ga alleen. Denk alleen. Zoek in afzondering naar het licht en als het niet meteen komt, wees dan niet ontmoedigd. Ren dan niet meteen naar anderen om licht te vragen, want zoals we eerder zeiden, door dat te doen, krijgt u slechts de mening van het verstand. Dan kunt u weleens verder dan ooit afraken van de Waarheid die u zoekt, want het sterfelijke denken geeft onjuiste informatie.

21. De Geest van de Waarheid staat onder uw bevel. 'De zegening die jullie van Hem ontvangen hebben verblijft in jullie' (Joh.2:27). Tracht die Geest te vinden. Wacht geduldig tot hij u 'zal leiden naar de waarheid omtrent alle dingen' (Joh.16:13).

22. 'Laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was' (Fil.2:5). Dit is de universele Geest en die vergist zich nooit. Breng uw verstand een tijdlang tot zwijgen en laat de universele Geest tot u spreken. Wanneer die spreekt, ook al is het niet meer dan het 'suizen van een zachte stilte' (1 Kon.19:12), dan zult u toch heel zeker weten dat het de Waarheid is die hij spreekt.

23. Hoe zult u dit weten? U zult het weten precies zoals u weet dat u leeft. Alle argumenten van de wereld zullen u er niet vanaf kunnen brengen, dat het de Waarheid is wat door rechtstreekse openbaring tot u komt. En wat u als de Waarheid beseft, niet alleen maar gelooft, dat zal door u gebruikt kunnen worden

om anderen te helpen. Dat wat uit uw geest voortkomt, bereikt ook de innerlijke geest van hen met wie u spreekt.

24. Wat uit uw verstandelijk inzicht voortkomt kan ook alleen maar op het verstand inwerken van hen, die u zou willen helpen.

25. Het verstand, ook wel genoemd het sterfelijk denken, dat ondergeschikt is aan het Ware Verstand en dat als ondergeschikte (niet als meester) ook wel nuttig is, redeneert graag. Wanneer echter de kennis ervan alleen maar gebaseerd is op de waarnemingen van onze zintuigen en niet op de ware gedachten van de goddelijke Geest in ons, dan is het zeer feilbaar en vol dwaling.

26. Het verstand redeneert. De Geest openbaart de diepe dingen die in God verborgen zijn. Wat het verstand ons zegt, kan misschien waar zijn, maar wat de Geest ons ingeeft, dat is altijd waar. De Geest geeft geen meningen omtrent Waarheid; het is Waarheid en openbaart zichzelf. 27. Iemand heeft eens zeer juist opgemerkt, dat een kind dat het 'Onze Vader' uit het diepst van zijn ziel heeft leren bidden, oneindig wijzer is dan een intellectueel hoogontwikkeld mens die dat niet heeft geleerd. Paulus was een mens met een machtig verstand, doorkneed in de wet, een geducht Farizeeër, maar nadat hij geestelijk verlicht was, schreef hij: 'Het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen' (1 Cor.1:25).

28. Het is van grote betekenis voor ons dagelijks leven, wat wij over God, over onszelf en over onze naasten denken. Tot dusver, in onwetendheid omtrent ons waarachtig zelf en van de invloed van ons denken, lieten wij onze gedachten de vrije loop. Onze aandacht was

alleen maar op de uiterlijke kant van het leven gevestigd en bijna alles wat wij wisten was door onze zintuigen verkregen. Onze zintuigen hebben ons echter heel verkeerd geïnformeerd en onze moeilijkheden en zorgen waren het gevolg van ons verkeerd denken.

29. 'Maar', hoor ik al deze of gene zeggen, 'hoe is het mogelijk dat mijn verkeerde of slechte gedachten over God, of over andere mensen, mij ziek kunnen maken of iemand van mijn familie zijn baan kan doen verliezen?' 30. Voorlopig zal ik nog niet proberen u duidelijk te maken, op welke wijze verkeerde gedachten een nasleep van nare toestanden hebben. Ik zou u alleen maar willen vragen om een tijdlang uitsluitend goede en juiste gedachten te denken en af te wachten wat het gevolg daarvan zal zijn.

31. Neem b.v. de gedachte: 'God heeft mij lief'. Denk eens een paar dagen voortdurend over deze woorden na, tracht u ervan te doordringen dat ze waar zijn en zie dan eens welke uitwerking ze niet alleen op uzelf, maar ook op uw omstandigheden hebben.

32. In de eerste plaats zal liet u opvallen, dat u opgewekter bent dan eerst en een groot verlangen hebt om alleen dat te doen wat God welgevallig is en dat u daarvoor ook de kracht in u voelt; verder zal ook uw bloed sneller stromen met een gevoel van aangename warmte in het lichaam, gevolgd door een betere spijsvertering. Na enige tijd, wanneer de Waarheid door u heen en op uw omgeving afstraalt, zal iedereen u met opmerkelijk meer welwillendheid tegemoet treden, zonder dat u daarvoor een verklaring hebt. En tenslotte zullen ook uw uiterlijke omstandigheden beginnen te veranderen en zich in

overeenstemming met uw wensen vormen en u niet meer teleurstellen.

33. Het is algemeen bekend, dat vrees of smart het haar in een paar uur kan laten vergrijzen en dat grote vrees het hart tot barstens toe kan doen kloppen, ook al bestaat de oorzaak uitsluitend in de verbeelding. Net zo kunnen b.v. sterke negatieve gedachten reumatiek veroorzaken. Het gebukt gaan onder zorgen, zelfs denkbeeldige zorgen, maakt méér ruggen krom dan het torsen van materiële lasten. Het geloof dat God ons als ellendige zondaars beschouwt en dat Hij ons en onze mislukkingen voortdurend afkeurend bespiedt, beneemt ons alle levensmoed en verlamt ons lichamelijk en geestelijk in die mate, dat al wat we ondernemen op mislukking uitloopt.

34. Misschien vindt u het wel onbegrijpelijk, waarom God, als Hij toch aldoor binnenin ons woont, onze gedachten niet ten goede leidt en niet voorkomt dat ze de verkeerde kant uitgaan en ons last en verdriet berokkenen?

35. Nou, wij zijn toch geen automaten? Uw kind zal nooit alleen leren lopen als u het aldoor vasthoudt. U ziet in dat de enige wijze waarop het sterk en zelfstandig in ieder opzicht kan worden is door het aan zichzelf over te laten en door ondervinding wijs te laten worden. U wilt toch geen zwakkeling van uw kind maken door het aldoor aan de leiband te houden, zelfs al weet u dat het op zijn weg tot volmaakte volwassenheid vele keren zal vallen en zich bezeren.

36. Wij allen maken een proces door van groei tot geestelijk hoogstaande wezens. Wij struikelen en bezeren ons dikwijls op die weg, maar dit bevordert onze groei. Geen vader of moeder kan het proces van groei van hun kind

overnemen, al is hun liefde nog zo groot. Evenmin kan God, die almachtig is en het middelpunt van ons wezen vormt, het groeiproces van ons overnemen, zonder automaten inplaats van zelfstandige wezens van ons te maken.

37. Wanneer u uw aandacht uitsluitend richt op de buitenkant van uzelf en anderen, dan ziet u alleen wat niet echt is, het tijdelijke en voorbijgaande. Fouten, mislukkingen en gebreken in mensen en toestanden lijken dan heel echt en u voelt zich ellendig en ziek.

38. Keert u daarentegen uw gedachten van het uiterlijke naar het spirituele en weigert u iets anders te zien dan het goede in uzelf en in anderen, dan zal al het schijnbare kwaad uit uw gedachten en daarmee ook uit uw leven verdwijnen. Dit was het wat Paulus bedoelde toen hij aan de Filippenzen schreef: 'Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eervol is, al wat rechtvaardig is, al wat zuiver is, al wat beminnelijk is, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat' (Fil.4:8)

39. We kunnen allen leren om onze gedachten te richten op het universele Denken of de Geest binnenin onszelf. Door oefening kunnen wij leren, onze gewone, verkeerde menselijke gedachten tot zwijgen te brengen en alleen maar Gods Geest, die louter wijsheid en liefde is, in en door ons te laten denken.

40. Stel u eens een groot waterreservoir voor, waaruit ontelbare stroompjes en kanaaltjes vloeien. Op hun beurt monden ze elk weer uit in een kleine fontein. Al die fonteintjes worden niet alleen gevoed en voortdurend aangevuld uit het reservoir, maar zij verspreiden het water in een regen van druppels naar alle kanten en ieder die er langs gaat, wordt erdoor besproeid

en verfrist.

41. Dit is precies onze verhouding tot God. Ieder van ons is een uitstralend middelpunt. Ieder mens, hoe nietig en onwetend hij ook mag lijken, is als een kleine fontein aan het einde van een stroom, die zijn oorsprong heeft in God. De fontein stelt onze individualiteit voor, die wel afgescheiden is van het reservoir - van God - maar die toch één met Hem is. Zonder Hem zijn wij niets.

42. Ieder van ons, al is hij volgens de wereld nog zo onbelangrijk, kan van God een overvloed van goede gaven ontvangen om te verspreiden. Maar bedenk wel dat het juist op het verspreiden aankomt: indien wij méér willen ontvangen, dan moeten wij van het onze in ruime mate aan anderen uitdelen. Stilstand is de dood.

43. Ik zou iedereen willen doordringen van de gedachte dat God, die Wijsheid, Liefde, Leven en Macht is, niets vuriger verlangt dan in een onbeperkte mate door ons heen te stromen. Wanneer het in ongewone mate door het intellect van iemand stroomt, roepen mensen uit: 'Wat een prachtige geest!' Wanneer het door de harten van mensen stroomt, is het de liefde waardoor alle verbittering, afgunst, zelfzucht en jaloezie oplossen. En wanneer Zijn vitaliserende kracht door hun lichamen stroomt als leven, kan geen enkele ziekte het weerstaan.

44. We hoeven God evenmin om iets te smeken als wij de zon hoeven te smeken om te schijnen. De zon schijnt omdat zij niet anders kan, het is de wet van haar bestaan. Net zo kan God niet ophouden, om oneindige wijsheid, leven en kracht door ons heen te laten stromen, want het geven is de wet van Zijn wezen. Niets anders

dan ons eigen gebrek aan begrip kan het Hem beletten. Al schijnt de zon ook nog zo helder, haar stralen zullen ons niet koesteren en verblijden, wanneer wij door eigen schuld of onwetendheid of door toedoen van een ander, diep binnenin een donkere spelonk terecht zijn gekomen. Daar in het duister lijkt het ons alsof de zon helemaal niet schijnt.

45. Tot nu toe hebben wij niet geweten hoe wij konden ontsnappen uit de kelder van onwetendheid, twijfel, en wanhoop. Door onze verkeerde wijze van denken scheen het alsof God ons het leven, de wijsheid en de kracht, waarom we Hem zo dringend baden, opzettelijk onthield.

46. De zon straalt niet vandaag warmte en licht uit en morgen duisternis en kou, want dit is tegen haar natuur. Evenmin kan God nu eens liefde uitstralen en dan weer kwaad op ons zijn en ons veroordelen.

47. 'Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen? Mijn broeders, kan een vijgenboom olijven, of een wijnstok vijgen opleveren?' (Jac.3:11)

48. God is het Algoede; altijd goed, altijd liefde. Hij verandert nimmer, wat wij ook doen of gedaan hebben. Hij tracht steeds méér van Zichzelf door ons heen te laten stromen en te voorschijn te brengen, teneinde ons tot individuen te maken die grootser, volmaakter, vrijer zijn.

49. Terwijl het kind roept om zijn Vader-Moeder-God, smacht de Vader-Moeder er met oneindige tederheid naar om het kind tevreden te stellen.

De bede in het hart der mensen,
In 't hart van God verhoort de wensen.

Korte samenvatting:

50. Er is slechts één Geest in het heelal.

51. Het sterfelijke denken is het verkeerde denken. Het verzamelt zijn kennis van buitenaf.

52. Het universele Denken ziet en spreekt van binnenuit, want het is alle Waarheid.

53. Onze wijze van denken is de oorzaak van ons geluk en ons ongeluk, van onze voorspoed en onze tegenspoed. Onze wijze van denken kan door onze eigen inspanning veranderd worden.

54. Ondanks onze zogenaamde 'zonden' is God er steeds op uit om meer goeds in onze levens uit te gieten en ons gelukkiger en voorspoediger te maken.

LES 4. ONTKENNINGEN

Toen zei Jezus tot Zijn discipelen: 'Als iemand mij wil volgen, laat die zichzelf verloochenen en zijn kruis opnemen en mij volgen'. (Matth. 16:24)

1. Elk systeem tot vergeestelijking van ons denken berust op verloochening van onszelf. Door alle eeuwen heen is één of andere vorm van zelfverloochening de grondslag van elke godsdienst geweest. Zo waren b.v. de Puriteinen er vast van overtuigd dat zij God het beste konden behagen door zich alle weelde te ontzeggen. Deze opvatting heeft in de loop van de tijd zo diep wortel geschoten in de mensen, dat vrome zielen hun lichamen zelfs op allerlei manieren hebben gemarteld, gelovend dat ze daardoor spiritueler werden, of om op zijn

minst een vertoornde God te verzoenen. Zelfs in onze tijd worden de hier boven aangehaalde woorden van Jezus in de regel als volgt uitgelegd: Wil men God behagen, dan moet men zich alles ontfzeggen wat het leven aangenaam en prettig maakt en het zware kruis opnemen van dag in dag uit niets anders doen dan wat hem tegenstaat en zwaar valt. Hierom zeggen veel jonge mensen: 'Als ik oud ben, zal ik een Christen worden, maar niet nu, want ik wil eerst nog even van hun leven genieten'.

2. Ik ben ervan overtuigd dat Jezus het dan ook allerminst zo heeft bedoeld. Door onze onwetendheid over de ware aard van God, onze Vader en van onze verhouding tot Hem, hebben wij geloofd dat het geluk buiten onszelf te vinden was en ons verbeeld het te zullen vinden wanneer we eindelijk eens zouden krijgen wat we begeerden. Zo stellen arme mensen zich het geluk louter voor als bezit van veel geld. De rijken, verzadigd van zogenaamde wereldse genoegens, zijn diep teleurgesteld, dat het leven hun ondanks alles geen geluk bracht en ze weten dan niet meer waar zij het moeten zoeken. De zieke verbeeldt zich dat hij volkomen gelukkig zou zijn als hij maar gezond was. De gezonde, die hard moet werken, verwacht weer alle heil van enige dagen rust en ontspanning om de eentonigheid van zijn bestaan te onderbreken.

3. Zo heeft de mens steeds bij het najagen van bevrediging en vreugde zijn hoop gevestigd op enige uiterlijke verandering of omstandigheid. Pas op latere leeftijd, na van alles uitgeprobeerd te hebben in een vergeefse jacht op het geluk en grote teleurstelling, keert men zich in een soort van vertwijfeling tot God en put troost uit de gedachte, dat men het langs

deze weg te eniger tijd toch nog wel deelachtig zal worden. Vanaf dan draagt men zijn lot geduldig en onderworpen, maar echte blijdschap kent men niet.

4. Wij gaan altijd weer terug tot de woorden van Jezus, omdat wij van niemand beter kunnen leren en omdat hij bovendien in Zijn leven hier op aarde de Waarheid zichtbaar heeft bewezen. Jezus onderwees de mensen - gewone, alledaagse mensen zoals u en ik, die evenals wij voedsel, kleding, geld, vrienden en liefde nodig hadden - dat zij hun vijanden moesten liefhebben en goed doen aan die hen haatten, het kwaad niet te weerstaan, maar ieder die hen probeerde te beroven het dubbele te geven, dus kwaad met goed te vergelden en ons geen zorgen te maken over de dag van morgen, 'want uw Vader weet wat u nodig hebt' (Matth.6:32). Eens sprak Hij tot hen: 'Deze dingen heb ik u verteld, opdat mijn blijdschap vervuld worde' (Joh.15:11). En Hij vervolgde: 'Wat u van de Vader zult verlangen in mijn naam, dat zal Hij u geven' (Joh.15:16). 'Bid en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij'. En dan weer: 'Ik zeg u niet dat ik de Vader voor u zal bidden, want de Vader zelf heeft u lief' (Joh.16:24-26). We hebben verder geleerd dat God het geheel is van al het goede in het universum en dat er in de geest van God een voortdurend verlangen is om meer van Zichzelf - de essentie van alle goede dingen - uit te gieten in ons zodat het zichtbaar wordt in ons leven.

5. Werkelijk, uit deze woorden kan men helemaal niet opmaken dat Jezus, toen Hij zei dat men zichzelf diende te verloochenen om gelijk te worden aan Hem, daarmee zou hebben bedoeld dat wij ons al het aangename moesten ontzeggen of onszelf martelen.

6. Eerder hebben wij uiteengezet, hoe in elk mens niet alleen dit ware Zelf woont dat de kern van zijn wezen vormt - Zelf met een hoofdletter, omdat dit Zelf God de Vader Zelf is die in ons woont en Zich in ons uitdrukt - maar dat er ook nog het sterfelijke 'zelf' is. Deze laatste neemt uit de buitenwereld onware indrukken op en is dus onbetrouwbaar. Het is van dit 'zelf' dat Jezus sprak toen Hij zei: 'Verloochen uzelf'. Deze sterfelijke, zintuiglijke, vleeselijke mens, of hoe u hem wilt noemen, is afgunstig en ontevreden en ziek omdat hij zelfzuchtig is. Het menselijk zelf zoekt zijn eigen bevrediging, zelfs ten koste van anderen als het niet anders kan.

7. Uw ware Zelf is nooit ziek, nooit bevreesd, nooit zelfzuchtig. Dit deel van u 'zoekt niet zichzelf, is niet opgeblazen, denkt geen kwaad' en is steeds bereid om aan anderen te geven. Tot dusver hebben wij meer als het 'zelf', het ego, geleefd. Wij hebben alles geloofd wat het ons ingaf en het gevolg daarvan is dat wij werden overspoeld door leed en smart.

8. Sommigen die in de loop van de laatste jaren een speciale studie van het denken hebben gemaakt, hebben opgemerkt dat onze verkeerde overtuigingen de eigenlijke oorzaak van onze lichamelijke, morele en economische moeilijkheden zijn. Zij hebben gemerkt dat verkeerde (zij noemen het dwaal-) begrippen slechts in de menselijke geest opkomen. Zij hebben ontdekt en ook bewezen dat wij door ingespannen wilskracht onze overtuigingen kunnen veranderen en enkel en alleen door dit middel onze problematische omstandigheden en onze lichamelijke gesteldheid volkomen kunnen wijzigen.

9. Alle moeilijke omstandigheden zijn het

gevolg van verkeerd denken en voelen. Eén van de methoden die altijd werken om deze te overwinnen, bestaat hierin, dat men die moeilijkheden geheel en al ontkent. Ten eerste door de pertinente verklaring, dat ze de macht niet hebben om ons ongelukkig te maken en ten tweede, dat ze eigenlijk in het geheel niet bestaan.

10. Het woord 'ontkennen' heeft twee betekenissen. In de eerste betekent het loochenen en verloochenen. Loochenen betekent: ontkennen in de zin van onwaar verklaren. Verloochenen wil zeggen: zichzelf iets ontzeggen. In het hierboven als motto aangehaalde gezegde van Jezus is ongetwijfeld bedoeld: loochenen, d.w.z.: wij moeten uitdrukkelijk alles voor onwaar verklaren of ontkennen wat ons bedrieglijk zelf oftewel ons ego ons ingeeft. Het gaat er dus niet om, om de uiterlijke mens gemak of geluk te onthouden, en noch minder om hem te martelen, maar het gaat om het onthouden van geloof in de aanspraken van het dwalend bewustzijn. Het gaat erom deze beweringen te ontkennen.

11. Als u een of andere taak verkeerd hebt gedaan en u uw fout wilt herstellen, dan zult u beginnen met het onjuiste over te doen. We hebben tot nu toe een verkeerde voorstelling gehad van God en van onszelf. Wij hebben geloofd dat wij zondaars waren en dat God vertoornd op ons was en dat wij alle redenen hadden om bang voor Hem te zijn. Wij hebben geloofd dat ziekte, armoede en andere moeilijkheden ons door God waren gezonden, om ons langs die lijdensweg ertoe te brengen Hem te dienen en lief te hebben. Wij hebben geloofd dat het God genoeg doet wanneer wij ons door het leed zó terneer laten slaan dat wij alles

geduldig verdragen en zelfs geen poging wagen om aan onze moeilijkheden te ontkomen.

Dit alles is volkomen verkeerd gedacht en niets anders dan één grote leugen. En de eerste stap om ons aan onze moeilijkheden te ontworstelen, bestaat in het kwijtraken van onze totaal verkeerde overtuigingen over God en onszelf.

12. Maar, zal iemand misschien vragen, wat heeft een verkeerde opvatting nu eigenlijk te maken met mijn gezondheid en mijn levensomstandigheden? 13. Een kind kan zó bang zijn voor een denkbeeldige boeman onder het bed, dat het er stuipen van krijgt. Stel, dat u vandaag plotseling het onjuiste bericht ontving dat uw man, vrouw of kind overleden was. Uw geestelijk en lichamelijk lijden, misschien zelfs rakend aan uw uiterlijke en financiële omstandigheden, zouden in dat geval even zwaar zijn als dat bericht juist zou zijn. Op gelijke wijze hebben al die praatjes van de boeman achter de deur, de verschrikkelijk vertoornde God, gevoegd bij het gevoel van onze eigen onmacht, ons via onze zintuigen door vrees verlamd.

14. Laat ons nu wakker worden. Al die onware voorstellingen die we ten koste van onnoembare ellende levenslang voor waar hebben aangenomen, moeten met kracht uit onze gedachten worden gebannen door ze te ontkennen. Wij moeten dus verklaren dat iets wat waar schijnt, niet waar is. De schijn staat lijnrecht tegenover alles wat de Waarheid ons leert. Daarom zei Jezus ook: 'Oordeelt niet naar de schijn, maar oordeelt rechtvaardig (d.w.z. juist)' (Joh.7:24).

15. Veronderstel eens dat men u altijd had geleerd, dat de zon om de aarde draaide en dat er nu iemand u van het tegendeel probeert te

overtuigen. U zou misschien onmiddellijk inzien dat dit waar kan zijn, maar toch zou u steeds als u de zon op zag komen, onwillekeurig weer terugvallen tot het oude geloof van vroeger. De enige manier om voorgoed aan dat gezichtsbedrog een einde te maken en het onware ook onwerkelijk te laten schijnen, zou zijn om het oude geloof hardnekkig te ontkennen. Zodra u aan de zon denkt, zou u altijd weer tot uzelf moeten zeggen: 'Het is niet waar, ze beweegt niet; het is de aarde die draait'. Tenslotte zult u er zo zeker van worden, dat het voor u niet eens meer zal lijken alsof de zon zich beweegt.

16. Schijnbaar worden onze gedachten beheerst door onze lichamen en omstandigheden, maar in werkelijkheid is juist het omgekeerde waar.

17. Indien u een verkeerde of ongewenste toestand herhaaldelijk ontkent, dan verliest deze niet alleen de macht om u ongelukkig te maken, maar de toestand zelf zal door uw ontkennen teniet worden gedaan.

18. Elk mens streeft er naar, alleen het goede in zijn leven en zijn omstandigheden te verwezenlijken. Men wil een leven vol liefde, men wil volmaakt gezond zijn, alles weten, alles kunnen, blij en gelukkig zijn. En het wonderlijke van het geval is nu, dat al die wensen en verlangens volkomen stroken met hetgeen God ons geven wil.

Liefde is, zoals we reeds hebben gezegd, God geopenbaard. Alle wijsheid is God. Alle leven en gezondheid zijn God. Vreugde (omdat deze ook goed is) en alle macht is God. Al het goede, van welke aard het ook mag zijn, is God zichtbaar geworden in mensen of in enig andere zichtbare vorm. Wanneer wij dus méér goeds verlangen, dan verlangen we eigenlijk méér van

God in ons leven, zóveel dat we het met onze zintuigen kunnen waarnemen. Méér van God ontnemt dus niet de goede dingen aan onze levens, integendeel: het vergroot het goede. In het Al-denken dat wij God noemen, leeft eeuwig de drang om steeds méér van Zichzelf te verwezenlijken, steeds meer te geven, want het goddelijk plan is altijd bezig meer goeds zichtbaar te maken.

19. Het is heel goed mogelijk dat we met ons verstand aannemen, dat wij aan God gelijk zijn, terwijl we ons gelijktijdig nog niet helder bewust zijn van onze eenheid met God de Vader. Tot dit bewustzijn zullen wij pas komen, wanneer wij in onszelf en in anderen alles ontkennen wat schijnbaar met die goddelijke natuur in tegenspraak is. Met andere woorden. wij moeten nadrukkelijk verklaren, dat dat alles niet waar en niet werkelijk is.

20. Er zijn vier verkeerde denkbeelden die iedereen erop nahoudt en grote macht toekent. Zij die langs geestelijke weg genezing hebben gevonden, vinden het voor elk mens noodzakelijk, deze vier te ontkennen en zo het denken te zuiveren. Ze kunnen als volgt ontkend worden:

21. Ten eerste: Er bestaat geen kwaad.

22. Er is slechts één enkele Macht in het heelal en dat is God, het goede. God is het Algoede en God is alomtegenwoordig. Schijnbaar kwade dingen zijn geen wezens en ze hebben geen bestaan op zichzelf. Zij zijn niets anders dan de afwezigheid van goede dingen, zoals de duisternis eenvoudig afwezigheid van licht is. Aangezien God, of het Goede, alomtegenwoordig is, volgt daar logisch uit, dat de afwezigheid van Goed (de aanwezigheid van kwaad) slechts

schijn en in werkelijkheid onmogelijk is. Kwaad bestaat uitsluitend in onze verbeelding, zoals het ook alleen in onze verbeelding was dat de zon om de aarde draaide. U hoeft niet te wachten tot u dit allemaal eerst diep zult hebben overdacht en begrepen. Begin maar direct en zonder vooroordeel met het ontkennen van het kwaad en kijk dan eens hoe wonderbaarlijk snel het u verlost zal hebben van enkele van de zogenaamde kwade dingen in uw dagelijks leven.

23. Ten tweede: Er is geen afwezigheid van leven, substantie of intelligentie waar dan ook.

24. Wij hebben gezien dat alleen het geestelijke werkelijk is. 'Want de dingen die u ziet zijn tijdelijk en de dingen die u niet ziet zijn eeuwig' (2 Cor.4:18). Door deze formule van ontkenning te gebruiken, leert u zich spoedig los te maken van uw gevoel van gebondenheid aan de materie en materiële omstandigheden. Dan zult u weten dat u vrij bent.

25. Ten derde: Pijn, ziekte, armoede, ouderdom en dood hebben geen macht over mij, want zij zijn niet werkelijk.

26. Ten vierde: Er is niets in het heelal dat ik behoef te vrezen, want Hij die binnenin mij woont, is machtiger dan wat dan ook ter wereld.

27. God zegt: 'Met uw twisters zal ik twisten' (is.49:25). Hij zegt dit tot al Zijn kinderen en ieder levend wezen is Zijn kind.

28. Herhaal deze vier formules in stilte voor uzelf meerdere malen per dag. Niet in gespannen verwachting om er op enige manier beter van te

worden, maar met geen andere bedoeling dan om de ware betekenis van de woorden tot u door te laten dringen.

29. Er bestaat geen kwaad.

30. Er bestaat geen afwezigheid van leven, essentie of intelligentie waar dan ook.

31. Pijn, ziekte, armoede, ouderdom en dood hebben geen macht over mij, want ze zijn niet echt.

32. In het hele universum is er niets dat ik hoef te vrezen, want groter is Hij die in me is, dat alles in de wereld.

33. Bijna elk uur van de dag hebt u kleine ergernissen of zorgen in uw leven. Ontken die zodra ze bij u opkomen. Zeg onbewogen en kalm tegen uzelf: 'Het is niets. Niets kan mij hinderen, niets kan mij uit het evenwicht brengen of ongelukkig maken'. Vecht er volstrekt niet verwoed tegen. Ontken dat het macht over u heeft, zoals u zou ontkennen dat een hoopje mieren aan uw voeten macht zouden hebben om u van te verstoren. Als u boos bent, bezin u en ontken het stilletjes. Zeg dat u niet boos bent, dat u helemaal niet in staat bent om boos te zijn, want u bent immers gemanifesteerde liefde. Zeg dat het eenvoudig niet waar is en de boosheid zal gauw verdwijnen.

34. Indien iemand onvriendelijk of onaangenaam tegen u is, ontken dan in stilte zijn vermogen om u te kwetsen of ongelukkig te maken. Bent u zelf liefdeloos of afgunstig, vermorzel dan dat veelkoppige monster met een krachtige ontkenning onder uw voet. Verklaar nadrukkelijk dat u niet jaloers bent, dat het een onmogelijkheid is, omdat u de uitdrukking bent van volmaakte liefde, een zichtbaar geworden uitdrukking van God. In werkelijkheid is er

immers niets en niemand om jaloers op te zijn, want alle mensen zijn één en dezelfde Geest.

'En daar is verscheidenheid der werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen bewerkt' (1 Cor.12:6), zegt Paulus. Hoe kunt u jaloers zijn op een ander deel van uzelf, alleen omdat het u bevalliger lijkt?

35. Kan de voet jaloers zijn op de hand, of het oor op het oog? Zijn de schijnbaar zwakkere delen van het lichaam niet even onontbeerlijk voor de volkomenheid van het geheel, als de sterkere? Denkt u minder te zijn of minder te hebben dan anderen? Overweeg dan dat afgunst en alle jaloezie alleen maar in het onware sterfelijke denken bestaan en dat God u, hoe onbelangrijk u ook mag schijnen, volstrekt nodig heeft, ter vervolmaking van het geheel.

36. Ziet u er tegenop om een bepaald persoon te ontmoeten, of bent u bang om te doen wat u wilt doen of om te doen wat u zou moeten doen? Zeg in dat geval meteen tegen uzelf; 'Het is niet waar! Ik ben niet bang. Ik ben volmaakte liefde en kan geen vrees kennen. Niemand en niets in het universum kan mij kwaad doen'. Na korte tijd zult u merken, dat zenuwachtigheid en angst totaal verdwenen zijn.

37. Het ontkennen bevrijdt uit gevangenschap en wanneer wij diep doordrongen zijn van de ontkennende gedachte dat iets ter wereld ons treffen of hinderen kan, dan zullen wij gelukkig zijn.

38. Hebt u zich sedert jaren aangewend om al het goede in u te ontkennen? Hebt u gemeend dat uw gezondheid slecht was of dat u niet in staat was iets tot stand te brengen? Hebt u uw goddelijke afkomst verloochend? Hebt u zich misschien zelfs voor een kind van de duivel gehouden? Welnu, dan kan het ook niet anders,

of al die negatieve gevoelens hebben u verlamd en in alle opzichten machteloos gemaakt.

39. Hierna zult u iets leren over affirmaties, het 'erkennen van het goede', hetgeen het tegenovergestelde is van het ontkennen van het kwaad. Dan zult u weten hoe u uzelf uit een toestand van moedeloosheid en teleurstelling kunt verheffen tot de toestand van succes.

40. Al uw geluk, uw gezondheid en uw macht komen van God. In een onafgebroken stroom vloeien ze uit de bron recht in het middelpunt van uw wezen en stralen van het middelpunt uit naar al het omringende. Wanneer u dit voortdurend erkent en wanneer u ontkent dat iets van buitenaf uw geluk en gezondheid en macht kan belemmeren, dan helpt dat u om gezondheid, macht en geluk te verwezenlijken.

41. Er is in het heelal geen mens, geen ding, geen omstandigheid, die zich met enige mogelijkheid zouden kunnen plaatsen tussen u en alle vreugde en het Algoede. U kunt zich ten onrechte verbeelden dat er iets tussen u en de vervulling van uw hartewens staat en met onvervuld verlangen door het leven gaan, maar toch is het niet waar. Het is evenzeer verbeelding als de boeman onder het bed van het kind. Ontken het! Ontken het en u zult vrij zijn en u zult merken dat het slechts valse schijn was. Vanaf dat ogenblik zal al het goede u toestromen en u zult weten dat niets zich kan plaatsen tussen u en hetgeen u toekomt.

42. Spreek uw ontkenningen hoorbaar uit of zeg ze in stilte voor uzelf, maar zorg er in ieder geval voor, dat ze geen tegenspraak of weerstand van anderen uitlokken.

43. Sommigen zullen deze werktuigelijke methode om tot een spiritueel leven te komen misschien vreemd vinden. Er zijn er die gemakkelijk en

vanzelf uit het oude materialisme een dieper geestelijk leven binnenglijden en uiterlijke hulp niet nodig hebben. Maar er zijn ook duizenden anderen, die eerst nog de broden en vissen van lichamelijke gezondheid en financieel succes zoeken, maar die in werkelijkheid ook naar een hoger leven streven en deze moeten nu eenmaal eerst de eerste stappen leren. Voor hen is de onbevooroordeelde beoefening van deze regels het beste om uit te groeien tot zuiverheid van hart en leven, goddelijk weten en complete vreugde in alles wat ze ondernemen.

LES 5 BEVESTIGINGEN

'Als u tot Hem bidt, zal Hij u verhoren: en u zult uw beloften nakomen. Wanneer u tot iets besluit, dan komt het tot stand en op uw wegen straalt het licht. (Job 22:27, 28)

1. Voor de meeste mensen is ontevredenheid, of beter gezegd, onvoldaanheid, over hun uiterlijke omstandigheden de aanleiding om naar kennis van hogere geestelijke dingen te streven. Ingeboren in de menselijke geest bevindt zich de gedachte, dat er toch ergens, hoe dan ook, een mogelijkheid zou moeten bestaan om aan zijn wensen en verlangens te voldoen en bevrediging te vinden. Deze gedachte is de schaduw, vooruitgeworpen door dat wat inderdaad bestaat.

2. Wij wensen naar de maat van onze kracht

Wie naar het hoogste streeft met al zijn macht
Aan hem is juist in dit verheven streven
Niet slechts zijn grote levenstaak gegeven
Maar ook de kracht om tot de top te rijzen
Die innerlijke drang en hoop hem wijzen. -
Onbekende auteur

3. De honger die we voelen is slechts de werking van het Goddelijke in ons, dat met oneindig verlangen ernaar verlangt om ons te vervullen.

Het is slechts de ene kant van de wet van vraag en aanbod; de andere kant is de onwrikbaar en onfeilbare belofte: 'Al wat u bidt en begeert, gelooft dat u het hebt ontvangen en het zal geschieden (Marcus 11:24).' Het aanbod is steeds gelijk aan de vraag, maar eerst moet de vraag er zijn, anders heeft het aanbod geen zin.

4. We kunnen allen op dat punt komen, waar we kunnen inzien, dat wij niets hoeven te doen, omdat we beseffen dat de Geest de vervulling van al ons verlangen is. We worden eenvoudig stil en weten dat alles wat wij verlangen reeds van ons is. En dit weten, dit erkennen, heeft de macht om de onzichtbare God (oftewel het goede) - de innerlijke essentie van alles - juist in die zichtbare vorm tevoorschijn te brengen, die wij op een gegeven tijdstip nodig hebben.

5. Maar om dit machtspunt te bereiken, moeten wij ernstig, standvastig en vol vertrouwen de eerste stappen doen, zelfs al zouden deze eerste stappen ons nutteloos toeschijnen en even hol als de ceremoniële vormen en godsdienstige plichtplegingen van de ritualistische kerkganger.

6. Bevestigen houdt in het met nadruk verklaren

dat iets zó is, zelfs vierkant tegen schijnbare bewijzen in. Misschien begrijpen wij niet helemaal hoe iets dat volgens menselijke redenering onmogelijk lijkt, tot stand kan komen louter door te 'bevestigen' dat het er is; maar wij kunnen in ieder geval onszelf dwingen om zonder tegenstribbelen aan het werk te gaan en de stelling in ons eigen leven te bewijzen.

7. Al het goede dat wij ons maar kunnen wensen bestaat uit de wondere Tegenwoordigheid om ons heen en binnenin onszelf. Ja, zelfs oneindig meer dan we in staat zijn om te verlangen, want 'hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord en in het hart der mensen niet is opgekomen, dat heeft God klaargezet voor degenen die Hem liefhebben' (1 Cor.2:9).

8. Geestelijke wetten kunnen niet altijd onder menselijke woorden worden gebracht, maar niettemin zijn het onfeilbare, onwrikbare wetten die precies en zeker werken. Ons gelovig, vertrouwend woord heeft de macht om alle goede dingen in ons dagelijks leven te brengen.

9. We spreken het woord, wij bevestigen vol vertrouwen, maar met het 'tot stand komen' van ons woord hebben wij niets te maken. 'Wanneer u tot iets besluit, dan komt het tot stand' (Job 22:28). Als wij dus beslissen of bevestigen, onwankelbaar en standvastig, dan verplichten wij God, door Zijn eigen onveranderlijke wetten, tot het tot stand brengen of vervullen.

10. Zij die de geestelijke wetten nauwkeurig hebben bestudeerd, merken dat zij door te ontkennen dat schijnbaar kwaad werkelijk is of enige macht heeft, zich niet alleen daarvan bevrijden, maar dat zij tevens al het gewenste goede in hun leven kunnen brengen door

nadrukkelijk te bevestigen dat het er reeds is. In het begin nemen onze aanwijzingen betreffende ontkenningen en bevestigingen een belangrijke plaats in. Later zal men door eigen ervaring en door innerlijke leiding zelf voldoende weten om geen voorschriften meer nodig te hebben.

11. Het telkens weer herhalen van ontkenningen en bevestigingen is een noodzakelijke training van de menselijke geest, die zolang aan dwaalbegrippen en verkeerd geloof ten prooi is geweest. Daardoor is herhaling en nog eens herhaling van de waarheid vereist om het daarvan te ontdoen en in een nieuw jasje te steken.

12. Zoals het met de ontkenningen is, is het ook met de bevestigingen: er zijn vier of vijf alles omvattende formules die een wonderbare uitwerking hebben.

13. Ten eerste: God is leven, liefde, intelligentie, substantie, almacht, alwetendheid, alomtegenwoordigheid.

14. Dit zult u zich herinneren uit de eerdere 'uitleg van het bestaan'. Wanneer u deze bevestiging uitspreekt en voor uzelf herhaalt, denk er dan aan dat zelfs het geringste stukje leven, liefde, intelligentie, kracht en substantie in het heelal niets anders kan zijn dan een zekere gradatie, of met andere woorden, een zekere hoeveelheid van God, die zich openbaart of zichtbaar maakt in een vorm. Probeer te bedenken wat het betekent wanneer u zegt dat God alomtegenwoordig, almachtig, alwetend is.

15. God is alomtegenwoordig (overal aanwezig) en tevens algoed. Waarom zou u dan het kwaad vrezen? Hij is almachtig (alle macht). Welke andere macht zou er dan nog in het heelal

kunnen zijn?

16. Daar God dus almachtig en alomtegenwoordig is, kunt u dus voorgoed al de traditionele leringen van de hand wijzen, die betrekking hebben op een tegenovergestelde macht, het kwaad (de zogenaamde duivel), dat ieder moment Gods plannen in de war kan sturen en onheil voor uzelf brengen. 17. Maak u niet ongerust over het schijnbare kwaad om u heen, maar houd onwrikbaar vast aan uw overtuiging en verklaar met nadruk dat God, het goede, alomtegenwoordig is en het enige wat echt bestaat. U zult dan ondervinden dat het kwaad plaats maakt voor het goed, zoals de duisternis wijkt voor het licht. 18. Ten tweede: Ik ben een kind of met andere woorden, een manifestatie van God. Zijn leven, liefde, wijsheid en kracht stromen onophoudelijk in mij en door mij heen. Ik ben één met God en word door Zijn wetten geregeerd. 19. Wanneer u deze bevestiging herhaalt, denk er dan aan dat niets ter wereld, geen mens en geen gebeurtenis, tussen u en de Bron van uw leven, wijsheid en macht kan komen. Alles is 'met Christus (de innerlijke Christus of Geest van uw wezen) verborgen in God' (Col.3:3). Louter uw eigen onwetendheid over hoe u moet ontvangen, of uw onwil, kunnen uw onbeperkte voorziening verhinderen. 20. Keer uw ogen vastberaden af van de schijn, ongeacht hoe ziek of zwak u ook mag schijnen. Richt dan uw blikken naar binnen, vestig ze op de centrale bron daar en zeg kalm en met volle overtuiging: 'Dit vertoon van zwakheid is een leugen. God, uitgedrukt als leven, wijsheid en kracht, stroomt nu, op dit ogenblik, door mijn hele wezen naar buiten'. U zult dan meemaken wat een verbazingwekkende ommekeer dit gesproken woord in u teweegbrengt.

21. U kunt Gods houding ten opzichte van u niet veranderen door aanhoudend aandringen, en evenmin door bevestigingen. U kunt alleen maar uw houding jegens Hem veranderen. Door deze bevestiging brengt u zichzelf in harmonie met de goddelijke wet, die altijd in uw belang werkt en waarvan de werking u nooit schade toebrengt of straft.

22. Ten derde: Ik ben Geest, volmaakt, zuiver, heilig en harmonieus. Niets kan me kwetsen of ziekte of angst in mij veroorzaken, want Geest is God, en God kan niet gekwetst of ziek of angstig zijn. Ik manifesteer mijn werkelijk Zelf nu door dit lichaam.

23. Ten vierde: God werkt in mij, teneinde mij te doen willen en handelen volgens Zijn wensen en Hij kan niet falen.

24. De bevestiging dat God ons doet willen en handelen, doet ons uitsluitend het goede willen. Daar Hij, de Vader in ons, de werken doet, kan er dus geen mislukking zijn. Wanneer wij de Vader iets toevertrouwen, wat het ook mag zijn, en met overtuiging verklaren dat het reeds is gebeurd, dan zal de vervulling niet lang op zich laten wachten.

De vier alles omvattende formules van bevestiging zijn dus de volgende:

25. Ten eerste: God is leven, liefde, intelligentie, substantie, almacht, alwetendheid, alomtegenwoordigheid.

26. Ten tweede: Ik ben een kind of een uitdrukking van God. Zijn leven, liefde, wijsheid en kracht stromen onophoudelijk in mij en door mij heen. Ik ben één met God en word door Zijn wetten geregeerd.

27. Ten derde: Ik ben Geest, volmaakt, zuiver, heilig en harmonieus. Niets kan me kwetsen of

ziekte of angst in mij veroorzaken, want Geest is God, en God kan niet gekwetst worden of ziek of angstig zijn. Ik manifesteer mijn werkelijk Zelf nu door dit lichaam.

28. Ten vierde: God werkt in mij, teneinde mij te doen willen en handelen volgens Zijn wensen en Hij kan niet falen.

29. Prent deze formules goed in uw geheugen, zodat u ze te allen tijde en overal in de stilte van uw eigen geest kunt opzeggen en herhalen. Zij zullen u op de meest verrassende wijze verlossing brengen uit uiterlijke toestanden, waar menselijke hulp tekort schiet. Het is alsof de kracht van de almachtige liefde onmiddellijk in beweging komt om u te redden, zodra u maar met nadruk uw eenheid met de Vader betoogt. En wanneer Hij voor u opkomt, dan hebt u niet alleen geen uiterlijke hulpmiddelen meer nodig, maar u kunt met de dichter van de Psalmen uitroepen;

'Ik heb mijn hartsverlangen. U doet uw hand open en verzadigt al wat daar leeft, naar uw welbehagen' (Ps.145:16).

30. In werkelijkheid is God altijd werkzaam in ons, om Zichzelf (het Algoede) vollediger door ons te uit te drukken. Onze bevestiging, vol geloof, is de schakel die ons bewuste menselijke behoefte verbindt met zijn macht en Gods kracht en voorraad naar ons voert, net zoals het omdraaien van een knopje de elektrische stroom naar de lamp voert en de kamer doet baden in licht.

31. Allen die deze wonderbaarlijke macht in werking hebben gesteld, door met kalme overtuiging hun eenheid met God positief te bevestigen, weten hoe vrij ze kunnen zijn van menselijke inspanning en plannen maken.

Deze macht heeft zieken genezen, vreugde gebracht in plaats van rouw, deuren van gevangnissen geopend, en dat alles zonder krachtsinspanning of menselijke hulp.

32. U moet goed begrijpen dat u niet aan een bepaalde formule gebonden bent. Het enige waar het op aankomt is dat u nadrukkelijk het bestaan van ogenschijnlijk kwaad ontkent en met volle overtuiging bevestigt, ondanks elk bewijs van het tegendeel, dat alleen het goede bestaat en dat u één bent met Gods almacht die alles volbrengt, ook al zijn er geen zichtbare tekenen van Zijn tegenwoordigheid.

Mij is een geval bekend van een onschuldig veroordeelde die vijf jaren achtereen, door een reeks van intriges en bedrog zonder weerga, uit zijn huis en land was verdreven. Al die tijd hadden advocaten alles in het werk gesteld om de waarheid aan het licht te brengen en de man uit zijn gevangenschap te bevrijden. Pas nadat hij echter zelf de betekenis had leren begrijpen van de woorden: 'God is uw toeverlaat en uw verlossing', en hij zich geheel aan Hem had overgegeven, werden binnen alle deuren wijd voor hem geopend en keerde hij terug in de schoot van zijn gezin, zonder dat daarvoor van menselijke zijde enigerlei moeite was gedaan.

34. Er kunnen geen bepaalde voorschriften worden gegeven met betrekking tot het meest effectieve gebruik van de ontkenningen en de bevestigingen, want dit is helemaal afhankelijk van de aard en de gemoedstoestand van de mensen. De een zal meer baat vinden bij het ontkennen van het kwaad, de ander bij het bevestigen van het goede. De volgende aanwijzingen kunnen misschien nuttig zijn.

35. Ontkenningen wissen uit en doen teniet. Bevestigingen bouwen op en geven kracht, moed

en macht. Mensen die niet gemakkelijk vergeten en geneigd zijn om te blijven stilstaan bij pijn, verdriet en moeilijkheden, zullen voornamelijk ontkenningen nodig hebben, want ontkenningen zuiveren de geest en verwijderen alle schijnbare gebreken en tegenslagen uit het geheugen, zodat die tenslotte op een verre droom lijken. Ontkenningen komen vooral mensen ten goede die hard in hun oordeel, onverdraagzaam en prikkelbaar zijn; aan mensen die door voorspoed verwend, uitsluitend op eigen kracht vertrouwen; aan zelfzuchtigen en allen die er niet tegen opzien om anderen te kwetsen.

36. Bevestigingen zijn aan te bevelen aan mensen die bedeesd zijn en zichzelf inefficiënt vinden, aan vreesachtigen en degenen die toegeeflijk zijn, twijfelen en weinig zelfvertrouwen bezitten; aan mensen in verantwoordelijke posities. Mensen die negatief of passief zijn, moeten zich vooral toeleggen op het bevestigen, d.w.z. op het erkennen en bekrachtigen van 'goed'; mensen die op zichzelf vertrouwen en weinig vergevingsgezind zijn, dienen vooral het ontkennen van het kwaad te beoefenen.

37. Ontken kwaad; bevestig goed. Ontken zwakheid, bevestig kracht. Ontken elke ongewenste toestand en bevestig het goede dat u verlangt. Dit is wat Jezus bedoelde toen Hij zei: 'Daarom zeg ik u: al wat u bidt en verlangt, gelooft dat u het hebt ontvangen en het zal u geschieden' (Marcus 11:24). Dit is wat de belofte inhield: 'Elke plaats, die uw voetzool betreden zal, geef ik u' (Jozua 1:3)

38. Oefen u in stilte in het gebruik van deze ontkenningen en bevestigingen, op straat, in de auto, wanneer u 's nachts wakker ligt, waar dan

ook, en het zal u een nieuwe, ongeken- de heerschappij geven over uzelf en alles om u heen.

Komt er misschien nog eens een ogenblik dat u twijfelt, zeg dan met nadruk: 'God in mij is oneindige wijsheid; ik weet precies wat ik moet doen'. 'Want ik zal u mond en wijsheid geven, die allen die zich tegen u verzetten niet zullen kunnen tegenspreken noch weerstaan' (Lucas 21:15). Raak niet verward of angstig, maar vertrouw volkomen op uw principe en u zult verbaasd staan over de plotselinge inspiratie over de manier waarop u te werk moet gaan, die u zult ontvangen.

39. Zo zal dit principe tenslotte alle levensproblemen oplossen. Het maakt niet uit in welke vorm, op welke manier, het zal ons, Gods kinderen, bevrijden van alle ongewenste omstandigheden en louter goed in ons leven brengen. We hoeven alleen bereid te zijn ons te houden aan de eenvoudige aanwijzingen en ze vol vertrouwen te gebruiken, tot ze ons tot het volle besef van onze eigen goddelijkheid hebben geleid en we ze niet meer nodig hebben.

LES 6. GELOOF

Want voorwaar zeg ik u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twijfelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden. (Marcus 11:23).

Wetenschap was eens geloof. - Lowell.

1. Over het algemeen wordt aangenomen dat het woord 'geloof' de simpele vorm van geloof aanduidt die op onwetendheid en bijgeloof berust. Het is een woord waarvoor de zogenaamde 'weldenkende mensen' een soort minachting koesteren, in de mening dat ze alleen met hun verstand de hoogste wijsheid kunnen bereiken. Zij spreken over 'blind geloof', zoals zij het neerbuigend noemen, als iets dat alleen geschikt is voor dominees, vrouwen en kinderen, maar volkomen ongeschikt als grondslag voor de praktijk van het dagelijkse leven.

2. Sommigen gaan er prat op, dat zij aan de kinderschoenen van dit blinde, onredelijke geloof zijn ontgroeid en enkel en alleen vertrouwen hebben in hetgeen ze kunnen zien en voelen en aanraken, of wat verstandelijk verklaard kan worden.

3. Paulus was intellectueel zeer ontwikkeld en bovendien een geleerd theoloog. In één van zijn brieven heeft hij een lang betoog geschreven over het geloof en de wonderbaarlijke uitwerking daarvan. Hij probeerde in een paar woorden om 'geloof' te definiëren:

4. 'Het geloof nu is de zekerheid der dingen die men hoopt en het bewijs der dingen die men niet ziet' (Heb.11:1).

5. Met andere woorden: geloof dringt door tot de grond van de dingen die men wenst en brengt dingen tevoorschijn die tot dusver niet werden gezien. Over het geloof zei Paulus verder: 'dat de dingen, die men ziet, niet voortgekomen zijn uit dingen die gezien worden' (Heb.11:3), d.w.z. alles wat men ziet is niet gemaakt uit dat wat zichtbaar is, maar uit dat wat onzichtbaar is. Men kan hieruit afleiden dat alles wat wij wensen, beschikbaar is in de ons omringende onzichtbare substantie en dat het

geloof de macht is die het voor ons tot werkelijkheid kan laten worden.

6. Nadat Paulus een groot aantal voorbeelden had opgesomd van wonderbaarlijke dingen die niet door eigen krachtsinspanning der mensen, maar door hun geloof tot stand waren gebracht, zei hij:

7. 'En wat moet ik nog verder aanvoeren? Want de tijd zou mij ontbreken, als ik ging verhalen van Gideon en Barak en Simson en Jefta en David en Samuël en de profeten; die door het geloof koninkrijken onderworpen, gerechtigheid beoefend, de vervulling der belofte verkregen hebben, muilen van leeuwen dichtgesnoerd, de kracht van vuur gedooft hebben. Zij zijn aan scherpe zwaarden ontkomen, in zwakheid hebben zij kracht ontvangen, ze zijn in de oorlog sterk geworden en hebben vijandige legers doen afdeinzen. Vrouwen hebben hun doden uit de opstanding teruggekregen'. (Heb.11:32-35).

8. Kunt u zich iets voorstellen dat grootser en geweldiger is dan hetgeen Paulus hier opnoemt? Zou u meer wensen dan de macht om koninkrijken te onderwerpen, leeuwen de mond te snoeren, vuur te doven, hele legers op de vlucht te laten slaan, de doden weer tot leven te wekken? Zelfs als u meer zou wensen, hoeft u niet te wanhopen of te aarzelen om te vragen om vervulling. Want één die groter is dan u, Eén die wist waarover Hij sprak, zei: 'Alle dingen zijn mogelijk voor degene die gelooft' (Marcus 9:23).

9. Wanneer men ons vroeger zei dat geloof de enige macht ter wereld is die bergen kan verzetten, dan voelden wij ons hopeloos ontmoedigd. Wij waren er wel van overtuigd dat God alle goede dingen in Zijn hand houdt en ze best wel wilde uitdelen 'overeenkomstig uw

geloof', maar hoe konden wij er ooit zeker van zijn dat ons geloof sterk genoeg zou zijn om Hem te bevredigen? Staat er niet geschreven: 'Zonder geloof is het onmogelijk, God te behagen?' (Heb.11:6)

10. Vanaf het ogenblik dat wij ons dit afvroegen, begonnen wij te twijfelen aan de mogelijkheid om aan de geloofsstandaard van God, waarvan ons lot afhing, te voldoen. Ook begonnen wij ons af te vragen, of het geloof werkelijk wel de macht had om de Gever van alle goede gaven ertoe te brengen om ons iets te schenken dat Hij ons tot dusver had onthouden.

11. Wanneer men het geloof in dit licht bekijkt, dan is het niet te verwonderen dat nuchtere verstandsmensen er een soort dwaallicht in zien, goed genoeg voor vrouwen en kinderen om er hun hoop op te vestigen, maar volstrekt ongeschikt als iets waarvan tastbare resultaten verwacht kunnen worden: de zakenwereld kan er niet op bouwen.

12. Zeker, er is blind geloof. Iemand heeft ooit heel raak opgemerkt dat blind geloof beter is dan in het geheel geen geloof, want de ogen van degene die er aan vasthoudt, gaan na enige tijd open. Maar er is ook een begrijpend geloof. Blind geloof is een instinctieve vertrouwen in een hogere macht. Begrijpend geloof is op een onwrikbaar beginsel gebaseerd.

13. Geloof is niet afhankelijk van materiële feiten, of van de getuigenis van de zintuigen, want het is voortgekomen uit intuïtie oftewel uit de Geest van de Waarheid binnenin ons. De werking ervan staat oneindig hoger dan die van de intellectuele redenering; het is gegrondvest op Waarheid.

14. Intuïtie is het open uiteinde binnen ons eigen wezen van het onzichtbaar kanaal dat

ieder individu met God verbindt. Geloof is als het ware een lichtstraal, uitgezonden door de centrale zon - God - waarvan het andere einde ons wezen binnendringt door de open deur der intuïtie. Ons bewustzijn neemt de lichtstraal waar en hoewel het verstand het niet kan begrijpen en verklaren, voelen wij instinctief toch dat het andere uiteinde van de straal uitkomt in God, het Goede. Dit is 'blind' geloof. Het is gebaseerd op Waarheid, maar op een Waarheid waarvan nog niet iedereen zich bewust is. Zelfs dit soort geloof zal resultaten opleveren, indien men eraan vasthoudt.

15. Wat is begrijpend geloof? Er zijn dingen, door God zo onafscheidelijk met elkaar verbonden, dat het zelfs voor Hem niet mogelijk is ze weer van elkaar te scheiden. Zij zijn door vaste, onwrikbare wetten met elkaar verbonden. Als wij er één van hebben, moeten wij het ander eveneens bezitten.

16. Dit wordt door de wetten der meetkunde verduidelijkt. Bijvoorbeeld, de som van alle hoeken van een driehoek is gelijk aan twee rechte hoeken. Het maakt niet uit hoe groot of hoe klein een driehoek is: of het er één is gevormd door een bergtop of op de bodem van de zee. Wanneer men vraagt wat de som is van zijn hoeken. dan kunnen wij, zonder te aarzelen en zonder te meten of te rekenen, antwoorden dat die gelijk is aan twee rechte hoeken. Dit is volstrekt zeker, zelfs voordat de driehoek met zichtbare lijnen getekend is, want de eigenschappen van de driehoek berusten op onveranderlijke wetten. Voordat een mens iets afwist van deze wetten was het zo. Ons weten of niet-weten verandert niets aan het feit. Maar het kon pas van enig nut voor ons worden, toen

wij het als een eeuwig waar feit leerden kennen.

17. Het is ook een simpel feit dat één en één gelijk is aan twee. Het is een eeuwige waarheid. U kunt niet één bij één optellen, zonder dat het twee wordt. U kunt het geloven of niet geloven, dat verandert niets aan het feit. Maar u kunt geen twee verkrijgen, als u niet tweemaal één bij elkaar voegt, want het ene is eeuwig afhankelijk van het andere.

18. De mentale en de geestelijke wereld worden door even werkelijke en onwrikbare wetten geregeerd, als die van de natuurlijke wereld. Bepaalde denkfuncties zijn zodanig verbonden met bepaalde resultaten, dat die twee onafscheidelijk zijn. Het ene vereist het andere, zo zeker als de nacht volgt op de dag, niet omdat wij afgaan op de getuigenis van één of ander geleerd persoon, zelfs niet omdat de stem van de intuïtie het ons zegt, maar eenvoudig omdat de hele kwestie berust op wetten die onfeilbaar en onverbrekkelijk zijn.

19. Wanneer wij iets van deze wetten kennen, dan kunnen wij zeer beslist vooraf zeggen wat het gevolg van een bepaalde denkwijze zal zijn.

20. God, de ene scheppende oorzaak van alles, is Geest en waarneembaar voor het geestelijk bewustzijn, zoals we weten. God is de totale som van alle goed. U kunt geen goed in uw leven wensen, waarvan God niet het middelpunt is. God is het wezen van alle dingen, het ware binnen elke vorm van goed.

21. God, de onzichtbare substantie waaruit al de zichtbare dingen zijn gevormd, is overall om ons heen en wacht er slechts op om zichtbaar te kunnen worden.

22. Deze goede substantie die ons omringt is onbeperkt en het is zelf de voorziening in elke

denkbare behoefte in de zichtbare of natuurlijke wereld.

23. Eén van de onomstotelijke waarheden of feiten in het universum (met universum bedoel ik zowel de geestelijke als de natuurlijke wereld) is, dat er reeds een overvloedige voorraad aanwezig is om in alle menselijke behoeften te voorzien. Met andere woorden, de voorraad van het goede wacht aldoor op de vraag om voor de dag te komen. Een andere waarheid is dat er altijd vraag moet zijn, voordat er voorziening kan plaatsvinden. De erkenning van deze twee Waarheden en de bevestiging daarvan vormen het gehele geheim van het begrijpend geloof; geloof gebaseerd op principe.

24. Wij kunnen het voorgaande het beste toelichten met een herhaling van de woorden van Paulus: 'Het geloof nu is de zekerheid der dingen die men hoopt en het bewijs der dingen die men niet ziet' (Heb.11:1). Het geloof neemt bezit van de substantie van dingen waarop gehoopt wordt en het brengt ze tevoorschijn, het maakt ze zichtbaar.

25. Wat gewoonlijk de beloften van God worden genoemd, zijn dus niets anders dan bepaalde eeuwige, onveranderlijke waarheden, die waarheden zijn, of ze nu in de Bijbel staan of ergens anders. Het zijn onwrikbare feiten, door niets te veranderen. Volgens een definitie is een belofte iets dat vooruitgezonden wordt om iets aan te duiden dat te gebeuren staat. Het is een uitspraak die degene tot wie het is gericht, het recht geeft om de verwezenlijking daarvan te verwachten.

26. Jezus erkende de onveranderlijke waarheid dat de voorziening in elke behoefte in het onzichtbare alleen maar op de vraag wacht. Toen hij zei: 'Vraag en u zal gegeven worden'

(Joh.16:24), stelde hij slechts een onwrikbare Waarheid vast. Hij wist dat er in die onzichtbare wereld een overvloedige voorraad is die aan elke vraag kan voldoen en Hij wist genoeg van de geestelijke wetten om te getuigen dat zodra wij om iets vragen, wij als het ware een geheime veer aanraken, die het door ons gewenste goed naar ons toe laat komen. Hij wist dat het overbodig is om te bedelen of te smeken, omdat de simpele vraag alleen reeds voldoet aan een wet, die te allen tijde onfeilbaar werkt en waaraan niemand zich kan onttrekken. Vragen en ontvangen zijn de twee uiteinden van hetzelfde ding. Ze zijn zeer nauw verbonden.

27. Vragen komt voort uit het verlangen om iets te bezitten. Wat is verlangen? Verlangen in het hart is God die met zijn onuitputtelijke voorraad aan de deur van ons bewustzijn klopt. Deze voorraad zou immers nutteloos zijn als er geen vraag naar was. 'Voordat zij roepen zal ik antwoorden' (Is.65:24). Voordat u zich bewust bent van enig gemis, van enig verlangen naar volmaakter geluk of stralender blijdschap, heeft het grote Vader-Moederhart het reeds voor u verlangd. Hij is het die in u naar ze verlangt en dat voelt u en denkt dan dat u het zelf bent, afgescheiden van Hem, die naar ze verlangt. Bij God is het verlangen om te geven en het geven zelf, één en hetzelfde. Iemand heeft gezegd 'verlangen naar een ding is reeds de wording van dat ding'. Met andere woorden, hetgeen u verlangt, is niet alleen reeds voor u bestemd, maar het is ook al door God naar u toe gezonden en de wens, ja zelfs de gedachte eraan, kwam alleen bij u op doordat het ding zelf u bij zijn nadering heeft aangeraakt.

28. De enige manier voor God om ons zijn

onuitputtelijke voorraad te laten kennen en ons te laten weten dat Hij verlangt om ons ervan te geven, is door zachtjes de goddelijke vonk aan te wakkeren die in elk van ons aanwezig is. Teneinde ons tot krachtige, zelfstandige mannen en vrouwen te maken en ons grotere macht en meesterschap te geven over alles wat is, laat Hij steeds meer van Zichzelf, van Zijn verlangen, in ons ontwakken. Hij verruimt, om zo te zeggen, uw ware zelf, waardoor u plotseling in uzelf een ongekend verlangen bespeurt om beter, sterker en grootser te zijn dan tot nu toe. Indien hij niet eerst de kern van uw wezen had aangeraakt, zou u nooit nieuwe verlangens hebben gekend en volkomen tevreden in uw oude toestand zijn gebleven.

29. U meent dat u een betere gezondheid, meer liefde, een gelukkig eigen thuis, kortom minder kwaad en meer goed, verlangt. Dit verlangen is niets anders dan God, die aan de deur van uw innerlijk wezen klopt en zegt; 'Mijn kind, laat mij binnen komen. Ik wil je al het goede geven, om je tevreden en gelukkig te maken'.

30. Denk eraan dat elk van uw hartewensen de belofte van God is, vooruitgezonden om u aan te kondigen dat het verlangde in het onuitputtelijke rijk van de voorraad, reeds aan u toebehoort en dat u alles wat u nodig hebt slechts hoeft te grijpen.

31. Nemen is niets anders dan het erkennen van de wet van vraag en aanbod. Zelfs wanneer u met uw menselijk verstand niets waarneemt wat op de voorraad duidt, net als Elia die, nadat hij regen had beloofd, lange tijd zelfs geen wolkje zo groot als een hand aan de hemel zag.

Bevestig slechts met nadruk dat al het goede dat u verlangt, u toebehoort. Heb het volste vertrouwen, want u steunt op een vaste en

onwrikbare wet en kan niet mislukken. Laat u door niemand afbrengen van dit grondbeginsel. Eerder zal de hemel instorten dan dat u niet zult krijgen wat u verlangt.

32. 'Daarom zeg ik u, al wat u bidt en verlangt, gelooft dat u het hebt ontvangen en het zal u geschieden' (Marcus 11:24).

33. En nu we de wet van overvloedig levensonderhoud kennen en het feit dat het levensonderhoud altijd vooraf gaat aan de vraag, dat de vraag eenvoudigweg de roep is die het levensonderhoud in zicht brengt en dat elk verlangen naar het goede in werkelijkheid het verlangen van God in ons en voor ons is, hoe zullen we de vervulling van elke wens zo snel mogelijk verkrijgen?

34. 'Verlustig u in de Here, zo zal Hij u uw hartsverlangens geven.' (PS.37:4) Houdt u met onwankelbaar geloof aan God vast. Wees blij en houdt niet op met blij te zijn en Hem te danken dat u uw hartsverlangens verkregen hebt (niet: zult verkrijgen) en vergeet nooit, dat het verlangen reeds het begin van het verlangde zelf is. Indien het goede in het onzichtbare rijk van de voorraad niet reeds aan u toebehoorde, dan zou u het met geen mogelijkheid kunnen begeren.

35. Nu zal misschien iemand vragen:

'Veronderstel dat ik de vrouw van mijn naaste of diens bezittingen begeer, is deze begeerte dan uit God geboren? En zal het vervuld worden door te bevestigen dat het van mij is?'

36. U kunt onmogelijk naar iets verlangen dat aan een ander toebehoort en dat doet u ook niet. U begeert niet de vrouw van uw naaste, maar u verlangt naar de liefde waarvan u veronderstelt dat die is vertegenwoordigd wordt door die vrouw. U wenst iets dat het verlangen

naar liefde in uw hart zou kunnen bevredigen. Bevestig dat er ook voor u een rechtmatige en overvloedige voorziening is en vraag dat het zichtbaar wordt. Dat zal dan ook stellig gebeuren en uw verlangen naar de vrouw van uw naaste zal plotseling verdwijnen.

37. In werkelijkheid verlangt u dus niets dat aan een ander toebehoort, u wilt alleen maar iets hebben dat daaraan gelijk is. U begeert enkel en alleen hetgeen u toekomt. Welnu, op dit ogenblik en altijd, bestaat er voor ieder mens een oneindige voorraad van al het goede in de onzichtbare wereld. Niemand hoeft minder te bezitten, opdat een ander meer zou kunnen hebben. Dat wat van u is, wacht op u. Uw begrijpend geloof, uw vertrouwen, is de macht die het u zal verschaffen.

38. Emerson zei: 'De mens die de wet kent is ervan overtuigd dat zijn welzijn God na aan het hart ligt en hij gelooft dat hij zijn goeds niet kan ontlopen.'

39. Wij kennen de goddelijke wet en wij behoeven nooit meer ongerust te zijn of te vrezen, want 'Hij doet Zijn hand open en verzadigt met welbehagen al wat leeft'
(Ps.145:16).

LES 7. PERSOONLIJKHEID EN INDIVIDUALITEIT

1. Eén van de mooiste aspecten van de bergrede is de volmaakt kinderlijke eenvoud van de taal ervan. Ieder kind en elke volwassene, hoe ongeletterd ook, kan het begrijpen. Er staat geen woord in waarvoor men een woordenboek nodig heeft, geen zin die zelfs een dwaas niet

zou kunnen snappen. En toch was Jezus de meest complete, volmaakte manifestatie van de Ene Geest, dat wil zeggen, dat er door hem, meer dan door wie ook die ooit heeft geleefd, meer Wijsheid, die God is, zichtbaar werd gemaakt. Hoe meer er in iemand de ware Wijsheid, die God is, wordt geopenbaard, hoe eenvoudiger hij in al zijn denken en doen zal zijn. Hoe groter de te uiten waarheid is, hoe eenvoudiger het ingekleed kan en zal worden.

2. Emerson zei: 'Verkeer met een geest die op grootse wijze eenvoudig is en alle literatuur zal lijken op woordspelingen.'

3. In de hedendaagse metafysische literatuur treffen wij tal van uitdrukkingen aan, die voor oningewijden totaal onbegrijpelijk zijn. Daarom lijkt het mij verstandig om hier een uitleg te geven van twee dikwijls voorkomende woorden, zodat ieder, die ze tegenkomt, ze zal kunnen begrijpen.

4. De woorden 'persoonlijkheid' en 'individualiteit' hebben voor de getrainde geest scherp onderscheiden betekenissen, maar voor de oningewijde zijn ze dikwijls verwisselbaar en volkomen naast hun werkelijke betekenis.

5. 'Persoonlijkheid' heeft betrekking op het sterfelijke gedeelte van u, op de persoon, het uiterlijke. Uw persoonlijkheid kan anderen aangenaam of onaangenaam zijn. Wanneer u zegt dat u iemand niet mag, dan bedoelt u dat zijn persoonlijkheid u niet bevalt, dat uiterlijke iets wat zich aan de buitenkant presenteert. Het is de uiterlijke, veranderlijke mens, in tegenstelling met de innerlijke of werkelijke mens.

6. 'Individualiteit' is het woord dat de werkelijke mens aanduidt. Hoe meer God door een

gegeven persoon waarneembaar wordt, hoe meer die persoon 'geïndividualiseerd' wordt. Hiermee bedoel ik niet dat iemands individualiteit van zijn meerdere of mindere godsdienstigheid afhangt. God is immers wijsheid, verstand, liefde, macht. Hoe uitgesprokener één van deze hoedanigheden, of alle, in een mens waarneembaar wordt, hoe groter zijn individualiteit is.

7. Emerson was een mens van grote individualiteit, maar van kleine persoonlijkheid. Hij was verheven eenvoudig. Hij was schuw en teruggetrokken van aard (van persoonlijkheid). Maar naarmate het sterfelijke in hem de neiging had zich terug te trekken en onopgemerkt te blijven, vertoonde het onsterfelijke, de God in hem, zich met groter kracht en schittering.

8. Johannes de Doper vertegenwoordigt het verlichte verstand, de hoogste ontwikkeling van het menselijk bewustzijn. We kunnen hem beschouwen als vertegenwoordiger van de persoonlijkheid of het sterfelijke, terwijl Jezus de individualiteit of het goddelijke vertegenwoordigde. Johannes die de superioriteit van Jezus beseftte, zei: 'Hij moet groeien, maar ik minder worden' (Joh.3:30).

9. Onze individualiteit is niet aan verandering onderhevig. Het is datgene wat de ene mens blijvend van de andere onderscheidt. Onze persoonlijkheid kan zo sterk onder de invloed staan van een ander, dat het diens eigenschappen overneemt; de individualiteit van een mens verandert daarentegen nooit.

10. Verwar deze twee woorden nooit met elkaar. Iemand met een heftige, sterk uitgesproken persoonlijkheid zal er vaak in slagen om met geweld zijn wil door te zetten en aldus zijn

doel bereiken. Maar een mens van krachtige individualiteit dringt zich nooit op de voorgrond en gebruikt nooit geweld, want alle mensen zullen zich onwillekeurig voor hem buigen en in hem het hogere zien. God zelf treedt in hem te voorschijn.

11. Wij bevorderen onze individualiteit door te luisteren naar de stem in ons diepste innerlijk, en moedig te doen wat deze ons voorschrijft, zelfs wanneer dit, wat waarschijnlijk is, helemaal afwijkt van hetgeen 'men' doet. Als wij daarentegen alleen letten op de stemmen buiten ons en ons laten leiden door gevoelens van eigenbelang in plaats van door het hoogste in ons, dan kweken wij zelfzucht en zelfgenoegzaamheid in ons aan, evenals vrees voor kritiek. Tracht steeds de individualiteit in u te cultiveren of zichtbaar te maken en nooit uw persoonlijkheid. Naarmate de een toeneemt in kracht, moet de ander minder worden.

12. Wanneer wij vrees voor iemand koesteren of in elkaar krimpen voor hem, dan is dat omdat zijn persoonlijkheid krachtiger is dan de onze. Vele bedeesde personen gaan hun leven lang onder een gevoel van minderwaardigheid gebukt en verbeelden zich steeds, dat anderen beter en wijzer zijn dan zij zelf. Zij zijn bang om met een eigengereid, zelfgenoegzaam mens in aanraking te komen en wanneer zo iemand hun weg kruist, dan zijn zij terneergeslagen als een korenveld waar een storm overheen is gegaan. Zij zouden wel onder de grond willen kruipen.

13. Dit alles, mijn lieve bedeesde vrienden, is geen bewijs dat die ander wijzer of beter is dan u, maar enkel en alleen dat zijn persoonlijkheid - de uiterlijke, vergankelijke mens - sterker is dan de uwe. Maar uw omgang

met iemand van krachtige individualiteit vervult u niet alleen met bewondering, maar geeft u bovendien een ongekend gevoel van uw eigen innerlijke waarde en kracht. Zo iemand maakt u bewust van uw eigen gaven, moedigt u aan en stemt u vredig en blij. Dit heeft zijn oorzaak in het feit, dat een krachtige individualiteit veel van God zichtbaar maakt en daardoor in staat is om ook in een ander meer van God tevoorschijn te roepen.

14. Wilt u weten hoe u zich wapenen kunt tegen een krachtiger persoonlijkheid dan de uwe, dan zeg ik u:

15. Denk er altijd aan, dat persoonlijkheid uit de mens is en dat individualiteit uit God is. Bevestig dat uw eigen individualiteit, uw eenheid met God, en uw eigen waarde boven elke persoonlijkheid staat en een onaantastbaar feit is. Kan God iemand vrezen?

16. Als u van nature bedeesd en beschroomd bent, zal het volgende u helpen om dit te overwinnen. Wanneer u bijvoorbeeld op straat iemand op u af ziet komen, al is het een vreemde, zeg tegen uzelf: 'Ik ben een zichtbaar deel van God. Ik ben één met de Vader. Deze persoon heeft geen macht over me, want ik sta boven alle persoonlijkheid.' Beoefen deze gewoonte van denken en affirmeren zodra u iemand benadert en u zult spoedig merken dat geen enkele persoon, al is hij nog zo krachtig en aanmatigend, u uit uw evenwicht kan brengen. U bezit zelfbeheersing, omdat u weet dat u door God beheerst wordt.

17. Enkele jaren geleden stond ikzelf sterk onder de invloed van een krachtige, heerszuchtige persoonlijkheid, met wie ik maandenlang in nauwe aanraking ben geweest. Het was alsof ik alles door de ogen van die ander

zag en hoewel ik mij daar heel goed van bewust was, had ik toch niet de macht om mij aan die invloed te onttrekken. Die persoon kon mij met een enkel woord het gevoel geven, alsof alles wat ik zei en deed verkeerd was en alsof ik in alle opzichten tekort schoot. Na een samenzijn met die persoon was ik helemaal terneergeslagen en voelde mij tot niets in staat. 18. Nadat ik wekenlang vergeefs mijn best had gedaan om onder die druk uit te komen, liep ik op een dag op straat met een gevoel van intens verlangen en vastbeslotenheid om vrij te zijn. Ik had al vele malen eerder geaffirmeerd dat die persoonlijkheid mij niets kon doen, maar het had niets uitgehaald. Op die dag ging ik echter verder en zei, stilzwijgend natuurlijk: 'Een persoonlijkheid als deze bestaat eenvoudig niet in het universum'. Dit herhaalde ik keer op keer. Na enkele ogenblikken kwam er een heerlijk gevoel van verlichting over mij en het was alsof er een gewicht van mij afviel. Toen voelde ik mij gedrongen om nog verder te gaan en te zeggen: 'Er is geen persoonlijkheid in de wereld, alleen maar God'. Nadat ik nog een tijdlang deze woorden met volle overtuiging had herhaald, scheen het alsof alle banden werden verbroken en ik in letterlijke zin volkomen vrij was. Van die dag af ben ik zo vrij van elke invloed van die persoon, dat het lijkt alsof het nooit heeft bestaan.

19. Indien u ooit ondervindt dat andere bevestigingen van de Waarheid u niet van de invloed van een ander bevrijden, gebruik dan deze alomvattende bevestiging 'Er is geen persoonlijkheid, er is alleen maar God' en u zult beslist volkomen vrij worden.

20. Hoe meer u leert luisteren en handelen naar de stem binnenin uzelf, hoe sterker en

duidelijker uw individualiteit tevoorschijn zal treden.

21. Voelt u dat u niet opgewassen bent tegen een krachtige persoonlijkheid, herinner u dan dat God juist behoefte heeft u om zich op speciale wijze te manifesteren. En aangezien God u nodig heeft om zich door u te openbaren op een wijze waarvoor Hij niemand anders kan gebruiken, waarom zou u dan sidderen voor welke mens ook, hoe gewichtig deze ook mag zijn?

22. Hoe bescheiden uw plaats in de maatschappij mag zijn, hoe onbekend u ook mag zijn, of hoe gering uw capaciteiten ook mogen lijken op dit moment, voor God in zijn streven Zichzelf zichtbaar te maken bent u net zo noodzakelijk als het schitterendste verstand, de meest ontwikkelde persoon ter wereld. Denk daar altijd aan en handel steeds in overeenstemming met het hoogste dat in u is.

Les 8

GEESTELIJK BEGRIJPEN

Gelukzalig is de mens die wijsheid vindt
en de mens die wijsheid voortbrengt;
want wat ze opbrengt is beter dan de opbrengst
van zilver

en haar opbrengst is beter dan goud.

Ze is kostbaarder dan koralen

al wat u kunt verlangen kan haar niet evenaren

Lengte van dagen is in haar rechterhand,

in haar linkerhand rijkdom en eer.

Haar wegen zijn lieflijke wegen

al haar paden zijn vrede.

Een boom des levens is zij voor wie haar
aangrijpen

wie haar vasthouden, zijn gelukkig te prijzen
(Spreuken 3:13-18)

Verwerf inzicht bij al wat u bezit. (Spreuken
4:7)

1. Wat is deze wijsheid waarvan zoveel afhangt?
Is het de kennis die men verkrijgt door het
bestuderen van boeken die door mensen zijn
geschreven? Is het de wetenschap die men
verwerft door het bestuderen van de aarde
(geologie) van de sterren (astronomie), of
zelfs van het menselijk lichaam (fysiologie) ?
Nee, werkelijk, dat alles is het niet, want
heeft al deze kennis ooit leven en gezondheid
verzekerd en geluk, rijkdom en eer gebracht?

2. Hetgeen hier wordt bedoeld, is geestelijke
geboorte, een openbaring van God binnenin de
menselijke ziel. Het was door intuïtie, niet
door intellectueel redeneren, dat Petrus op de
vraag van Jezus: 'Maar u, wie zegt u dat ik
ben?' kon antwoorden: 'U bent de Christus, de
zoon van de levende God' (Matth.16:17). Jezus
raakte aan de kern van de kwestie, toen Hij
antwoordde: 'Zalig bent u, Simon Bar Jona, want
vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard,
maar mijn Vader die in de hemelen is'.

3. Misschien begrijpt u de Waarheid
verstandelijk. Misschien kunt u gemakkelijk met
uw verstand aannemen, dat God de gever is van
alle goede gaven, leven, gezondheid, liefde.
Door alle eeuwen heen hebben mensen dit
aangenomen. Misschien gaat u zelfs nog verder
en ziet u verstandelijk in dat God niet alleen
de gever, maar de gave zelf is, dat Hij leven,
gezondheid, liefde in ons is. Maar het is pas
van praktisch nut voor uzelf en voor anderen
wanneer 'mijn Vader die in de hemelen is, het u

heeft geopenbaard'.

4. Deze openbaring van de Waarheid aan het bewustzijn van een persoon is spiritueel begrijpen.

5. Indien u of een ander herhaaldelijk tot u zegt dat u gezond en wijs en gelukkig bent, dan is het mogelijk dat op het mentale gebied een zekere genezing wordt teweeggebracht en dat u zich tijdelijk goed en wijs en gelukkig zult voelen. Maar dit is dan eenvoudig hypnose of mentale genezing. U zult echter geen spiritueel begrip hebben, totdat u tot in uw diepste wezen bewust bent van uw eenheid met de Vader, totdat u diep van binnen weet dat de bron van alle wijsheid, gezondheid en geluk binnenin uzelf ligt, gereed om op te wellen wanneer u het nodig hebt.

6. Al de leringen van Jezus hadden ten doel, de mensen bewust te maken van hun eenheid met God. Aangezien zij toen, net als nu, bijna uitsluitend uiterlijk leefden, moest Hij ook met de uiterlijke dingen beginnen en hun eerst leren hun vijanden lief te hebben, de naasten goed te doen, enz. Dit waren uiterlijke stappen die zij moesten doen, als het ware het snoeien van de takken, maar het waren stappen die gedaan moesten worden om de hoogte te bereiken, waar de Meester uiteindelijk kon zeggen: 'Nog veel heb ik jullie te zeggen, maar jullie kunnen ze nu niet verdragen.' (Joh.16:12)

7. Hij vertelde hun van de Trooster binnenin henzelf die hen in alles zou onderrichten, 'de diepten Gods' zou openbaren en de komende dingen zou laten zien. Hij vertelde hen hoe ze het koninkrijk der hemelen in zichzelf konden vinden - het koninkrijk van liefde, van macht, van leven.

8. De komst van de Trooster in hun hart en hun

leven, die hen macht geeft over elke vorm van afscheiding, ziekte, verdriet en zelfs over de dood, is precies wat bedoeld wordt met begrip of realisatie. De macht, die dit bewustzijn van de Vader die in ons is ons verleent is ook tegenwoordig voor ons bestemd, net als in de tijd van Jezus. Ja, zelfs nog meer, want heeft Hij niet gezegd: 'wie in mij gelooft, de werken die ik doe, zal hij ook doen, ja, zelfs en grotere nog dan deze' (Joh.14:12).

9. Alles wat tot hier toe is gezegd, zijn slechts steunpunten op de weg naar het doel waar de mens de eeuwigdurende aanwezigheid van de Allerhoogste, God, in ons innerlijk kan beseffen. 'Weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest die in u is?' (1 Cor.6:19)

10. Ik kan God niet aan u openbaren. U kunt God niet aan een ander openbaren. Wij kunnen aan anderen alleen vertellen, hoe ieder in zijn eigen innerlijk God kan zoeken en vinden. Maar het opnieuw geboren worden tot het bewustzijn van onze geestelijke vermogens en mogelijkheden is inderdaad gelijk de wind, die 'blaast waarheen hij wil; en u hoort zijn geluid, maar u weet niet vanwaar hij komt of waarheen hij gaat: net zo is een ieder die uit de Geest geboren is' (Joh.3:8). Het is een proces dat zich voltrekt in de stilte, in het onzichtbare.

11. Intellectuele kennis kan gekocht en verkocht worden, geestelijke ervaring niet. Een man, Simon genaamd, probeerde eens de macht die geestelijke kennis geeft, van de apostelen te kopen. 'Maar Petrus antwoordde hem: Uw geld zij met u ten verderve, omdat u gemeend hebt dat de gave Gods door geld verkregen wordt. U hebt geen deel of lot in dit woord, want uw hart is niet oprecht voor God'. (Handelingen 8:20,21)

12. Ook door bidden en smeken is geestelijke kennis niet te krijgen. Honderden hebben het op deze manier geprobeerd, maar zij verkregen niet datgene waar zij in hun onwetendheid zo intens naar verlangden. Zij ontvingen het niet, omdat zij niet wisten te nemen wat God hun vrijwillig bood. Weer anderen zochten met zelfzuchtige drijfveren deze geestelijke kennis, of de macht die het hen zou verschaffen. 'U bidt en u ontvangt niet, omdat u kwalijk bidt, teneinde het in wellust door te brengen' (d.w.z. voor zelfzuchtige doeleinden wenst te gebruiken) (Jac.4:3)

13. Begrip of de ervaring van Gods tegenwoordigheid binnenin ons, is 'een gave Gods', zoals Petrus zei (Joh. 4:10). Iedereen die het op de juiste wijze zoekt, zal het vinden. Emerson zei: 'Alleen wanneer het helemaal bezit van ons kan nemen, daalt deze kracht (het bewustzijn van God in de ziel) in onze individuele leven neer. Het komt tot de nederigen en eenvoudigen, tot hen die eigenwaan en al het wezensvreemde laten varen; het komt als inzicht, als bedachtzaamheid, als waardigheid. Wanneer we hen die haar bezitten zien, aanschouwen we een nieuwe mate van grootheid. Het is een anders afgestemde mens die uit deze bewustwording voortkomt. Hij spreekt niet met de mensen om indruk op hen te maken; hij is ongekunsteld en eerlijk; hij is geen mooiprater en heeft geen gewichtige vrienden. Hij geniet geen voordelen en verlangt geen bewondering; hij is niet bezorgd voor de dag van morgen.'

14. 'En u zult mij zoeken en vinden, wanneer u naar mij vraagt met heel uw hart' (Jer.29:13). Wanneer uw begeerte naar spirituele kennis

sterker zal zijn dan uw verlangen naar aardse goederen, naar roem en invloed en eer, zal God zich aan uw ziel openbaren en zult u ervaren dat de Vader in u woont, die leven, kracht, macht en vrede is.

15. Iemands verlangen kan zo sterk en uitsluitend uitgaan naar één kant van de openbaring Gods, b.v. naar gezondheid, dat hij naar het bezit daarvan met heel zijn hart streeft. Als hij geleerd heeft hoe hij de verlangde gave kan nemen, door onwankelbaar vertrouwen dat het hem reeds toebehoort, zal hij begrijpen, of ervaren, dat God zijn volmaakte gezondheid is. Zo is het met elke andere gave die van God wordt begeerd. Dit is een stap in de goede richting. Het houdt in te leren om in God te geloven en op Hem te vertrouwen voor alles dat wij wensen. Maar tijdens het omhoog groeien zal voor elk mens het ogenblik aanbreken wanneer hij de goddelijke stem binnenin zal horen zeggen: 'kom hoger' en hij zal persoonlijke begeerten ten behoeve van het eigen gemak overstijgen. Dan zal hij het goede alleen verlangen om meer goed te kunnen delen, in het besef dat terwijl God (goed) hem doorstroomt en van hem uitstraalt naar anderen, het hem in ieder opzicht heel zal maken.

16. In het begin van de regering van koning Salomo verscheen de goddelijke Tegenwoordigheid hem 's nachts in een droom en sprak: 'Begeer wat ik u geven zal' (1 Kon.3:5). En Salomo zei: 'Geef uw dienaar een opmerkzaam hart' (1 Kon.3:9).

17. Het beviel God dat Salomo deze zaak begeerd had.

18. En God zei tot hem: 'Omdat u deze zaak begeerd hebt en niet vele dagen, noch rijkdom,

noch de ziel van uw vijanden, maar verstand voor u om recht te spreken, zie ik heb gedaan naar uw woorden: zie ik heb u een wijs en verstandig hart gegeven, dat voor u nooit geëvenaard is en waarvan uw gelijke na u niet opstaan zal. Zelfs ook wat u niet begeerd hebt, heb ik u gegeven, zowel rijkdom als eer, dat niemand onder de koningen al uw dagen uw gelijke zijn zal'.

Zo ontving Salomo, omdat hij boven alles een begrijpend hart (of de geestelijke kennis van God als wijsheid, leven, macht binnenin zichzelf) begeerde, tevens alle aardse goederen die hij maar zou hebben kunnen verlangen.

'Zoek eerst het koninkrijk Gods (bewustzijn) en Zijn gerechtigheid, en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Mt.6:33). 'Want zo wie zijn leven (de dingen van dit leven) zal willen behouden, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal om mijnentwil (d.w.z. hij die zijn aardse goederen omwille van de Waarheid opgeeft en het vinden van God binnenin zijn eigen ziel boven al het andere verkiest) die zal het vinden' (Mt.16:25). 22. U moet niet verwachten dat met het eerste ontwaken van het verlangen naar geestelijke kennis, deze kennis onmiddellijk volledig aanwezig is. Tot op dat moment hebt u altijd aan de buitenkant geleefd en steeds in de waan verkeerd dat u afgescheiden was van God. Nadat u net als de verloren zoon 'tot uzelf bent gekomen', moet u als eerste stap 'opstaan en tot de Vader gaan' (Luc.15:18) en uw gedachten van de uiterlijke schijn keren naar het centrale en echte. U moet verstandelijk begrijpen dat u niet van God afgescheiden bent en dat God steeds verlangend is, Zich binnenin u te openbaren als de verlossing van al het

lijden en de afscheiding.

Zoals Jezus onderwees, beginnen wij onze reis naar spirituele kennis met het snoeien van de takken van onze zelfzucht. Wij trachten lief te hebben in plaats van te haten, vergiffenis te schenken in plaats van te wreken, zelfs wanneer dit een grote zelfoverwinning eist. Wij beginnen met afgunst, boosheid, ziekte en alle onvolmaaktheid te ontkennen en liefde, vrede en gezondheid te bevestigen.

23. Begin maar met de woorden van Waarheid die u geleerd hebt, al benadert u deze nog slechts met het verstand. Wees bereid om het allereerste licht dat tot u komt aan te nemen en het vol vertrouwen en volhardend te gebruiken om zowel uzelf als anderen te helpen. Nu en dan zullen vragen u bestormen en twijfels bij u opkomen, wanneer de resultaten wat op zich laten wachten. U moet u inspannen om de twijfel achter u te laten. In de volheid van Gods tijd, terwijl u de woorden van Waarheid gebruikt, zullen ze dan plotseling verlicht worden en de door u gesproken woorden van Waarheid zullen levend worden in uw binnenste. 'Het waarachtige licht dat ieder mens verlicht, komt in de wereld' (Joh.1:9). U zult niet langer in duisternis wonen, want het zal licht zijn in uw eigen hart en voor u zal het woord vlees zijn geworden, d.w.z. u zult een nieuw en goddelijker leven uw lichaam voelen doorstromen en een nieuwe, goddelijker liefde voor alle mensen, een nieuw, goddelijker vermogen om te volbrengen.

24. Dit nu is spiritueel inzicht. Het is een lichtflits van de Allerhoogste binnenin uw bewustzijn. 'Zie, het oude is verdwenen, alles is vernieuwd' (2Cor.5:17) Vanaf dat ogenblik zult u niet meer tot de mensen spreken om

indruk op hen te maken. U zult plotseling eenvoudig en waarachtig zijn en niet meer verlangen naar bewondering. Wanneer anderen uw prestaties prijzen, zal dit u slechts een onuitsprekelijk gevoel van nederigheid geven. Lof die men u toezwaait, zal voor u als 'klinkend metaal of een rinkelende bel zijn' (1 Cor.13:1). Werkelijk, wie door deze innerlijke kracht wordt bewogen, is een volkomen ander mens!

25. Dit spiritueel inzicht verschaft u ook een nieuw inzicht in de Bijbel.

De Geest van de Waarheid die bezit van u heeft genomen, onthult u de diepten van God. U hebt geen behoefte meer om leraren en genezers onder de mensen te zoeken en u volledig op hen te verlaten. U zult u met genoeg laten helpen door hen om het punt te bereiken waar u zult weten dat het levende licht, het levende woord in u, u tot alle Waarheid zal leiden.

26. Alles wat we nodig hebben is de openbaring van de levende Christus binnenin onszelf en ieder van ons moet die voor zichzelf verkrijgen. Ieder van ons moet zichzelf ervan bewust worden dat niets anders dan dit goddelijke binnenin onszelf ons machtig en gelukkig kan maken.

27. Ieder mens heeft in zijn hart deze drang naar dit hoger geestelijk leven, naar deze geestelijke bewustwording, zelfs als hij het niet helemaal beseft. Iedereen verlangt naar meer macht, meer goed, meer vreugde. En hoewel het onwetende verstand meent dat het uitsluitend verlangt naar meer geld, of naar een groter hoeveelheid goederen, is het in werkelijkheid meer goed (God) waarnaar het streeft; want alle goed is God.

28. Tegenwoordig beseffen velen dat materieel

bezit hun innerlijke honger niet kan bevredigen en zij zoeken verwoed naar spirituele kennis of bewustwording, naar de God die in hen is. Ze hebben lang gezocht, met groot onzelfzuchtig verlangen en het gevoel dat pas wanneer ze God waarlijk hebben gevonden, ze iets voor anderen kunnen betekenen.

Dienstbaarheid aan anderen bespoedigt echter de dageraad voor ons. God schenkt ons zijn gaven weliswaar niet als beloning voor dienstbaarheid, zoals een moeder haar kind iets geeft wanneer het zoet is geweest, maar in zekere zin zijn die gaven toch een beloning, aangezien dienstbaarheid een van de stappen is naar de plaats waar de volheid Gods op ons wacht. Hoewel spirituele kennis in werkelijkheid een 'gave Gods' is, komt het sneller naar ons toe, hoe eerder wij beginnen al het licht dat wij reeds hebben op anderen af te laten stralen.

29. Ik geloof dat te veel zelfonderzoek, te veel geestelijk zoeken, eerder schadelijk dan heilzaam is voor onze geestelijke groei. Het is een soort geestelijke zelfzucht, hoe paradoxaal dit ook mag klinken. Jezus heeft ons van het begin tot het einde steeds erop gewezen van het eigen bezit te geven aan de naaste die niets bezit.

30. Heeft niet Gods geest ook door de profeet Jesaja gesproken:

'Is niet dit het vasten dat ik verkies, de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken?'

31. Is het niet dat u uw brood met de hongerige deelt en de arme verdrevenen onderdak geeft?

Als u een naakte ziet, dat u hem bekleedt?

32. Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad

en uw genezing spoedig volgen.

Dan zult u roepen en de Heer zal antwoorden:

Zie hier ben ik.

33. En wanneer u de hongerige schenkt wat u zelf begeert en de verdrukte verzadigt, dan zal uw licht in de duisternis opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag.

En de Heer zal u voortdurend leiden en u in dorre streken verzadigen en uw gebeente krachtig maken. Dan zult u zijn als een besproeide hof en als een bron waarvan het water niet teleurstelt.' (Jes.58:6-11)

35. Stilstand is de dood. Het water in een vijver kan slechts helder en fris blijven, als er niet alleen toevoer, maar ook afvoer is. Het is onze taak, zowel het invoer als het afvoerkanaal open te houden. Het is Gods werk voor de toevoer en de doorvoer te zorgen.

Tenzij u in dienst van anderen datgeen gebruikt wat God u reeds gaf, zal de weg naar geestelijke kennis lang en bezwaarlijk voor u zijn.

36. Wij spannen ons in en roepen om volledige kennis, precies zoals wij nu en dan serieuze mensen, die echter geen begrip hadden van de goddelijke wetten, God hoorden smeken om hen te vervullen met de Heilige Geest, net zoals gebeurde op de dag van het Pinksterfeest. Maar Jezus zei: 'Nog vele dingen heb ik u te zeggen, maar die kunt u nu nog niet verdragen'

(Joh.16:12). We groeien naargelang wij ons licht en onze kennis ten bate van anderen gebruiken. Stap voor stap voortgaande, nemen wij toe in geestelijk inzicht en begrijpen, tot in de volheid van tijd, wanneer God onze draagkracht voldoende acht, aan ons zielsverlangen wordt voldaan en wij tot volledige kennis komen.

37. Zoek God in uzelf. Gebruik het u geopenbaarde licht ten bate van uw medemensen en maak de profetie van Jesaja waar voor uzelf: 'Dan zal uw licht in de duisternis opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. Uw licht zal doorbreken als de dageraad en uw genezing zal spoedig volgen.'

LES 9 DE SCHUILPLAATS VAN DE ALLERHOOGSTE

1. Er is niets waar het menselijk hart zo intens naar verlangt, zo naar smacht, als God te kennen. God werkelijk kennen is eeuwig leven.

2. Denkend dat tevredenheid en geluk van bepaalde uiterlijke omstandigheden afhankelijk zijn, haasten en jachten de mensen rusteloos van het een naar het ander. Zij hunkeren naar meer materieel bezit, meer kennis en macht. Wanneer zij hun doeleinden bereikt hebben zijn ze even rusteloos en onbevredigd als tevoren.

3. Het mensenhart is vervuld van een groot heimwee, dat door niets anders gestild kan worden dan door het heldere, levende bewustzijn van de tegenwoordigheid van God, de Vader, binnenin. In alle eeuwen hebben serieuze mannen en vrouwen, die de innerlijke honger erkenden als de hartekreet naar God, zich van de wereld afgewend en getracht, door toegewijde godsdienst en het dienen van hun medemensen, tot die bewustwording te komen. Weinigen hebben echter die beloofde plaats van de totale blijdschap bereikt. Anderen hebben afwisselend gehoopt en gevreesd; zij hebben geprobeerd zo goed als maar mogelijk was hun eigen verlossing

te bewerkstelligen, zonder te weten dat er behalve eigen krachtsinspanning, ook nog een hogere inwerking vereist was. 'Door de genade (of vrije gave) wordt u gered door het geloof en dat niet uit uzelf (niet door enig menselijk toedoen). Het is Gods gave, niet door de werken, opdat niemand zichzelf prijze' (Efez.2:8-9).

4. Aan hem die 'in de schuilplaats van de Allerhoogste' is gezeten, is redding beloofd 'van de verderfelijke pest en uit de strik van de vogelvanger, uit de verschrikkingen van de nacht, van de pijl die bij dag vliegt' (Psalm 91), ja zelfs verlossing van de vrees voor al deze dingen.

Vrees en kwaad hebben een verlamme invloed. Werkelijk, vrees maakt ons allen tot lafaards, tot hulpeloze kinderen, tot nietige wezens, terwijl wij, vrij van vrees, groots konden zijn. Vrees is de oorzaak van mislukking, ziekte, armoede en leed. Maar in de 'geheime plaats' zijn wij vrij, zelfs van angst en kwaad. 'U zult niet vrezen voor de verschrikkingen van de nacht . . . (Psalm 91:5). Hij verbergt mij in Zijn hut ten tijde van het kwaad; Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent . . . (Psalm 27:5). U verbergt hen in het verborgene van Uw aangezicht voor de hoogmoed van de mensen; U verbergt hen in een hut voor de twist der tongen' (Psalm 31:20).

5. De geheime plaats! Waarom wordt het de geheime plaats genoemd? Wat is die? Waar is het te vinden? Hoe kunnen wij erin verblijven?

6. Het is een geheime plaats, omdat het de plaats is waar Christus in de kern van uw wezen en uw bewustzijn elkaar raken, een verborgen plaats waar niemand buiten u heen kan leiden en niemand van buiten kan binnendringen. Wij

moeten de gedachte loslaten, dat deze plaats van Godervaring ons door enig menselijk wezen zou kunnen worden gegeven. Niemand van buiten kan erin doordringen. Honderden serieuze mensen proberen dag en nacht om tot deze innerlijke openbaring te komen. Zij lopen van leraar naar leraar en doen soms verwoede pogingen aan de financiële verplichtingen die dat met zich meebrengt, te voldoen.

7. U kunt bij menselijke leraren en uit geschreven boeken studeren tot de dag des oordeels; u kunt zich de godgeleerdheid aller eeuwen eigen maken; u kunt alle basisstellingen van de Waarheid met uw verstand aannemen en als gesmeerd genezingsformules prevelen; zolang er geen innerlijke openbaring is van de werkelijkheid van een innerlijke Christus, van wie en door wie leven, gezondheid, vrede, kracht, alle dingen komen - ja, die alle dingen is - zolang zult u 'de vriendschap van de Heer' (Psalm 25:14) niet gevonden hebben.

8. Om deze kennis te verkrijgen, deze bewustheid van God in zichzelf, zouden velen graag alles willen geven wat ze bezitten en ze hebben gelijk, want die kennis is meer waard dan al het andere. Zelfs Paulus, zei nadat hij vijftientig jaar lang God had gediend: 'Ik acht alle dingen schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus mijn Heer om wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb ... Om wille van Hem heb ik dit alles prijsgegeven en houdt die voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen' (m.a.w. het bewustzijn van zijn goddelijk zelf). (Phil.3:8)

9. Geliefden, dat wat u zo oprecht verlangt en zo verwoed zoekt, zult u nooit louter langs de weg van het verstand vinden, net zomin als u het alleen met uw gevoel zult benaderen. De

bedoeling is dat intuïtie en intellect samengaan en dat de intuïtie de leiding heeft. 'Kom dan en laat ons samen oordelen' zegt de Heer (Jes.1:18). Het is mogelijk dat u tot dusverre alleen de verstandelijke zijde van de Waarheid hebt ontwikkeld. Indien dit zo is, dan moet u het verstandelijk redeneren een poosje stopzetten, als u volledige kennis wilt. Wees gelijk een klein kind en luister, terwijl u leert stil te zijn, naar hetgeen de Vader u te zeggen heeft via het intuïtieve deel van uw wezen. Het zo vurig begeerde licht zal uit de diepe stilte tot u komen en zich van binnen aan u openbaren, als u maar stil bent.

10. Paulus spreekt in zijn brief aan de Colossen over dit bewustzijn van de innerlijk verblijvende God, als over 'het mysterie dat gedurende eeuwen en geslachten verborgen is geweest, maar nu geopenbaard is . . . Christus is in u, de hoop op de heerlijkheid' (Col.1:26,27). De 'geheime plaats van de Allerhoogste', waar wij allen veilig mogen verblijven, behoed voor alle kwetsingen of vrees voor kwaad, is het mystieke verenigingspunt van de mens met de Geest (of God binnenin ons). Wie dit punt heeft bereikt gelooft niet langer, maar wéét dat God in Christus als onze volmaakte gezondheid, verlossing, voorspoed en macht, steeds in de kern van ons wezen verblijft, gereed om te voorschijn te treden zodra wij het verlangen. Dit weten wij. Wij weten het zeker. Wij voelen ons één met de Vader en wij maken deze eenheid manifest.

11. Wie het geheim van iets kent heeft het daarmee in zijn macht. Wie in het mysterie van Gods Tegenwoordigheid binnenin ons is ingewijd, die bezit daarmee de sleutel tot alle dingen.

Het enige wat wij nodig hebben is de ontsluiting van dit wonderbare geheim. En wie anders kan het ons ontsluiten dan Hij, 'de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat'? (Joh.15:26) Zeker niemand anders. Wat God u te zeggen heeft en wat God door u te doen heeft, is zo'n groot geheim, dat buiten u niemand ter wereld het ooit zal kennen. Aan u is het onthuld door de Geest die in u is. U kent mijn geheim niet, evenmin als ik het uwe ken; ieder moet, door de Zoon die in hem is, rechtstreeks tot de Vader gaan.

12. Geheimen worden niet van de daken verkondigd en dit, het grootste van alle geheimen, kunnen de mensen elkaar niet meedelen. God, de schepper van ons wezen, moet het Zelf elk mens influisteren. 'Die overwint (of bewust aan het overwinnen is) zal ik te eten geven van het manna dat verborgen is; en ik zal hem een witte keursteen geven (of een verstand als een schone witte lei) en op de keursteen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan die hem ontvangt'

(Openbaringen 2:17). Het is zo'n diep geheim, dat het niet onder woorden gebracht en niet door de lippen kan worden uitgesproken.

13. Wat u en ik het meest nodig hebben, is dat de woorden die voor ons de Waarheid vertolken, levende woorden voor ons worden. Wij hebben er behoefte aan dat God ons als leven geopenbaard wordt, zodat wij ons volkomen bewust worden, gezond te zijn. Dat iemand buiten ons de woorden spreekt, zegt ons niets meer. Wij hebben behoefte aan een openbaring binnenin onszelf van God als liefde, zodat ons hele wezen van liefde vervuld en doortrild wordt, een liefde die wij niet kunstmatig oproepen omdat wij weten dat liefhebben goed en haten

verkeerd is, maar een liefde die natuurlijk en overvloedig opwelt als water in een overstromende bron.

14. Wij hebben heden behoefte aan de openbaring in ons bewustzijn van God als almachtige macht, zodat wij met één woord of één blik kunnen doen 'waartoe het woord is gezonden' (Jes.55:11).

Wij willen de openbaring van de Vader binnenin ons, zodat wij Hem persoonlijk kennen. Wij willen ons bewust worden, dat 'God in ons werkt om te willen en te doen', zodat wij 'ons eigen heil bewerken' (Fil. 2:12) . Tot nu toe hebben wij ons bepaald tot het werken naar buiten; nu wordt het tijd dat wij de geesteshouding leren, waardoor wij ons Gods werking binnenin bewust worden.

15. Maria sprak met Jezus na Zijn opstanding, en dacht eerst dat Hij de hovenier was, tot haar plotseling toen Hij haar naam noemde, het licht van de zuivere kennis opging en aan haar ziel werd geopenbaard, wie Hij was.

16. Volgens dezelfde gewijde geschiedenis had Thomas Didymus drie jaren lang met de geweldigste spirituele leraar verkeerd. Hij had het leven van de Meester van nabij gezien en er uiterlijk en innerlijk deel aan gehad. Hij was uiterlijk onderwezen en geestelijk onderlegd. Maar pas na innerlijke openbaring was hij in staat uit te roepen; 'Mijn Heer en mijn God,' De verborgen naam, die geen ander mens hem had kunnen noemen, werd hem plotseling ingegeven. In een oogwenk was in zijn bewustzijn de Vader in hem gemanifesteerd als zijn Heer en zijn God. Niet meer onze Heer en onze God, maar mijn Heer en mijn God, - mijn Goddelijk Zelf, aan mij persoonlijk geopenbaard.

17. Is dit niet juist dat wat u zo vurig verlangt?

18. Voor ieder van ons moet er een ogenblik komen, dat wij geen hulp van buiten meer zoeken, omdat wij weten dat de innerlijke openbaring van 'mijn Heer en mijn God' uitsluitend door een innerlijke Kracht kan plaatsvinden, een kracht die er altijd geweest is en met oneindig verlangen en geduld gewacht heeft op het ogenblik waarop de Vader aan het kind kon worden geopenbaard.

19. Deze openbaring komt nooit door het menselijk verstand tot het bewustzijn, maar door intuïtie tot het verstand, als een manifestatie van de Geest aan de ziel. 'De natuurlijke mens begrijpt de dingen van de Geest Gods niet (en kan ze ook niet aan anderen meedelen) want voor hem zijn ze dwaasheid; hij kan ze niet begrijpen, omdat ze geestelijk onderscheiden worden' (1 Cor.2:14) en zij moeten ook geestelijk meegedeeld worden.

20. In ons hevig verlangen naar het licht en omdat wij niet wisten hoe wij ons tot de Geest zelf moesten wenden, zijn wij herwaarts en derwaarts gelopen en hebben geprobeerd uit alle mogelijke bronnen te putten. Laat men mij echter niet verkeerd begrijpen: tot op zekere hoogte zijn leraren goed en nuttig, want 'hoe zullen zij dan hem aanroepen in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in hem geloven, van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder iemand die het aan hun predikt?' (Romeinen 10:14)

21. Boeken en lezingen zijn goed, leraren zijn uitstekend, tot u ervaart dat Christus, de Zoon Gods, binnenin uzelf woont, dat Hij binnenin uzelf uw leven en uw licht en uw alles is. Wanneer dit zodanig tot uw verstand is doorgedrongen dat u er niet langer de geringste twijfel aan koestert, dan hebben uiterlijke

leraren voor goed afgedaan. Dat Christus in u leeft moet de Geest zelf aan u openbaren. Leraren spreken van het licht, maar het licht zelf moet schijnen in de duisternis voordat u in staat bent het te zien.

22. Indien de Meester onder Zijn discipelen was gebleven, dan valt te betwijfelen of deze ooit iets anders zouden hebben gedaan dan aan Zijn lippen hangen en Zijn voetstappen volgen.

23. Jezus wist dat de spirituele verlichting die hij zijn discipelen vanuit zijn inzicht in de Waarheid verschafte, in hen als een zaad gedachte zou werken. Hij wist echter ook, dat het innerlijk licht voor zijn discipelen alleen werkelijk en blijvend kon worden, indien elk van hen voor zichzelf God rechtstreeks erom vroeg. God alleen kan elk mens afzonderlijk het geheim influisteren.

24. De opwekking van kracht kon niet gebeuren door het gesproken woord van een ander mens, zelfs niet door het woord van Jezus met zijn geweldige geestelijke kracht en onderscheidingsvermogen. Het moest vanuit een hogere macht in ieders persoonlijk bewustzijn neerdalen, als 'de belofte van de Vader, waarvan ik tot u heb gesproken' (Hand. 1:4). Hij kon ervan verhalen, maar de kracht om het te geven had ook Hij niet.

25. Ook tot ons moet dit innerlijk licht waarnaar wij snakken, deze krachtinductie waarvoor wij alles over hebben, 'van boven' komen, d.w.z. ons bewust worden door de Geest binnenin onszelf. Dit is het geheim dat de Vader intens verlangt aan ieder van ons te openbaren. Het komt door dit verlangen van de Vader waardoor het verlangen naar die openbaring in ons wordt gewekt. Het is het doel waarvoor wij op de wereld zijn gekomen, opdat

wij, zoals dan ook het geval is, stap voor stap groeien en naderen tot het ogenblik waarop het mysterie van de binnenin onszelf wonende God ons kan worden onthuld.

26. Laat u niet verwarren door schijnbare tegenstrijdigheden in hetgeen ik u zeg. Ik zei u al; teveel zelfonderzoek is niet doelmatig. Dit herhaal ik nu, want er zijn er, die in hun ernstig streven om God te kennen, uitsluitend voor zichzelf naar het licht zoeken, maar verzuimen om het licht dat zij reeds hebben, voor anderen te laten schijnen, d.w.z. anderen met de reeds verworven kennis te helpen.

27. In gelijke mate als wij van de Vader ontvangen, moet door ons aan de wereld worden gegeven; er moet volmaakt evenwicht zijn tussen het binnenstromen en het afvloeien, volmaakte harmonie. Wij moeten leren, God steeds opnieuw om aanvulling te vragen en dan moeten wij uitgaan en hetgeen wij ontvingen aan onze medemensen meedelen, predikend, onderrichtend, of stilzwijgend de Waarheid levend, zoals de Geest ons leidt. Dat waarvan wij vol zijn, zal moeiteloos van ons uitstralen, overal in 't leven waar wij zijn.

28. Bij het zuiver verstandelijke onderricht in de Waarheid wordt de nadruk nogal veel gelegd op de juiste gedachten, op het ontkennen van het kwaad en het bevestigen van het goede. Dit is heel goed. Maar er is ook nog iets anders waarvan wij meer dienen te weten. Wij moeten leren te verstillen en de Geest, de IK BEN, binnenin ons te laten werken, opdat wij 'nieuwe schepselen' (Gal. 6:15) worden, die in alle dingen vervuld zijn van de geest van Christus.

29. Wanneer u geleerd hebt u elke dag op gezette tijden aan de Oneindige Geest over te geven, dan zult u zich verbazen over de grote

verandering die in u tot stand wordt gebracht zonder dat u er enige bewuste moeite voor hoeft te doen.

30. Deze Geest dringt dieper in u door dan uw bewuste denken en hij roeit dingen uit in uw wezen waarvan u zich eerst nauwelijks bewust was. Hij vervult u van licht, leven, liefde en geeft u al het goede dat u nodig hebt. En dat alles terwijl uzelf niets anders doet dan kalm afwachten en aannemen. De praktische uitvoering hiervan zullen in een ander hoofdstuk worden besproken.

31. Paulus, die geleerd had aldus te verstillen en te geloven en vol vertrouwen af te wachten, dat de IK BEN in al zijn noden zou voorzien, liet zich niet door vrees of valse schaamte weerhouden om te zeggen:

32. 'Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten wone en u in de liefde geworteld en gegrond bent, opdat u ten volle kon begrijpen met alle heiligen, welke de breedte en lengte en diepte en hoogte zij en te kennen de liefde van Christus die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld wordt tot alle volheid Gods'. (Efez.3:14-19)

33. En dan eindigt hij met de lofprijzing: 'Hem nu die machtig is meer dan overvloedig te doen boven al wat wij bidden of denken, naar de kracht die in ons werkt'. (Efez.3:20)

LES 10. HET VINDEN VAN DE SCHUILPLAATS

1. Hoe moeten wij de geheime plaats zoeken? Waar zullen wij het vinden? Hoe kunnen wij er in verblijven? Al deze vragen houden ons tegenwoordig meer bezig dan op enig ander tijdstip in de geschiedenis van de wereld. Zij zijn zowel voor u als voor mij van het hoogste belang.
2. De woorden van Waarheid die wij spreken teneinde het door ons reeds ontvangen licht te laten schijnen, brengen ons nader tot het tijdstip waarop wij bewust de volmaakte geest van Christus in ons zullen hebben, met al de liefde en schoonheid en gezondheid en macht die dat impliceert.
3. We hoeven niet ongeduldig de volledige openbaring te verlangen. Vergeet nooit dat onze innerlijke drang niets anders is dan Gods verlangen in ons. 'Niemand komt tot mij, tenzij de Vader hem trekt' (Joh.6:44). De Vader in ons wenst ons het geheim van Zijn tegenwoordigheid te ontsluiëren, anders zouden wij niet hongeren naar dat geheim of naar de Waarheid.
4. 'Niet u hebt mij uitverkoren, maar ik heb u uitverkoren en gesteld dat u zou heengaan en vrucht dragen' (Joh.15:16).
5. U die deze woorden leest, wie u ook mag zijn, van welke rang of stand ook, of u van de kansel het evangelie verkondigt, dan wel de Waarheid zoekt in een schamele hut om van haar te getuigen door een steeds heerlijker, krachtiger, belangelozer leven: weet eens en voor altijd dat niet u God zoekt, maar dat God u zoekt. Uw innerlijke drang naar steeds grootsere verwezenlijking is dezelfde eeuwige energie die hemellichamen in hun banen houdt en door u naar buiten dringt tot vollediger

manifestatie. Maak u geen zorgen. U hoeft niet ongerust te zijn. Span u niet in. Laat het in u werken. Leer om het te laten begaan.

6. Na al dat ronddolen en dat zoeken hier en daar en overal naar bevrediging van ons zielsverlangen, wordt het nu eindelijk tijd om rechtstreeks tot Hem te gaan die de vervulling van elk verlangen is en slechts het ogenblik afwacht om zich in ons en door ons te openbaren.

Stel dat u mijn genegenheid of iets anders dat er van mij uitgaat (niet mijn materiële bezit) begeert, dan zou u immers ook niet naar Jan of Mien gaan. Die zouden u desnoods kunnen vertellen, dat ik mij heel graag zou willen geven, maar u zou toch bij mijzelf moeten komen om van mij te ontvangen dat wat ik alleen ben, omdat ik het ben.

7. Na al ons zoeken naar het licht en de Waarheid, moeten we, ieder voor zich, leren rechtstreeks tot God gaan om de innerlijke openbaring van de Waarheid te ontvangen en van onze eenheid met Hem.

8. Het licht dat wij verlangen is niet een ding dat God heeft te geven, het is God Zelf. God geeft ons niet een beetje van de dingen die leven en liefde genoemd worden, God ís leven en licht en liefde. En wat wij nodig hebben, is meer van God Zelf, ongeacht hoe wij dat willen noemen.

9. Mijn krachtinductie moet 'van boven' komen, uit hoger sferen dan mijn huidige bewuste gedachtewereld; en zo is het ook met u. Het moet een neerdaling zijn van de Heilige (hele, volledige) Geest uit het centrum van uw wezen in uw bewuste geest. De verlichting die we verlangen kan nooit op een andere manier tot ons komen, evenmin als het vermogen om het

goede te manifesteren.

10. Er wordt veel gepraat over 'het ingaan tot de stilte'. Tal van mensen zegt dit niets, want zij hebben nog niet geleerd om 'zich stil tot God te keren' (Ps.62:6) en te luisteren naar een andere stem dan de stemmen die van buiten tot hen doordringen. Rumor behoort tot de buitenwereld, niet tot God. God werkt in de stilte en wij kunnen de Vader van ons wezen zodanig benaderen, dat wij de stille, innerlijke werking voelen, bewust van de vervulling van onze wensen. 'Zij die de Heer zoeken, hebben geen gebrek. Zij die tot de Heer komen, zullen hun kracht vernieuwen' (Jes.40:31).

11. Er wordt verteld van een klein meisje dat ergens buiten woonde en dat midden in haar spel met bloemen, vogels en vlinders dikwijls een kerkje in de buurt binnenliep om er te bidden. En daarna bleef zij dan steeds een poosje doodstil wachten om te horen 'of God haar iets te zeggen had', zoals zij dat uitdrukte. Werkelijk, kinderen zijn vaak het dichtst bij het koninkrijk.

12. Uw eerste pogingen om de stilte in te gaan, moeten het liefst niet in gezelschap van anderen worden gedaan. De aanwezigheid van anderen leidt af. Eerst moet u leren, alleen met de Schepper van het heelal, die al-gezelschap is, te communiceren. Wanneer u in staat bent u helemaal voor de buitenwereld af te sluiten en met Hem alleen te zijn, kan het nuttig zijn voor uzelf en voor de anderen om bij elkaar te zitten.

13. Het 'zitten in de stilte' is iets heel anders dan een vaag, gedachteloos voor zich heen dromen. Het is wel een passieve, maar toch zeer besliste 'opwachting' bij God. Wanneer u

dit dus wilt doen, kies dan een tijdstip waarin u zeker bent niet gestoord te zullen worden en zet ook, als het u mogelijk is, al uw zorgen tijdelijk aan de kant. Begin uw stilte met het opheffen van uw hart in gebed tot de Vader van uw wezen. Wees ook volstrekt niet bang dat uw gebed misschien te orthodox is. U vraagt God immers niets dat Hij u wellicht zou kunnen weigeren; neen, u bidt tot een God die 'alle dingen die u begeert' u al lang heeft toegekend (Marcus 11:24). Hoe zou u die dingen anders kunnen begeren?

14. U weet nu wel beter dan met God te redeneren of Hem om iets te smeken. Maar wanneer u de eerste ogenblikken van uw stilte gebruikt om rechtstreeks met de Vader te spreken, dan richt u daardoor uw aandacht op het Eeuwige.

Velen die zich werkelijk serieus voornemen om 'zich stil tot God te keren', voelen zodra zij gaan zitten en hun ogen sluiten, hun gedachten voortdurend afdwalen. De meest futiele dingen zoals bijvoorbeeld het vastmaken van een schoenveter of een onbenullig gesprek van een week geleden, schieten hen te binnen en jagen achter elkaar aan, zodat zij na een uur nog geen stap verder zijn gekomen. En dat ontmoedigt hen dan.

15. Dit is slechts het natuurlijk gevolg van hun poging om aan niets te denken. De natuur heeft een afkeer van een lege ruimte en wanneer u uw brein leeg maakt of probeert te maken, dan dringen daar alle mogelijke denkbeelden binnen en het bewustzijn van de goddelijke Tegenwoordigheid is even ver van u als eerst. Dit kunt u voorkomen door te beginnen met een gebed.

16. Wanneer wij bijvoorbeeld eerst gebeden

hebben 'Uw Wil geschiede', dan is het niet meer moeilijk om te zeggen; 'Uw Wil geschiedt nu in mij' en als wij beginnen met het gebed 'laat me ervan bewust zijn dat uw leven met vernieuwde kracht door mij heen stroomt', dan is het vrij gemakkelijk om te zeggen: 'God stroomt nu als leven, vrede en kracht door mij heen.'

Natuurlijk kan een gebed niets veranderen aan Gods houding jegens ons. Maar het is gemakkelijker voor het menselijk denken om een aantal stappen na elkaar vastberaden en zeker te doen dan één grote sprong te nemen naar een uitstekend punt en daar dan stevig te blijven staan. Terwijl u dus in een bepaald gesprek met de Schepper al uw gedachten op Hem concentreert, kunnen van buiten geen beelden bij u binnendringen om u af te leiden en te hinderen. Uw denken sluit zich dan af voor indrukken van buiten en uw geest staat open voor God, de bron van alle goed dat u verlangt.

17. Er bestaat natuurlijk geen bepaalde formule, maar wij als we onze stilte bijvoorbeeld beginnen met de eerste verzen van de 103e Psalm, kunnen we er een direct gesprek met God van maken. 'U vergeeft al mijn fouten', 'U geneest al mijn aandoeningen', 'U redt mijn leven van verderf en kroont mij met goedertierendheid, nu op dit ogenblik, terwijl ik bij U ben'.

Soms kunnen we de innerlijke ruimte binnentreden met de woorden van een gezang, zoals deze:

U bent het leven in mij,
O Christus, koning der koningen;
U bent Zelf het antwoord
Op al mijn vragen.

18. Herhaal dezelfde woorden dikwijls, niet met zenuwachtige inspanning en ook niet met een gevoel alsof u een God ver buiten u daarmee zou moeten bereiken, maar als een rustige, ernstige poging om uw hart te verheffen tot het hogere in uzelf, tot de Vader die in u is. Doe het met de rustige zekerheid van een kind dat met zijn liefhebbende vader spreekt.

19. Tal van mensen 'zitten in de stilte' met van inspanning verwrongen gezichten. Het kost hun moeite, zich te verbeelden dat God recht in hun binnenste is en ze rekken en strekken zich om Hem te pakken te krijgen. Hun bedoeling is goed genoeg, maar zij zoeken God ver buiten zich, terwijl Hij toch dicht bij hen in hun eigen hart zit. Het is alsof een zaadje in de grond zich gaat rekken en strekken naar de zon toe, omdat het weet dat de zonnestrallen levenwekkende kracht bezitten en het daar zoveel mogelijk van zou willen opvangen. U zult wel begrijpen, dat het zaadje op deze manier nooit stevig wortel zou schieten in de aarde. Alles wat de planten te doen hebben, is zich naar de zon toekeren en zich door de zon naar boven laten trekken.

20. Ook zijn er mensen die in hun vurig verlangen om te groeien en in de stilte van God verlevendiging en vernieuwing van het leven te ervaren, zich inspannen om buiten hun lichaam te treden. Dit is niet wijs en schadelijk, want na een poosje krijgt u koude voeten en een zwaar hoofd. Het lichaam, aan zichzelf overgelaten, wordt zwak en kwetsbaar. Dit is totaal verkeerd. Wij moeten niet buiten ons lichaam willen treden, zelfs niet om de Zoon der rechtvaardigheid tegemoet te gaan. Wij moeten ons stil houden en de Zoon op ons laten stralen precies daar waar wij zijn. De zon zal

het zaadje wel uit de grond trekken, zodra het zaadje sterk genoeg is en het verdragen kan. Wij hoeven onszelf niet te laten groeien, we hoeven alleen de Zoon toestaan ons te laten groeien.

21. Maar wij moeten het bewust toelaten. We moeten niet alleen maar een passieve houding aannemen door het niet tegen te werken, we moeten steeds daar zijn waar de Zoon op ons kan schijnen en dan moeten we stil zijn en weten dat wij wachten, het werk wordt gedaan. Tegenover God moeten wij ons lichamelijk en geestelijk zoveel mogelijk ontspannen. Om een alledaags maar sprekend voorbeeld te noemen; we moeten ons gedragen als de kippen wanneer die een zonnebad in het zand nemen. En toch is het heel iets anders dan zich lijdzaam overgeven, want wij moeten wel degelijk bewust actief zijn in het aannemen van hetgeen God ons goedgeefs schenkt.

22. Laat mij eens proberen u dit duidelijk te maken. Wij beginnen met ons lichamelijk en geestelijk zoveel mogelijk van de buitenwereld af te sluiten. We trekken ons terug in de 'binnenkamer' (het binnenste van onszelf) en sluiten de deur, door onze gedachten naar binnen te keren. U hoeft alleen maar te zeggen; 'U verblijft in mij. U leeft op dit ogenblik in mijn binnenste. Er is niets wat U niet kunt doen, U hebt alle macht. U bent het antwoord op al mijn verlangen. U straalt nu uit het midden van mijn wezen naar buiten in de zichtbare wereld als de vervulling van al mijn wensen.' Houdt u vervolgens stil, doodstil. Zorg dat heel uw wezen zich ontspant en geloof dat wat u vraagt nu ook gebeurt. Volgens de onveranderlijke wet 'dat hij die vraagt zal ontvangen' (Matth.7:8), stroomt, terwijl u zit

te wachten, de goddelijke substantie bij u binnen en door u heen naar de zichtbare wereld buiten u. Als u de vervulling verwacht, dan wordt uw verwachting niet teleurgesteld. 'U geschiede naar uw geloof' (Matth. 9:29).

23. Dwalen uw gedachten af, breng ze dan weer terug door nog eens te zeggen: 'Het is nu bezig te gebeuren. U werkt in mij. Ik ontvang alles wat ik verlang' enz. Kijk niet uit naar tekenen en wonderen, maar wees stil en weet, dat precies dat wat u verlangt bij u binnenstroomt en direct of wat later zichtbaar zal worden.

24. Ga zelfs nog een stap verder en spreek woorden van dank tot de innerlijke tegenwoordigheid voor het verhoren en vervullen van uw wens. In deze geestelijke handeling van dankbetuiging schijnt iets te liggen dat ons boven alle twijfel uittilt en ons naar een heldere atmosfeer van geloof en vertrouwen voert, waar alle dingen mogelijk zijn. Zelfs al ziet u nog niet dat u iets van God hebt ontvangen, toch moet u zich niet laten ontmoedigen, toch moet u blijven danken. Begin ook niet opnieuw te vragen, maar ga door met danken dat u hebt ontvangen in de stilte en dat hetgeen ontvangen is nu zichtbaar is. Geloof me, het zal niet lang zal duren of u zult niet alleen uit plichtsgevoel, maar met innige blijdschap danken voor de zichtbare vervulling van uw verlangen.

25. Laat het zitten in de stilte nooit een dwang voor u worden. Wil het een keer niet lukken, span u dan volstrekt niet in, maar ga u met iets anders bezighouden. Wanneer uw gedachten op de loop gaan, concentreer u dan niet, want zodra uw gemoedstoestand gespannen wordt, is eik contact met het Goddelijke onmogelijk. Er moet een kalme passiviteit zijn,

maar tevens een actieve vertrouwende acceptatie. Ik zou het actieve passiviteit willen noemen.

26. In onze geestelijke groei zullen wij spoedig een punt bereiken, waar wij niets vuriger verlangen dan dat de oneindige wijsheid en liefde in ons geopenbaard wordt. 'Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, zegt de Heer; want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten hoger dan uw gedachten' (Jes.55:8).

27. Onze verlangens zijn Gods verlangens, maar in beperkte mate. Onze beperkingen, onze gelimiteerde verlangens, zullen spoedig waardeloos voor ons worden, zodra wij erkennen, dat meer van God meer goed, meer geluk, meer vreugde betekent. Dan zullen we met heel ons hart in de stilte roepen: 'Vervul nu Uw hoogste gedachte nu in mij'.

Wij zullen zijn als klei in de hand van de pottenbakker, bereid om ons te laten modelleren naar het beeld van de in ons levende Christus.

28. Onder het mediteren herhalen wij van tijd tot tijd woorden als de volgende: 'U vernieuwt mij nu volgens Uw hoogste bedoelingen. U laat nu Uw eigen Zelf door mij heen stralen en maakt mij gelijk aan U, want er bestaat niets buiten U. Vader, ik dank U, ik dank U'. Wees vooral stil terwijl Hij aan het werk is. 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de Heer' (Zach.4:6).

29. Terwijl u op deze wijze mediteert en Hem laat werken, zal Hij wonderbare veranderingen in u teweegbrengen. Een ongekende helderheid en vrede zal u vervullen, een gevoel dat er werkelijk iets met u is gebeurd, dat een geheel nieuwe kracht in u is opgewekt, die u zal laten

overwinnen. De woorden: 'Ik en de Vader zijn één' (Joh.10:30) krijgen nu een nieuwe betekenis voor u; zij vervullen u met eerbied en ontzag en maken u heel stil. Wat een totale ommekeer kan één enkele bewuste aanraking met de Allerhoogste in ons veroorzaken! Al wat ons zo moeilijk leek, wordt nu gemakkelijk; al wat ons hinderde, kan ons niet langer verontrusten; al wat ons ergerde, kan ons niet meer uit ons evenwicht brengen. En waarom? Omdat wij nu de dingen zien van het standpunt van de Christus binnenin ons. Wij zien zoals Hij ziet. Kwaad behoeven wij niet meer te ontkennen, want wij weten dat het totaal niet bestaat. Goed hoeven wij niet langer plichtmatig te bevestigen. wij doen het helemaal vanzelf, spontaan en met verrukking, omdat wij eenvoudig niet anders kunnen. Het is ons als goed geopenbaard. Geloof is werkelijkheid geworden.

30. Wees niet ontmoedigd wanneer u niet onmiddellijk resultaten ziet van dit zitten in de stilte. Eik ogenblik dat u mediteert, is de Geest werkzaam in u om een nieuw schepsel in Christus van u te maken, een schepsel dat bewust Zijn eigen hoedanigheden en macht bezit. Het kan misschien enige tijd duren voordat u enige verandering bespeurt, maar komen zal die zeker. Weldra zult u zover komen, dat u in de stilte kunt gaan, in bewuste gemeenschap met God waar en wanneer u maar wilt.

31. Er is volstrekt geen tegenstrijdigheid of inconsistentie in, om, terwijl wij God nog om vervolmaking vragen, zelf reeds naar buiten toe 'het woord te spreken' dat die volmaaktheid waarneembaar moet maken. Het vragen en bewust ontvangen uit de Bron vergemakkelijkt ons het spreken van het woord en dus het denken van de juiste gedachten en woorden. Probeer het maar

eens en u zult het ervaren.

32. Duidelijke openbaring is het woord levend geworden als Waarheid in ons en moet tot elk mens komen die bij God blijft. U moet echter in de ruimste zin van het woord bij God blijven, in de geheime plaats van de Allerhoogste leven en er niet rusteloos in en uitgaan.

33. Hiermee is natuurlijk niet bedoeld dat u voortdurend in stilzwijgen en meditatie moet blijven zitten, maar dat u steeds van Hem vervuld moet zijn, luisterend naar Zijn stem en altijd in de verwachting dat Hij zich aan u zal openbaren.

34. Jezus, onze Meester in geestelijke kennis en macht, bracht vele uren alleen in gemeenschap met de Vader door en volbracht daarna Zijn grootste werken. Zo kunnen, zo moeten ook wij persoonlijk met de Vader verkeren, willen wij Christus in onszelf verwezenlijken. Maar Jezus bracht niet al zijn tijd door met ontvangen, Hij deelde hetgeen Hij van de Vader ontving, met milde hand uit aan de mensenkinderen in hun gewone dagelijkse doen. Zijn kennis van geestelijke dingen werd voortdurend toegepast om andere mensen te verheffen en hun te helpen. En dat moeten wij ook doen. Levensvernieuwing en geestelijk inzicht zullen overvloediger bij ons binnenstromen, naar gelang wij onze gaven gebruiken om anderen te helpen. 'Ga heen', zei Jezus, 'predik en genees. ... vrijelijk hebt u ontvangen, geef vrijelijk' (Matth.10:7,8). Ga, openbaar de Christus in u, die de Vader u heeft gezonden. God werkt in ons om te willen en te doen, maar onze zaligheid moeten wij zelf uitwerken.

35. Om de schuilplaats van de Allerhoogste te vinden en erin te verblijven, moet onze

verwachting van Hem zijn: 'Mijn ziel, keer u stil tot God, want van Hem is mijn verwachting' (Ps.62:5).

'Werkelijk, tevergeefs verwacht men hulp van de heuvelen en het tumult op de bergen; waarlijk, in de Heer onze God is het heil van Israël.'

(Jer.3:23) De mens doet er goed aan om te hopen en stil te wachten op het heil van de Heer.

36. Verwacht u het heil van Hem of van boeken, onderricht, vrienden, bijeenkomsten of verenigingen?

37. 'De Heer uw God is in het midden van u' (Zef.3:15). Stel u eens voor, in het midden van u, in het centrum van uw wezen, nu, terwijl u deze woorden leest. Zeg het, herhaal het, overdenk het, wie u ook bent en waar u ook bent. Midden in u! Waarvoor dient dan al dat zoeken? Waarom rekt u zich met zoveel inspanning uit om Hem buiten u te bereiken?

38. 'De Heer uw God in het midden van u is machtig (niet God in het midden van een ander, maar in het midden van u, precies daar waar u bent). Hij zal u redden; Hij zal zich over u verheugen met gejuich.' (Zef.3:17) U bent Zijn Liefde. Over u zal hij zich verheugen met gejuich, als u zich afwendt van de mensen en dingen buiten u en zich naar Hem binnen in u keert. Zijn gejuich en zijn blijdschap zullen u zo vervullen, dat uw hele leven één groot dankfeest zal zijn.

39. Uw Heer is niet mijn Heer, en mijn Heer is niet uw Heer. Uw Heer is de Christus binnen in uw eigen wezen. Mijn Heer is de Christus in mijn eigen ziel.

40. Er is één Geest, één Vader van allen, in ons allen; maar er zijn verschillende manifestaties van individualiteit. Uw Heer wil zich alleen maar in u en door u manifesteren en

u zo machtig maken met zijn eigen almacht zichtbaar gemaakt. Zo maakt Hij u heel met Zijn gezondheid. Hij maakt u volmaakt door de volmaaktheid van Christus tevoorschijn te roepen.

41. Richt al uw hoop op de Heer en laat al uw gemeenschap met Hem zijn. Verwacht alleen iets van de Heer. Keer dikwijls in tot de Christus in u, net zoals u naar een mens zou gaan van wie u wenst te leren. Bent u ziek, verwacht dan geen beterschap van mensen, maar ga tot God, de Allerhoogste. Ga tot God wanneer het u in grote of kleine dingen aan wijsheid ontbreekt. Hij zal u wonderbare wijsheid tot handelen geven. Ga tot God wanneer u het woord wenst te spreken dat een ander van ziekte, afgescheidenheid en leed moet bevrijden en precies het juiste woord zal u worden gegeven en macht zal het vergezellen, want het woord zal leven met de kracht van de Geest.

LES 11. SPIRITUELE GAVEN

1. Het is heel menselijk om de Waarheid in de eerste plaats te zoeken vanwege 'het brood en de vissen' (Matth.15:36), d.w.z. ter verkrijging van materiële dingen.

2. Misschien is het niet overdreven te beweren dat de meeste mensen zich pas tot God wenden nadat ze pijn, teleurstelling en leed hebben ondervonden. Pas wanneer men nergens anders zijn heil kan vinden, wendt men zich in wanhoop tot God.

3. Hij zal het niet willen toegeven, maar zelfs de meest verdorven mens heeft in zijn hart een

instinctief gevoel, dat er ergens een macht bestaat die hem kan geven wat hij nodig heeft en dat die wel aan al zijn verlangens zou voldoen als hij maar contact kon krijgen met wat hij zich onder God voorstelt. Dit gevoel is op zichzelf reeds een gave Gods. Het is het goddelijke Zelf, al is het ook nog slechts een klein vonkje binnenin het wezen van de mens, dat hem doet aanvoelen, waar de ware remedie voor al zijn aandoeningen te vinden is.

4. Vooral de laatste tijd zijn de mensen ertoe gekomen de Waarheid te zoeken om de beloning, 'om de wille van de werken' (Joh.14:11), sinds ze gehoord hebben dat God niet alleen in staat, maar ook bereid is, hun dagelijkse lasten te verlichten. Iedereen wil vrij zijn, vrij als de vogels in de lucht; vrij van ziekte, vrij van armoede, van alle soorten kwaad. Niet ten onrechte. Het verlangen is ons door God ingegeven, het is een Godgegeven recht.

5. Tot dusver werd de openbaring van de Oneindige Liefde voornamelijk gedemonstreerd via de gezondmaking van het lichaam. Ziekte, schijnbaar ongeneeslijke kwalen en lijden heersten alom en van alle kanten stegen kreten om verlossing op. Men wist wel dat God de macht had om te genezen, maar dat Hij er ook toe bereid was, ja, dat de Vader zelfs het gloeiende verlangen koesterde om ons meer te geven dan stille, geduldige onderwerping aan het lijden, dat wist men nog niet.

6. Toen voor het eerst werd verkondigd dat de Goddelijke Tegenwoordigheid te allen tijde als het volmaakte leven in ons aanwezig is en dat dit door onze erkenning van dit feit en ons geloof en vertrouwen daarin, als volledige en overvloedige gezondheid tot uiting kon worden gebracht, toen trok dit zeer terecht in wijde

kring de aandacht. Zowel leraren als leerlingen richten hun blik op dit ene gevolg van geestelijk leven en hadden geen oog voor een groter, voller of vollediger manifestatie van de Vader in ons. Voortdurend wezen de leraren er met nadruk op dat de kennis van deze zijde van de Waarheid de mensen in staat stelt om ziekten te genezen en er werden uitvoerige voorschriften en formules gegeven voor het genezen van het lichaam. Nu wordt het echter tijd om de geestelijke gaven van een ruimer standpunt te bekijken.

7. Genezing van het lichaam is goed en prachtig. De macht om te genezen is een gave Gods en het is volkomen gewettigd, dat u probeert om deze te verkrijgen. God wil u echter oneindig meer geven.

8. Waarom zouden wij de Oneindige beperken tot het schenken van die ene gave? Alleen wanneer wij een onweerstaanbare, ingeboren drang hebben om te genezen, kunnen wij er zeker van zijn dat dit Gods hoogste wens voor ons is. In dat geval zouden wij echter niet proberen te genezen: de geneeskracht zou overal uit ons vloeien. Zelfs te midden van een mensenmassa, zonder speciale inspanning van onze kant, zou door ons genezen worden wie genezing behoeft; de betreffende zal ons 'aanraken', zoals de vrouw deed te midden van de schare die zich om Jezus verdrong. Alleen die ene raakte Hem aan.

9. De gave om te genezen is inderdaad 'een rank van de wijnstok' (Joh.15:4), maar niet de enige rank. Er zijn vele ranken: zij alle vormen de volledige wijnstok, die door u en door mij vrucht wenst te dragen. Wat God wil, is, dat wij ons zo zeer bewust worden van onze eenheid met Hem, dat Hij die de substantie is van al het goede, werkelijk binnenin ons verblijft,

dat u zult begeren wat u wilt en het zal geschieden.

10. Indien u datgene wat u al van de Waarheid hebt begrepen, ernstig en standvastig in uw leven toepast en u desondanks bemerkt, dat uw geneeskracht geringer is dan voordien, erken dan dat dit goed is. Houd u ervan verzekerd, dat dit schijnbare falen geen krachtverlies betekent, wat anderen daarvan ook mogen zeggen. Het betekent alleen maar dat u het mindere moet opgeven, teneinde het meerdere, het totaal waarin het mindere is begrepen, te grijpen. Wees niet bang om dit ene kleine rankje van de goddelijke macht los te laten, maar zorg veeleer dat de hoogste gedachten van de Oneindige Geest, wat deze dan ook mogen zijn, door u vervuld worden. Wij moeten onze blikken afwenden van de uiteinden van de ranken, de resultaten en ze vestigen op de wijnstok.

11. U bent een vat voor een bepaald doel. Indien u, zo nodig, blijmoedig en zonder enig gevoel van vernedering of schaamte of mislukking, uw krampachtige greep op een speciale vorm van de manifestatie, als b.v. genezing, opgeeft en 'ernstig de beste gaven begeert' (Cor.12:31), wat die in uw bijzondere geval ook mogen zijn, dan zult u in een bepaalde richting 'werken' doen die in de ogen van de mensen op wonderen zullen lijken. Deze werken zullen u niet de minste inspanning kosten, want het is God de Almachtige, de Alwetende, die zich door u in deze door Hemzelf gekozen richting openbaart.

12. Paulus zei: 'Ten aanzien van de geestelijke gaven, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent ... Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest . . . want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te

spreken; en aan een ander met kennis te spreken, door dezelfde Geest aan een ander geloof en aan een ander de gave van genezingen en aan de een de macht om wonderen te verrichten en aan een ander de gave van profetie; en aan de een het onderscheiden van geesten; en aan de ander allerlei tongen en aan weer een ander uitlegging van talen' (1 Cor.12:1,4,8-10).

13. Eén Geest, één God, altijd en eeuwig dezelfde, maar in verschillende vormen van manifestatie. De gave van genezing is niet beter of groter dan de gave van profetie; de gave van profetie niet groter dan het geloof, want geloof, als het werkelijk Gods geloof levend geworden in ons is, al is het niet groter dan een mosterdzaadje, kan bergen verzetten. Het wonderdoen is niet groter dan het vermogen om geesten te onderscheiden (d.w.z. om de gedachten en bedoelingen van de mensen, die nooit verborgen zijn voor de Geest, te doorgronden). 'Maar de grootste van deze is de Liefde' (1 Cor.13:13); want 'de liefde vergaat nimmermeer' (1 Cor.13:8). Alle vormen van zonde, leed, ziekte en zorg smelten ervoor weg als sneeuw voor de zon. Liefde faalt nooit.

14. 'Maar één en dezelfde Geest bewerkt al deze dingen, die een ieder in het bijzonder toedeelt gelijk Hij wil. Want zoals het lichaam één is en vele leden heeft, zo ook Christus. Als het lichaam geheel en al oog was, (of de gave om te genezen) waar zou het gehoor zijn? Als het geheel en al gehoor was, waar bleef de reuk? En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig: of ook het hoofd tot de voeten: ik heb u niet nodig.' 'Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild'. (1

Cor.12:11,12,17,21,18)

15. Zo somt Paulus enkele van de vrijwillige gaven van de Geest aan hen die de openbaringen van de Allerhoogste niet beperken, maar zich onderwerpen aan de bedoelingen van de Geest in hen. Waarom zouden wij bang zijn om ons over te geven aan de werkingen van de oneindige liefde en wijsheid? Waarom zouden wij bang zijn Hem met ons en door ons Zijn gang te laten gaan?

16. Is de gave van de genezing, de enige gave die wij tot dusver hebben begeerd, niet een goede en gezegende gave, niet alleen voor onszelf, maar voor allen met wie wij in aanraking komen?

17. Waarom zouden wij dan bang zijn om God te benaderen in volle bereidvaardigheid, dat de Heilige Geest zich door ons naar goeddunken openbaart. Wij weten immers dat deze openbaring goed zal zijn, één en al goed voor ons en voor allen om ons heen!

18. Waren er maar meer die de moed hadden om zich zonder terughouding over te geven aan de Oneindige Wil; meer die de durf hadden, zich aan elke menselijke leiding te onttrekken en Christus te zoeken in hun eigen ziel en daarbij de vorm van de manifestatie rustig aan Hem overlieten.

19. Het zou mogelijk, zelfs waarschijnlijk zijn, dat zulke moed in het begin een mislukking betekende, een achteruitgang van een schijnbaar succes van vroeger. Maar deze achteruitgang zou slechts een machtige vooruitgang zijn, een glorieuze herrijzenis van God zichtbaar gemaakt door u op Zijn uitverkoren wijze hier en nu. De tijdelijke mislukking zou enige tijd later een groots, glorieus succes blijken te zijn.

20. Vrees niet voor mislukking, maar noem in

tegendeel alle falen goed, want dat is het werkelijk. Was het levensdoel van Jezus schijnbaar niet volkomen mislukt; had de leer, die hij met zoveel liefde verkondigde, niet schijnbaar volkomen gefaald, toen Hij zwijgend voor Pilatus stond, onmachtig om zichzelf te bevrijden en de smartelijke omstandigheden waarin Hij zich bevond te overwinnen?

21. Maar had Hij op dit punt niet gefaald, dan zou het oneindig grootser feit van zijn opstanding een poosje later nooit hebben kunnen plaatsvinden. 'Indien het zaad niet in de aarde valt en sterft, zal het geen vrucht voortbrengen' (Joh.12:24). Indien u zich aan een spirituele gave hebt vastgeklampt, omdat u dat zo hebt geleerd en deze begint u nu te begeven, wees ervan verzekerd dat uit het afsterven of het verlies van die ene, tal van andere zullen voortkomen, beter en groter dan die ene, omdat God Zelf ze voor u heeft uitgezocht.

22. Uw grootste werk kunt u doen in de richting die God u wijst. Als u de Goddelijke Geest helemaal van u bezit laat nemen, als u wilt dat de hoogste wil in u en door u voortdurend geschiedt, dan zult u spoedig uit uw tegenwoordige beperkingen, waar een half succes altijd op wijst, losraken. U zult dan tot manifestaties komen, die zoveel voller en volmakter en mooier zijn als de nieuwe zaadkorrel gaver is dan de oude die in de aarde moest vallen en sterven.

23. Al het oude moet sterven. Mislukking is slechts de dood van het oude, opdat er honderdvoudig het nieuwe kan ontspruiten. Mocht het zover komen dat het u niet meer als voorheen lukt om genezingen te doen, denk dan niet dat u helemaal afhankelijk bent van

anderen. Het is mooi en goed dat een ander u lichamelijk geneest door universeel leven door u heen op te wekken, maar precies dit kunt u beschouwen als een bewijs dat er iets hogers en beters voor u is weggelegd.

24. De Geest, de Heilige Geest, die God in actie is, wil u iets leren om u een beter en zonniger pad te laten gaan. Uw schijnbare mislukking was een roep om uw aandacht te trekken en u tot Hem te doen keren.

'Gewen u toch aan Hem en heb vrede: daardoor zal u het goede overkomen'. (Job 22:21)

Keer u tot de goddelijke tegenwoordigheid binnenin uzelf. Zoek Hem. Ga stil en ernstig, maar standvastig en vol vertrouwen tot God, dagen, wekenlang als het moet. Laat Hem in u werken, dan zult u vroeger of later herboren worden tot een nieuw leven en tot nieuwe kracht, waarvan u nooit eerder hebt gedroomd.

25. Wanneer er voor ons tijden van overgang komen waarin God ons hogerop wil leiden, dan moeten wij daar niet angstig of ontmoedigd onder worden. Hierdoor zou de les die Hij ons wil leren ons ontgaan en het tijdstip waarop wij onze hoogste gave zullen ontvangen, zou vertraagd worden. In onze onwetendheid en angst is het alsof wij ons vastklampen aan de oude graankorrel en deze niet in de grond durven laten vallen om te sterven. Wij vergeten dat er opstanding is, levensvernieuwing en er dus uit de oude zaadkorrel een nieuwe, jonge, krachtige plant zal groeien. 26. Laten wij toch niet langer twijfelen aan onze God, die het Algoede is en die er naar verlangt om ieder van ons groots te maken in plaats van klein.

27. Wat we allemaal bovenal moeten doen is het

ontwikkelen van de kennis van de Goddelijke Geest in ons, van het bewustzijn daarvan. Wij moeten onze aandacht afwenden van de resultaten en proberen om het leven te leven. Als wij minder aan de 'werken' denken en ons helemaal wijden aan het verwezenlijken van de Christus in ons, dan zullen de resultaten 'ons toegevoegd' (Matth. 6:33) worden. Het is tijd om minder over de Waarheid te praten. Wij moeten de Waarheid meer leven en meer in ons vlees en gebeente belichamen.

28. Hoe moet u dit doen?

29. 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven' (Joh.14:6), zegt Christus die de kern van uw wezen is.

30. 'Ik ben de wijnstok en u bent de ranken: die in mij blijft (bewust) en ik in hem (in zijn bewustzijn), die draagt veel vrucht, want zonder mij (afgescheiden van mij in uw bewustzijn) kunt u niets doen'. 'Indien u in mij blijft en mijn woorden in u blijven: begeert wat u wilt en het zal u geworden'. (Joh.15:5,7)

31. Ik geef u de verzekering, dat u al het goede dat u maar wenst in uw leven kunt brengen door vast te houden aan de gedachte, dat het in het onzichtbare reeds aan u toebehoort, tot het waarneembaar wordt. Maar, geliefden, uw eerste en voornaamste gedachte moet toch zijn en blijven: in Hem te willen verblijven en te weten, als levende werkelijkheid en niet zo maar als fraaie theorie, dat Hij in u woont. Als het zo ver is, vraag dan wat u maar verkiest, het zij kracht om gezond te maken, om duivels uit te bannen en nog 'groter werken' (Joh.14:12) en het zal u gegeven worden (Joh.15:7).

32. Er is één Geest, één God en Vader van

allen, die boven alles is, door allen en in u allen. Maar aan ieder van ons is de genade gegeven (de vrijwillige gave) naar de maat van de gave van Christus in ons'. (Ef.4:6,7)

33. 'Daarvoor herinner ik u eraan, dat u de gave Gods in u wakker roept'. (2 Tim.1:6)

34. Wees niet bevreesd, 'want God heeft ons niet een geest van lafhartigheid gegeven, maar een geest van macht en liefde en van bezonnenheid' (2 Tim1:6).

35. Het is alles een en dezelfde Geest. Om het grootste succes te hebben, hebt u mijn gave niet nodig, evenmin als ik de uwe nodig heb. Ieder heeft zijn eigen gave nodig, die precies past bij zijn afmeting en vorm, bij zijn bekwaamheden en wensen, niet volgens het oordeel van een menselijk verstand, maar van de Allerhoogste. Tracht de Geest in u volledig te belichamen, tracht de ziel van de dingen in steeds groter mate in uw bewustzijn op te nemen en de Geest zal u wel aantonen welke speciale gaven u bezit, anders gezegd op welke wijze God Zich door u wenst te openbaren. 36. Wij moeten ons eigen werk, onze eigen God binnenin ons, niet in de steek laten om onze buurman na te doen. Wij moeten ons niet spiegelen in zijn gaven; maar wij moeten hem ook niet bekritisieren, wanneer het hem niet gelukt om van speciale gaven te doen blijken. 'Faalt' hij, dank God dan dat Hij hem hogerop voert, waar bij tot voller en vollediger manifestatie van de goddelijke tegenwoordigheid kan komen. 37. En 'ik bid u, wandelt waardig van de roeping met welke u geroepen bent.

Met alle nederigheid en zachtmoedigheid en lankmoedigheid en elkaar in liefde te verdragen en u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede' (Ef.4:1-3).

LES 12. DE EENHEID VAN DE GEEST

1. Achter de veelheid en verscheidenheid van de menselijke pogingen om het duizendjarig rijk tot stand te brengen, staat eeuwig de Grote Denker zelf die in het begin reeds het einde ziet, de Grote Kunstenaar die zelf (door de mensen als Zijn handen) de lijnen en kleurschakeringen op het doek aangeeft in overeenstemming met het kanaal van wie Hij zich bedient. Dit staat ons als een levende werkelijkheid voor de geest. Als het anders was, zouden we dikwijls ontmoedigd zijn.

2. Als het niet zo belachelijk was, zou het bedroevend zijn, te zien hoe de mensen met hun menselijk verstand pogen, God naar de mate van hun beperkt begripsvermogen te beperken.

Hoeveel wie dan ook van ons omtrent God moge weten, er zullen steeds ononderzochte manifestatiegebieden overblijven en het is een bewijs van een bekrompenheid van visie om te zeggen: 'Dit is alles wat er van God is'.

3. Stel u eens een aantal mensen voor achter een muur met gaten in verschillende grootte. Iemand kijkt door een van de gaten heen, ziet de dingen aan de andere kant binnen de gegeven straal en zegt: 'Ik zie alles, er zijn bomen en velden'. Een ander staat voor een wat groter gat en zegt: 'Neen, ik zie alles, ik zie bomen en velden en huizen'. Een derde, die door een nog grotere opening kijkt, roept 'Nee hoor, jullie hebben het allen mis. Ik zie de hele wereld. Ik zie bomen en velden en huizen en rivieren en dieren'.

4. Natuurlijk kijken zij allen uit op dezelfde wereld, maar ieder kan er slechts zoveel van zien als de afmetingen van zijn kijkgat veroorloven en dat houdt hij dan voor de wereld en roept erover. Moet men niet medelijden hebben met zulk onverstand?

5. Sedert onheuglijke tijden is er scheuring en verdeeldheid onder de godsdiensten. En zelfs nu nog, ondanks het nieuwe licht dat ons is opgegaan, ondanks het licht van de kennis van één en dezelfde God in alle mensen, klampen velen zich nog vast aan uiterlijke verschillen en in plaats dat ze het bespoedigen, vertragen ze zo de komst van het duizendjarig rijk, in elk geval voor zichzelf.

6. Ik zou willen doen wat in mijn vermogen is om die schijnbare scheidsmuren omver te halen, evenals Christus, de levende Christus, in werkelijkheid alle wanbegrip afbreekt of vernietigt. Ik zou u ervan willen overtuigen dat er geen werkelijke verschillen bestaan tussen de diverse sekten van de nieuwe leer, alleen zulke schijnbare die hun verklaring vinden in de beperkte gezichtskring. Ik zou u willen laten inzien, dat telkens wanneer u probeert Gods openbaring van Zichzelf in of door een ander mens te beperken en deze openbaring in overeenstemming te brengen met wat uzelf als Waarheid ziet, u eenvoudig uitroept: 'Hé daar! Kom allemaal en zie mijn bekrompenheid en mijn onwetendheid!'

7. Ik zou u willen opwekken om voorbij te zien aan alles wat onderlinge verdeeldheid en verwijdering zou kunnen veroorzaken en alleen maar te zoeken naar de ervaring van Gods tegenwoordigheid in uw eigen ziel en in uw eigen leven. Geloof mij, juist zoals de spaken van een wiel minder van elkaar verwijderd zijn

naarmate zij dichterbij de naaf komen, zo zult ook u ondervinden dat, naarmate u nader komt tot de Vader, ons aller Volmaakte Middelpunt, er ook minder verschillen zullen bestaan tussen u en uw broeder.

8. Eén richting van geestelijke genezers meent, dat 'goddelijke genezing' (alsof er anders dan door God zou kunnen worden genezen) uitsluitend door bidden zou kunnen worden afgesmeekt.

Anderen weten daarentegen, dat zij leven en gezondheid en alle dingen reeds hebben ontvangen als Gods vrijwillige gaven en dat deze gaven door het woord zichtbaar worden. 9. Is er enig werkelijk verschil?

10. Weer anderen zouden op geen voorwaarde met deze twee vereenzelvigd willen worden. Ze zeggen dat 'alles gedachte is' en zij geen andere God kennen dan het onoverwinnelijke IK binnenin henzelf.

11. Zij praten van 'bewuste' en 'onderbewuste' geest en menen dat ze iets hebben dat heel anders en oneindig hoger is dan wat de anderen hebben. Zij zeggen: 'Wij alleen hebben de waarheid; de anderen dwalen, zijn te orthodox', en daarmee vragen zij de wereld om door hun eigen kleine gat in de muur te kijken naar het verbluffende, enorme geheel.

12. Geliefde, zo waar als u en ik leven, het is alles één en dezelfde Waarheid. Er moge onderscheid zijn, verschil is er niet.

13. De blijmoedige mens, die in alle omstandigheden van het leven van ganser harte kan zeggen: 'De Heer zij geloofd' en daarmee te kennen geeft dat volgens hem 'alle dingen samenwerken ten goede' (Rom.8:28), zegt in werkelijkheid niets anders dan de metafysicus met zijn 'alles is goed'. Beiden doen niets anders dan 'God (d.w.z. het goede) kennen op al

hun wegen' (Spreuken 3:6). Dit is in feite een toverstaf die aan allen, die hem gelovig hanteren, redding brengt uit elke moeilijkheid en kwaad.

14. De leringen van de Geest zijn in wezen dezelfde, omdat de Geest één is. Ik hoorde eens een onontwikkelde vrouw in een orthodoxe gebedsbijeenkomst spreken. Van de geestelijke 'wetenschappen' had zij evenveel idee als een baby van Latijn. Maar haar gelaat straalde van het licht van Christus die Zich door haar openbaarde. Zij vertelde hoe zij vijf of zes jaren daarvoor ernstig zocht om méér omtrent God te weten te komen (zij had gezocht door te bidden, want het kwam niet in haar op dat zij door anderen geestelijk licht had kunnen krijgen). En op zekere, dag, toen zij vurig had om een enkel woord als een rechtstreekse boodschap aan haar persoonlijk, flitsten de volgende woorden door haar brein: 'Indien dan uw oog enkelvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen. Niemand kan twee heren dienen' (Matth.6:22-24).

15. Zij had deze woorden menigmaal gelezen, maar op die dag werden zij door de Geest belicht en de vrouw zag plotseling duidelijk, dat het hebben van 'een enkelvoudig oog' niets anders kon betekenen dan het erkennen van slechts één enkele macht in haar leven; zolang zij twee machten had gezien (God en de duivel of goed en kwaad), had zij twee heren gediend. Van die dag af, hoewel er veel droevigs in haar leven was: armoede en ziekte in de familie, een dronken man, gewerd haar steeds weer wonderbare, volle en volledige verlossing uit al haar moeilijkheden, door haar onwrikbare vasthouden aan 'het eenvoudige oog', namelijk bij God. Zij weigerde om het schijnbare kwaad

ook maar een ogenblik te zien, ook niet om het te bestrijden en er zich van te bevrijden, want, zei zij: 'Met één oog naar God kijken en met het andere oog naar dit kwaad, dat zou zijn, met twee ogen kijken, en God heeft mij gezegd dat ik mijn oog enkelvoudig moest houden'.

16. Deze vrouw, die nooit van enige geestelijke of metafysische wetenschap had gehoord en geen geestelijke wetten kende, overwon alle moeilijkheden van deze wereld door standvastig te weigeren anders te kijken dan met een enkelvoudig oog. De Oneindige Geest had haar in een enkele dag het geheim geleerd van het verdrijven van kwaad en alleen maar het goede en vreugde in zich te hebben. Is het eigenlijk niet heel eenvoudig?

17. In de kern is alles altijd één en dezelfde God. Ik geloof dat de meest uitgesproken heiden die ooit heeft bestaan, hij die het gouden kalf als zijn hoogste godsbegrip aanbidt, eveneens God aanbidt. Zijn verstand is nog niet voldoende ontwikkeld om een ander idee van God te bevatten dan een zichtbare vorm, dat hij met zijn stoffelijk oog kan zien en met zijn handen kan betasten. In zijn hart zoekt hij evenwel iets hogers dan zijn eigen huidige bewuste zelf, een macht die hem verlossen kan van het kwaad.

18. Doet u, doe ik, doen wij met al onze veelgeprezen kennis meer of iets anders?

19. De Geest in het centrum van het wezen van de heiden, die ook Gods kind is, zoekt op deze wijze, blindelings, de goddelijke Vader. Durft iemand te beweren dat het datgene wat het zoekt, zijn Vader, niet zal vinden? Moeten we niet eerder zeggen, dat hij hem wel zal vinden, op grond van de onfeilbare wet, 'dat hij die

zoekt, zal vinden' (Matth.7:8)?

20. U weet nu dat God, die alle macht heeft, in de kern van uw wezen leeft. Door de aard van uw verwantschap met Hem en tengevolge van Zijn onveranderlijke wetten, kunt u zich bewust worden van Zijn tegenwoordigheid en eeuwig in Hem leven, evenals Hij in u.

21. Wanneer u eenmaal als een voldongen feit hebt aanvaard, dat de Ene Geest, de Vader, gemanifesteerd in de Zoon, altijd leeft in het centrum van alle mensen, dan weet u dat u voorgoed kunt ophouden met elke poging om anderen naar de eigen kudde te brengen. Als uw vriend, of uw zoon, of uw echtgenoot, of uw broeder de Waarheid niet zo ziet als u, probeer dan niet om diegene door middel van uiterlijke argumenten te bekeren.

22. 'En als ik van de aarde verhoogd ben, zal ik allen tot mij trekken' (Joh.12:32). Niet u, de sterfelijke mens, die zo graag praat en redeneert, bent nodig om uw broeder te verheffen. De Heilige Geest in hem, de Christus, verklaart: 'Wanneer ik opgeheven ben, zal ik allen tot mij trekken'. U kunt in stilte dit Ik in het wezen van die mens verheffen en het zal hem trekken tot -- wat? Uw onderricht? Nee, tot Christus, het goddelijke in hemzelf.

23. Houd uw eigen licht omhoog door het allesoverwinnende leven van de Geest te leven. En laat hem, die evenals uzelf een belichaming van de Vader is, stil over aan de zorg van zijn eigen Goddelijke Geest. U weet immers niet wat de Vader met hem voorheeft.

24. Als u de volle overtuiging hebt dat de in u wonende God ook in alle andere mensen leeft, dan weet u ook dat ieders eigen Heer, de Christus binnen iedereen, onmogelijk iets verkeerd kan doen. De grootste hulp die u aan

een ander kunt bewijzen, is, dat u telkens wanneer u aan hem denkt, in stilte in uzelf tot hem zegt: 'De Heilige Geest leeft in u; Hij zorgt voor u; Hij bewerkt binnen u datgene wat Hij door u gedaan wenst te zien; Hij openbaart zich door u'. Laat hem dan verder aan zichzelf over. Wees volkomen gerust over hem: de uitkomst zal beter zijn dan u hebt kunnen denken.

25. Onthoud altijd, dat elke ziel in Gods heelal een uitstralend brandpunt is van de Volmaakte: de ene straalt méér, de ander minder, naar gelang van het ontwaakte bewustzijn van de betreffende. Bent u uzelf bewust van uw eigen uitstraling, concentreer daar dan al uw gedachten op: dan zal de Geest van de levende God naar alle kanten machtig van u uitstralen, en u zult woordeloos en geluidloos krachtig medewerken tot het opheffen van uw medemensen. Wilt u mensen helpen die tot deze kennis nog niet ontwaakt zijn, concentreer u dan voor hen eveneens op de gedachte dat ook die mensen uitstralende middelpunten van de Volmaakte zijn. Houd voor hen 'uw oog eenvoudig', zoals dat onontwikkelde vrouwtje deed, dan zal de Geest hun in één dag méér leren dan u in jaren zou kunnen.

26. Door alle eeuwen heen heeft de mens zich meer vereenzelvigd met de gedachte aan afgescheidenheid, dan met die aan eenheid. Hij heeft zich ver gevoeld van God en ver van zijn medemensen. En zelfs nog in onze tijd, waar er zoveel gepraat is over eenheid, spelen de meeste geestelijke leraren het klaar, Gods kinderen van Hem af te trekken, door te beweren dat Hij van hun lijden niets afweet of er geen aandacht aan schenkt. Wij, Zijn eigen kinderen, een deel van Hemzelf, zouden gestriemd en

geslagen worden, terwijl Hij, volkomen onwetend van dat alles, koel en onbewogen Zijn gang gaat als de maan aan de hemel op een kille winternacht.

27. Is het te verwonderen dat velen aan wie de eerste lessen in het 'nieuwe denken' een bevrijdingsdaad toeschenen, in tijden van droefheid en zorg zijn teruggekomen tot de oude bekrompen leer van God als Vader?

28. Er bestaat geen enkele geldige reden waarom wij, die God erkennen als de substantie van alle dingen, daarmee de aan de mensheid zo dierbare, vertrouwelijke verhouding tot God als Vader zouden moeten prijsgeven. Er bestaat niet de minste noodzakelijkheid voor ons om God-als-substantie te scheiden van God als tedere Vader. Er is in tegendeel alle reden om ze met elkaar te verenigen. Zij zijn in waarheid één: God-beginsel buiten ons als de onveranderlijke wet en God binnenin onszelf als de liefhebbende Vader-Verlosser die meeleeft met al ons leed.

29. Er is geen enkele reden waarom wij, alleen omdat ons vroeger eens een bekrompen, onwaardig geloof was opgedrongen, nu ons gevoel van vrijheid zouden overdrijven, dat we ons verbeelden, de innige, verheffende gemeenschap tussen vader en kind te kunnen missen en aan eigen kracht genoeg te hebben. Wij schepselen, die altijd in onze Schepper 'leven, bewegen en zijn', hebben wel degelijk behoefte aan het bewustzijn van Zijn tegenwoordigheid. Wij zouden niet volkomen gelukkig kunnen zijn, indien wij in God niets anders dan een koud, onsympathiek beginsel moesten zien. Waarom kunnen beide begrippen niet samengaan? Beide zijn waar. Beide zijn onontbeerlijke delen van een geheel. In hun diepste betekenis kunnen zij niet van elkaar gescheiden worden.

30. God als substantie, als ondergrond van alle dingen, God als beginsel, is onveranderlijk en voor eeuwig onbekend met en onbewogen door de tijdelijke en veranderlijke dingen. Het is waar dat God als beginsel geen pijn gevoelt, dat Hij onaandoenlijk is voor het hulpgeschrei der mensenkinderen. Het is een grootse, verbazende gedachte, dat deze geweldige macht niet aan verandering onderhevig is, even onveranderlijk in het richten van onze levensloop, als in het besturen van de sterren aan de hemel. Men heeft het gevoel alsof men zelf uitzet, wanneer men zich in deze gedachte verdiept.

31. Dit is echter niet alles, evenmin als de andere, de gevoelskant, alles is. Zeker, de wet bestaat; maar de heilsboodschap bestaat ook. En dit, het Evangelie, heft de wet niet op, het vervult de wet. God is beginsel, maar God is ook individu. Het beginsel wordt geïndividualiseerd zodra het zich in een menselijk lichaam manifesteert.

32. Door medelijden of sympathie verandert beginsel niet. Maar wanneer wij in vol vertrouwen de Vader in ons aanroepen, dan maakt Hij zich onmiddellijk op om ons Zijn hulp te bieden. Het is alsof de oneindige wijsheid en macht, die buiten ons Schepper, Instandhouder en Beginsel zijn, omgezet worden in oneindige liefde, die Vader-Moeder is, met al de innigheid en tedere zorg die wij aan dat begrip verbinden, wanneer hun brandpunt, om zo te zeggen, binnen een menselijk lichaam valt.

33. Ik kan het niet goed verklaren, maar het is alsof deze Inwonende zich in beweging zet om het bewustzijn van Zijn kinderen tot een hoger plan op te voeren en het als 't ware evenwijdig te plaatsen met God, Beginsel, Wet, zodanig dat de lijnen elkaar niet meer snijden, maar de

twee - neen: de drie, namelijk het menselijk bewustzijn, de individuele Vader in het innerlijk en de Heilige Geest één worden. Met ons huidige beperkte begrip komen voor iedereen tijden waarin zelfs het dapperste hart terneergeslagen raakt onder de schijnbare lasten van het leven. Tijden wanneer zelfs het krachtigste verstand buigt als een riet in de wind, wanneer ze meest zelfgenoegzame mens zich zo hulpeloos voelt, dat hij een noodkreet slaakt tot 'de rots die hoger is dan ik' (Ps. 61:2).

34. Iedere metafysicus heeft deze plek gekend of zal het in de toekomst alsnog leren kennen, waar God als koud beginsel even ontoereikend blijkt als vroeger God als persoon alleen. Er zijn momenten dat het menselijk hart door plotselinge slagen als verlamd wordt en het tijdelijk onmogelijk is om de juiste gedachten te denken, zelfs niet met de grootste inspanning.

35. In zulke tijden zal de gedachte weinig troost bieden: 'Dit lijden is het gevolg van mijn eigen verkeerde denken. Maar God, mijn Vader, weet er niets van. Ik moet het alleen en zonder hulp klaarspelen.' Juist hier hebben wij Gods moederschap nodig en dat hebben wij dan ook en dat heeft niet meer van een koud beginsel dan uw liefde voor uw kind ervan heeft. God als beginsel wordt er niet zwakker door, maar God als individu wordt groter.

36. Al wat uw Heer (de Vader in u) te doen heeft, is voor u te zorgen, u eeuwig lief te hebben, uw zwakste aanroep te vernemen en u te helpen.

37. En nu vraagt u. 'Waarom doet Hij dat dan niet?' Omdat u Zijn Tegenwoordigheid en Zijn macht niet erkent en Hem niet manifesteert door

resoluut te bevestigen, dat Hij alles is wat u nodig hebt.

38. God (Vader-Moeder) is een nimmer falende hulp in nood. Maar dit feit moet erkend worden; er moet worden afgezien van menselijke pogingen; God moet als de Enige bevestigd worden (een enkelvoudig oog). Eerst dan wordt Hij waarneembaar.